

Projecte de centre diürn

Fundació O.S.C.O.B.E.

852V

PROJECTE DE CENTRE DIURN

FUNDACIÓ OSCOBE

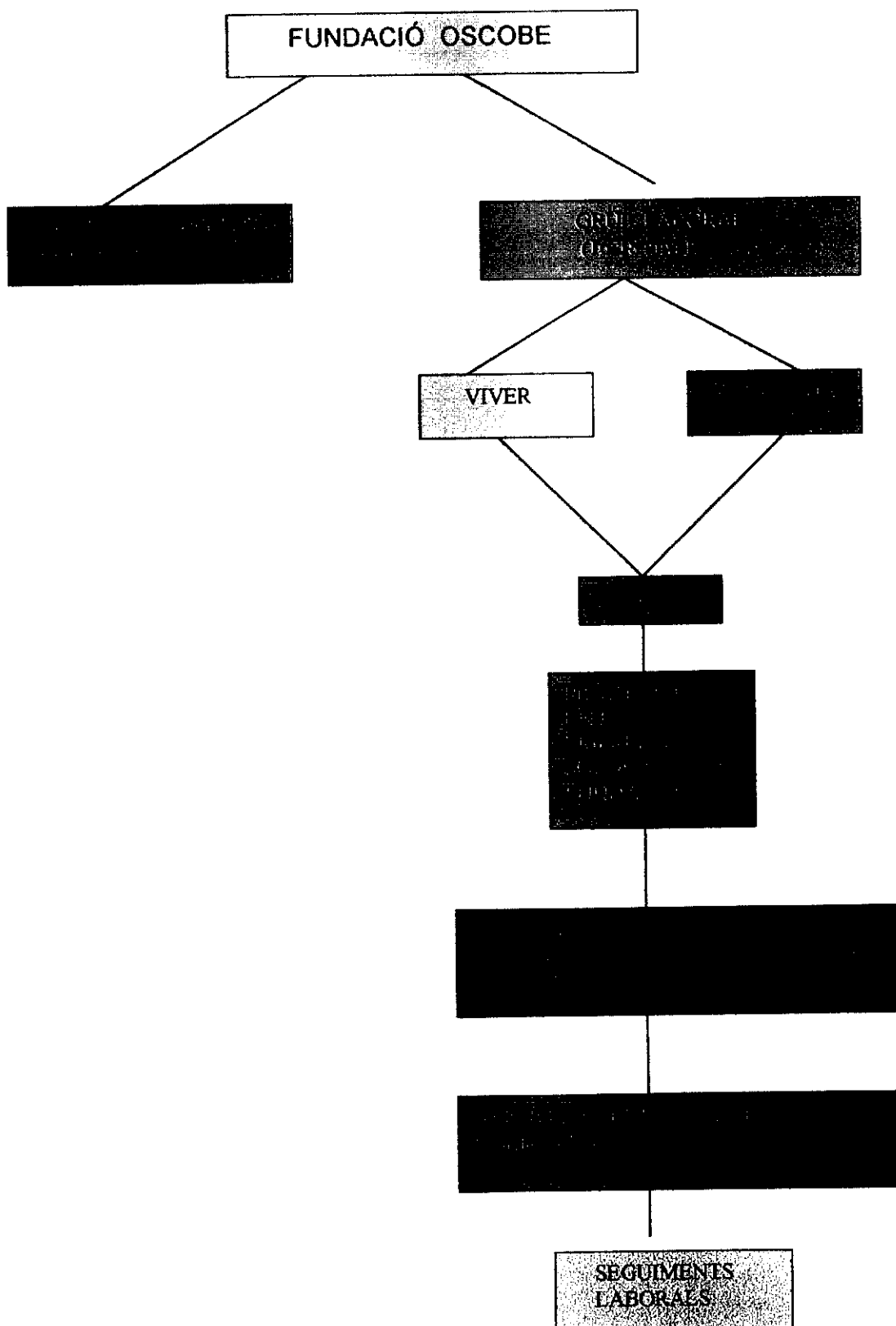
1-INTRODUCCIÓ.

Fundació O.S.C.O.B.E és una entitat privada sense ànim de lucre que disposa en l'actualitat dels següents recursos: un centre residencial d'acció educativa (franja de 16 a 18 anys), dos pisos assistits per a majors de 18 anys, un centre de dia, tres empreses d'inserció social i realitza dos C.F.O subvencionats pel Departament de Treball.

El Centre de Dia és un recurs on els joves es formen a través d'uns Cursos de Formació Ocupacional subvencionats pel Departament de Treball amb dues modalitats: vivers i hosteleria, i aprenen a treballar mitjançant la pràctica d'un ofici ,en aquest cas, en les empreses d'inserció social, de que disposa la Fundació.

Els motius pels quals hem triat hostaleria i viverisme i no uns altres, és per l'ampli ventall de possibilitats que ens pot oferir a l'hora d'insertar-los laboralment. D'altra banda com hem esmentat anteriorment, el fet que aquests cursos tinguin la possibilitat d'estar emmarcats en el si d'una empresa d'inserció laboral pot ser un marc positiu per a l'adquisició d'aquells hàbits, actituds i coneixements que els manquen i que, tanmateix, hauran d'adquirir per accedir a, possiblement, l'única sortida digna per a la seva integració social: el mercat laboral.

No hem d'oblidar que estem parlant de joves d'edats compreses entre 15 i 18 anys, amb especials dificultats . Són joves que no han treballat i a qui els cal millorar la seva preparació professional. Són adolescents que han de posar els fonaments per al seu futur laboral i això requereix temps. Cal tenir present que en tot moment s'adapta l'aprenentatge a les necessitats de cada jove.

2. DESCRIPCIÓ DE LES CARACTERÍSTIQUES DEL COL·LECTIU

El recurs de Centre de Dia que ofereix la Fundació OSCOBE va dirigit a persones amb un perfil que podria identificar-se dins les següents característiques:

1. Joves sense experiència laboral o bé amb una experiència laboral mancada d'estabilitat.
2. Joves que majoritàriament no han superat l'ESO o l'EGB: fa referència a nois/es que han deixat l'escola o bé han tingut una escolarització deficitària.
3. Joves la situació dels quals pot ser considerada de risc social. Bàsicament a criteris familiars, minories ètniques¹, mancances de formació, econòmiques i d'exclusió del món laboral.
4. Joves de 15 a 18 anys derivats d' Infància ,en procés de formació laboral.
5. Joves immigrants indocumentats en procés de legalitzar la seva situació.

Generalment, els joves als quals oferim el nostre recurs, presenten un baix nivell d'autoestima i una manca d'estructura a nivell global. Aquest fet evidència que siguin joves amb dificultat d'enfrontar-se amb coratge tant a l'hora de cercar una formació adient a la seva situació com al procés de recerca de feina. Les experiències negatives que acostumen a viure desencadenen una pèrdua d'interès i de motivació per continuar qualsevol aprenentatge reglat, donant opció a altre tipus de formació.

D'altra banda pel fet de ser joves és molt difícil trobar feina degut a la situació actual del mercat laboral i les necessitats de les empreses. També cal remarcar la seva situació de desavantatge en la competència amb altres joves normalitzats ja que acostumen a presentar mancances d'hàbits de treball i d'aprenentatge, de coneixement del món laboral, de valors socials (valor social

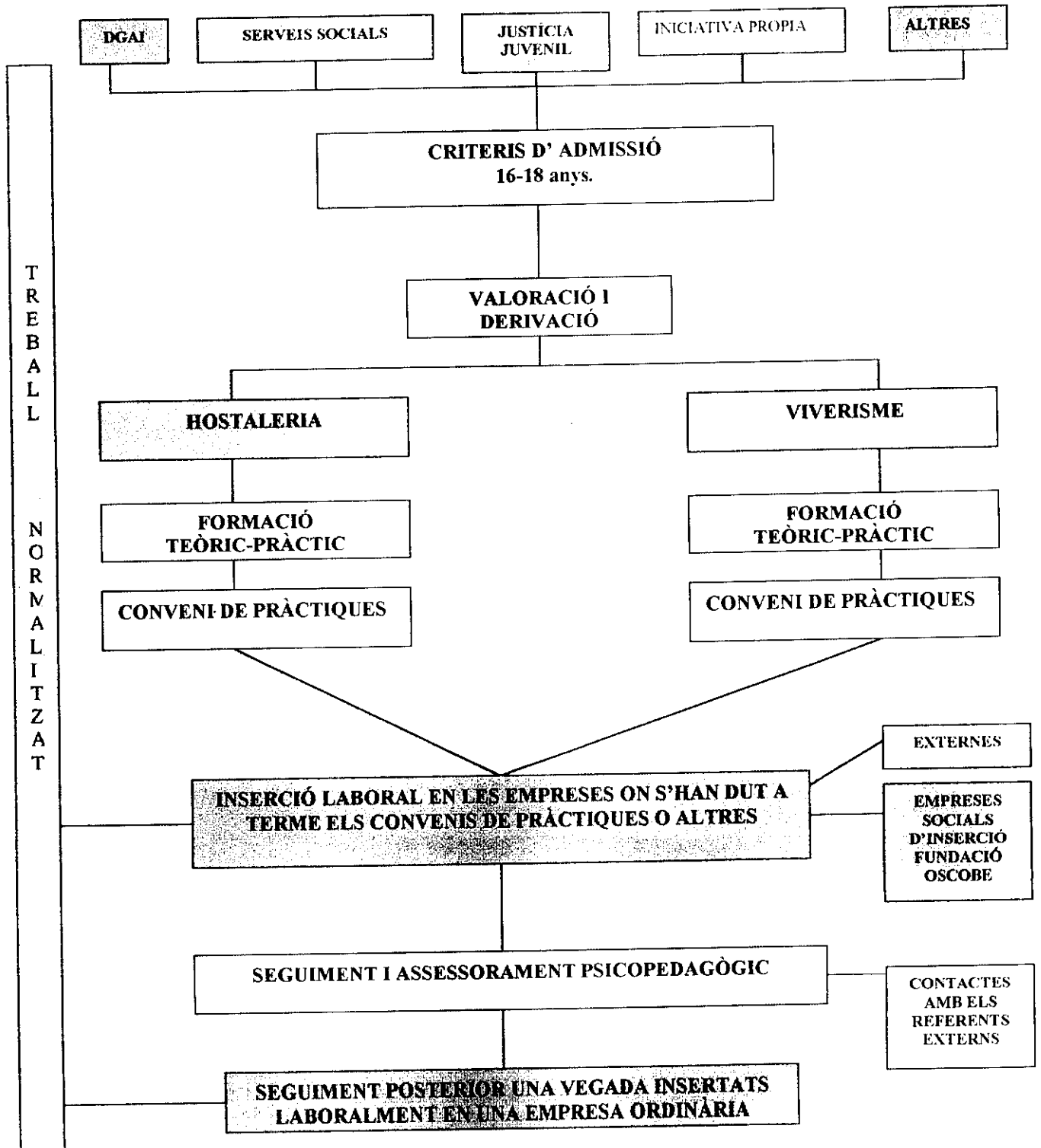
¹ Cal donar constància dels problemes que suposa acceptar una persona immigrant que no té formalitzada la seva situació legal al país (ens hem trobat amb diversos casos) a l'hora de realitzar la seva inscripció al curs ja que, tot i ser un problema molt present a la nostra societat, no s'està donant resposta a aquesta situació a cap nivell.

del treball inclòs) i solen tenir poques habilitats que afavoreixin la seva integració laboral, creant una evident incertesa quant als propis projectes de futur.

Molts d'ells poden ser joves que tenen molt temps lliure, de manera que viuen la majoria del temps al carrer amb actituds i activitats d'alt risc (comportaments agressius, accions delictives, enfrontaments amb la realitat que no són capaços de canalitzar...), fent-se evident la necessitat de convertir aquest excessiu temps lliure en una ocupació productiva com és la formació ocupacional i laboral.

4. PROCÉS D'INTERVENCIÓ.

4.1 PROCÉS D'INTERVENCIÓ AMB ELS JOVES

4.2- DERIVACIÓ DELS ALUMNES DE CENTRE DE DIA.

Sovint els alumnes ens vénen derivats: DGAI, Justícia Juvenil, Educadors de medi obert, SAAP, CRAEs.....

A partir d'aquí, el responsable del recurs fa una 1ª entrevista als joves i se'ls dóna tota la informació necessària per a que puguin prendre una decisió a l'hora de triar un dels dos recursos que els oferim. En aquesta entrevista és on tractem d'esbrinar els punts que per a nosaltres són selectius:

1. Voluntarietat del jove
2. Esbrinar quines són les motivacions .
3. Es valorarà quines són les actituds.

L'entrevista és el moment de veure les preferències i la motivació de cada alumne i poder-lo derivar al recurs de vivers/jardineria o d'hostaleria. Ells fan la tria i es respecta la seva decisió i voluntat.

Cal afegir que no tenim cap problema perquè assisteixin als nostres recursos joves immigrants sense el permís de treball. No és cap inconvenient ja que des de les empreses socials d'inserció se'ls fa un pre-contracte per a que puguin treballar dins el mercat laboral ordinari i obtenir el permís corresponent amb més facilitats.

4.3- METODOLOGIA UTILITZADA .

Pel que fa a COM treballem per assolir els objectius esmentats, plantejarem 4 grans blocs metodològics:

- A. COM ES TREBALLA EL LLIGAM ENTRE TREBALL PRÀCTIC I TREBALL TEÒRIC
- B. COM ES COMBINA EL TREBALL INDIVIDUALITZAT I EL TREBALL COL·LECTIU.

C. COM ES TREBALLA L'ESTRUCTURACIÓ I L'ORGANITZACIÓ DE LA FEINA

D. COM ES TREBALLEN ELS HÀBITS, ELS COMPORTAMENTS I LES ACTITUDS

A. COM ES TREBALLA EL LLIGAM ENTRE TREBALL PRÀCTIC I TREBALL TEÒRIC

La formació a la Fundació Oscobe és una formació eminentment pràctica, circumscrita en el treball real de les empreses d'inserció laboral de la pròpia Fundació: bé Vivers Oscobe, bé el Restaurant Ocells Perduts o la Casa de Colònies Can Bellvitge. Les aules no seran, doncs, l'escenari principal dels nostres cursos.

El vell lema, que repetim any rere any en tots els projectes i memòries, que és aprendre a treballar treballant. Ara bé, aquests alumnes són precisament alumnes ja que no fan mai la feina sols: sempre al seu costat hi ha el professor o l'educador que els ensenya, els orienta, els explica... per tant compten sempre amb la supervisió i l'acompanyament d'aquests professionals.

De classes teòriques també se'n fan, tot i que millor les podríem anomenar classes a l'aula. Aquestes classes estan concebudes bàsicament com a reforços de les pràctiques, és a dir, sempre lligades a les experiències pràctiques, la qual cosa pot afavorir la motivació –motor que els fa actuar- i justificar la feina –recordem que en conjunt són joves que rebutgen tot allò que els pugui recordar el sistema escolar on van fracassar.

Per últim cal dir que, tot i que no és obligatori, pràcticament la totalitat dels alumnes aconseguixen un contracte en pràctiques per tal d'experimentar realment la feina des de l'autonomia laboral.

B. COM ES COMBINA EL TREBALL INDIVIDUALITZAT I EL TREBALL COL·LECTIU

El treball en grup, de forma col·lectiva, pot ser el medi adequat per posar en comú i contrastar les experiències que s'han donat en el procés d'aprenentatge. A més podríem dir que el grup pot ser més o menys homogeni quan se situa davant d'explicacions introductòries i de les activitats pròpiament dites. No així quan abordem les classes més teòriques ja que, tot i que els alumnes, majoritàriament, provenen del fracàs escolar, les diferències de nivell escolar poden ser significatives. És per això que cal tendir a un seguiment individualitzat i adequat a les possibilitats de cada alumne. I és aquesta necessitat de tractament individualitzat, entre altres raons, la que fa que el grup hagi de ser poc nombrós.

Una metodologia d'individualització dels casos també es reflexa en el treball pràctic que inclouen els cursos. S'intenta amb tots els mitjans possibles que l'alumne treballi al costat d'un professional especialitzat en l'àmbit laboral que està aprenent. Aquest professional de l'ofici és qui inicia l'aprenentatge de l'alumne amb la intenció de donar el màxim de suport en la seva adquisició d'hàbits i en el seu aprenentatge. Aquesta atenció individualitzada permet insistir en els objectius que més convenen a l'alumne per desenvolupar un aprenentatge global.

Així, tots els adults que treballen en les nostres empreses d'inserció són alhora ensenyants dels recursos de formació en l'aspecte més pràctic ja que l'experiència ens ha mostrat que és necessari un bon nombre de professionals en l'empresa tant per la seva rendibilitat com per aconseguir que els joves assoleixin uns determinats aprenentatges.

C. COM ES TREBALLA L'ESTRUCTURACIÓ I L'ORGANITZACIÓ DE LA FEINA

Si partim de la idea que la majoria de joves presenten una considerada situació de desestructuració personal, tots aquells aspectes que puguin posar ordre i organització a la seves mancances, seran fonamentals. És a dir, un

mètode clar que diàriament i setmanalment pugui anar ajudant els joves a estructurar progressivament la pròpia manera de fer i de pensar.

Algunes de les coses a tenir en compte en aquest sentit serien:

- Des d'un punt de vista general: un bon plantejament dels objectius, dels passos a fer, de l'execució de les activitats i de l'avaluació d'aquestes.
- Una temporalització adequada i coherent del programa de manera que cada bloc a treballar pugui permetre que els alumnes aprenguin a esperar uns resultats no excessivament tardans, però tampoc immediats; aprenguin a estructurar-se les actuacions de forma reiterativa; aprenguin a ordenar el seu temps de treball i d'aprenentatge.
- El compliment d'un horari determinat que cal respectar a efectes de bon funcionament general a més del respecte als companys com a requisit laboral. Són uns altres aspectes pels quals cal vetllar.
- L'elaboració d'una fitxa setmanal on els alumnes puguin apuntar l'activitat fonamental que faran, les activitats concretes per aconseguir-ho i quins materials empraran, és una eina de treball per fomentar la capacitat organitzativa dels alumnes i fer-los conscients de la seva activitat laboral.

D. COM ES TREBALLEN ELS HÀBITS, ELS COMPORTAMENTS I LES ACTITUDS

Una idea que sura al llarg de tot el projecte és la superació d'algunes actituds i l'adquisició de determinats hàbits, fins i tot més que l'adquisició de molts coneixements. Per tant no podem eludir com es tracta l'adquisició dels hàbits, comportaments i valors.

Un aspecte a tenir en compte és el respecte per la normativa que s'hagi establert, de manera que es marquin uns límits clars d'actuació. Cal que les

pautes siguin clares i els alumnes estiguin ben informats. Cal que els educadors responguin sempre a les infraccions de les normes amb una reflexió adequada individual o de grup. Cal una revisió permanent dels plantejaments. Cal que els alumnes s'impliquin en la resolució dels conflictes que hi puguin sorgir.

Un segon aspecte a considerar és el referit a la distribució de responsabilitats o organització del treball. Es tindran en compte tots aquells comportaments que tenen a veure amb la conservació dels materials, la neteja, l'ordre, els terminis per fer una feina, etc. En aquest cas, com abans, cal l'explicació clara dels objectius i una avaluació permanent d'aquests.

El tercer aspecte pel qual vetllaran permanentment mestres i educadors tindrà a veure, més enllà de la normativa i de l'organització del treball, amb les actituds.

4.4- PLA D'INSERCIÓ LABORAL

El nostre pla d'Inserció Laboral inclou 3 fases: la primera són les classes teòrico-pràctiques incloses dins el programa; la segona són els convenis en pràctiques; i la tercera és la inserció laboral pròpiament dita: la consecució d'un contracte laboral un cop finalitzat del procés. La inserció és responsabilitat del coordinador amb la col·laboració dels educadors de cada curs corresponent .

La primera fase :

Objectiu principal: que els alumnes aprenguin a buscar feina i es preparin per fer-ho.

A tal efecte es fan classes teòriques –o pràctiques simulades- que són el més semblant a la realitat possible, on els alumnes aprenen a valorar les pròpies capacitats, a emplenar formularis, fer el currículum, buscar ofertes de treball als diaris, passar una entrevista i a planificar i organitzar-se la recerca de feina; també s'expliquen alguns aspectes generals del món laboral. A les

classes pràctiques els alumnes s'enfronten a la recerca real de feina amb l'acompanyament de l'educador.

La segona fase: és la realització de *convenis en pràctiques* que, si bé no són obligatoris de fer en els plans de formació ocupacional, aquí pràcticament els fan el 100% dels joves. Es tracta que els alumnes aconseguixin, en la pràctica, una certa qualificació i rendiment. Alguns d'aquests convenis es duen a terme en les pròpies empreses d'inserció laboral de la Fundació (de les quals n'hem parlat repetidament) i la resta, en empreses col·laboradores del sector.

D'aquesta manera les empreses d'inserció laboral compleixen una de les seves principals raons de ser: oferir una feina a joves que difícilment, segons el seu moment d'aprenentatge, podrien aconseguir un contracte en una empresa 'normalitzada'. I no volem referir-nos tant a l'aprenentatge de l'ofici com dels hàbits, els comportaments i les actituds (de què hem parlat extensament als objectius) que els manquen per respondre adequadament als reptes laborals. Els convenis en pràctiques (signats pel Departament de Treball, la Fundació Oscobe i les empreses) són un pas previ –en el marc d'unes relacions laborals reals- cara a la inserció laboral en empreses no protegides.

La tercera fase: és la de la recerca d'empreses que contractin aquests joves un cop finalitzat el curs i el seguiment que ha de fer l'educador del curs perquè aquests joves mantinguin la feina –en molts casos, la seva primera feina. Aquest tercer i definitiu esglaió comporta dues tasques bàsiques:

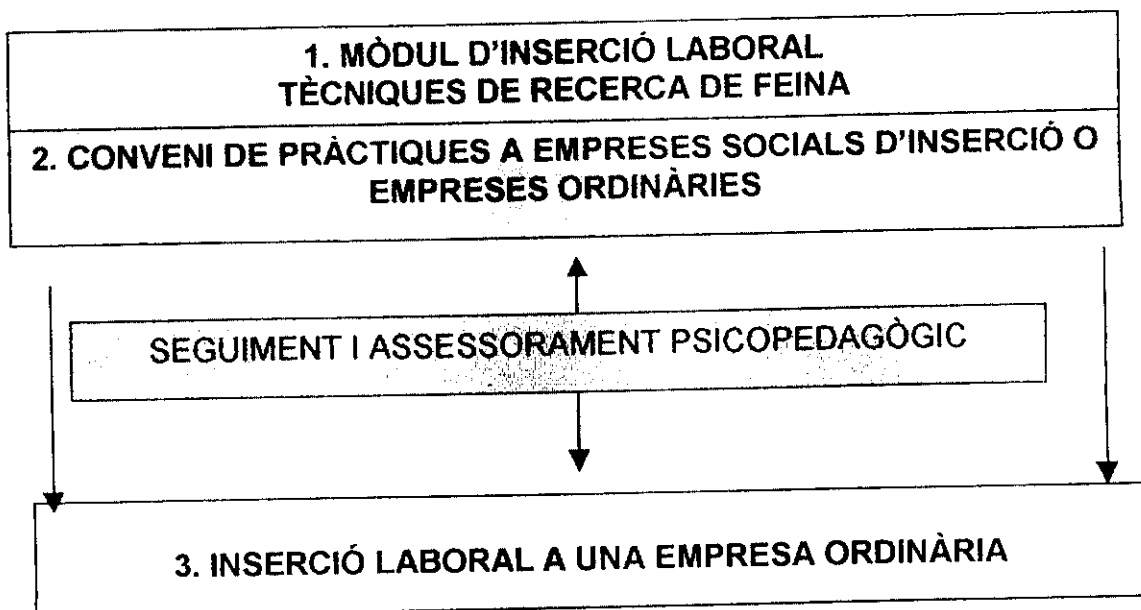
- Primera, la implicació de la direcció de la Fundació, de la direcció de formació dels cursos, dels educadors del curs en la recerca i contactes amb les empreses que puguin contractar els nostres joves. La implicació de tants recursos humans fan palesa la importància que donem a la inserció laboral.

Cal afegir que comptem, per a la consecució d'aquest objectiu, amb la col·laboració del nostre gestor ocupacional i de l'extern de Justícia Juvenil – pel que fa als alumnes que provenen d'aquest àmbit-, del Dispositiu d'Inserció

Econòmica de l'Ajuntament de Girona i, des del setembre d'enguany, del gestor ocupacional de la DGAI, concedit pel Departament de Treball. Hem de ressaltar que mai aquests col·laboradors externs poden suplir la tasca necessària i imprescindible que s'ha de fer des de la pròpia Fundació.

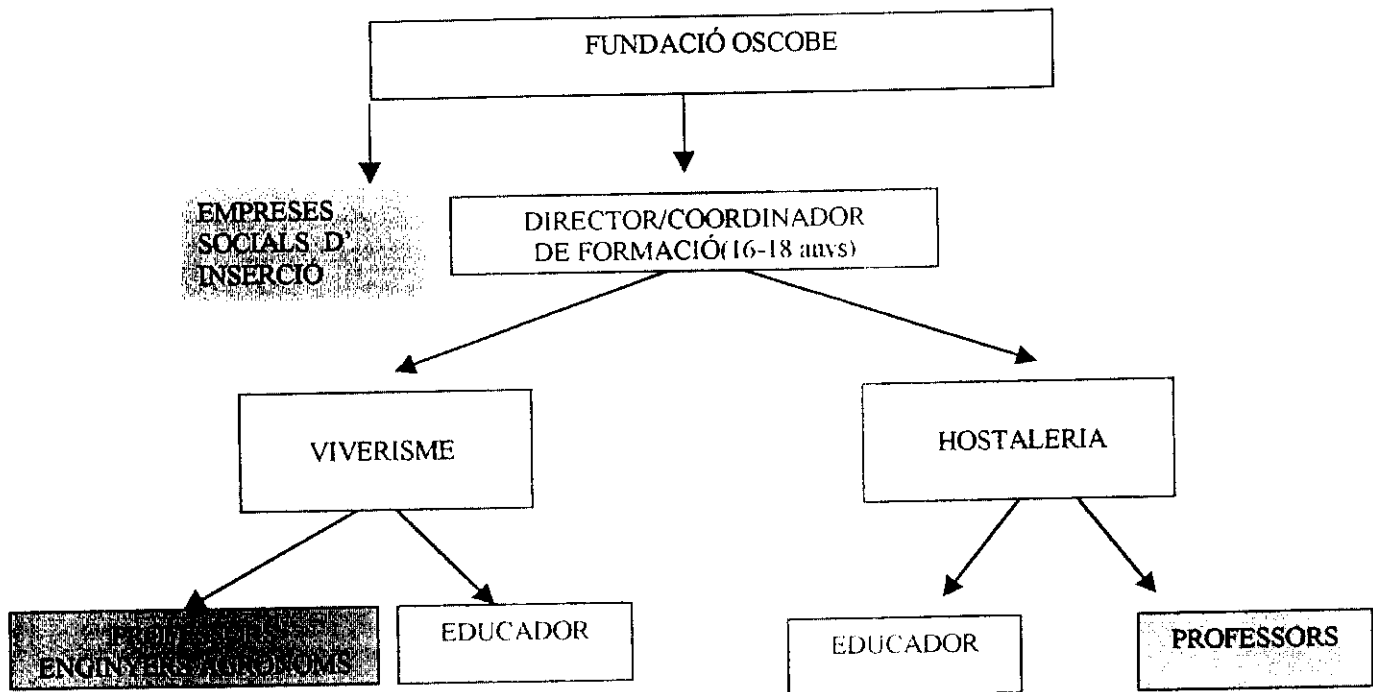
- Una segona tasca és la que realitza l'educador del recurs: el seguiment de la feina. Perquè, pel que fa a aquest tipus de col·lectiu, tant important com aconseguir feina, és que la mantinguin. Cal supervisar aquells comportaments que poguessin fer perillar la permanència en la feina: la manca de puntualitat, l'absentisme, la manca de respecte vers els caps o els companys, la negligència, etc. Aquest seguiment es fa tant amb el jove com amb l'empresari, de manera que aquest últim sàpiga que darrere d'aquests joves amb especials dificultats hi ha un tutor que també vetlla per tal que a la feina la disponibilitat i els comportaments siguin els adequats. Aquest seguiment laboral es pot perllongar durant uns mesos en alguns casos.

Sintetitzant el que hem explicat anteriorment podem marcar tres estadis:

5- MITJANS

5.1 RECURSOS HUMANS: organigrama, funcions de cada professional...

Aquestes persones estan organitzades de tal manera que tenen responsabilitats diverses i complementàries. Les funcions de cada persona venen definides pel director/coordenador. Aquesta persona és qui detalla el perfil, les competències, funcions i responsabilitats dels diferents càrrecs. Aquest equip educatiu es reunirà un cop cada setmana.

5.2- RECURSOS MATERIALS

La Fundació Oscobe disposa dels següents recursos materials per a facilitar els aprenentatges específics per tal de millorar la seva formació ocupacional i que aquesta estableixi un lligam amb la pràctica real.

1 Recurs de Viverisme i ajudant de jardineria:

* Material inventariable:

- 8 hectàrees de terreny amb reg automatitzat
- 900 m2 d'hivernacle
- 4 tractors
- eines menors (tallagespa, serres automàtiques...)
- material: terres, adobs, contenidors, teles d'ombreig
- hort
- jardí
- 25 hectàrees de bosc
- vestuaris
- 1 aula de formació

** Material fungible:*, folis, carpetes, , bolígrafs, llapis...,

** Noves tecnologies i material audiovisual:* ordinadors amb impressores, projector de transparències, vídeo, televisió...

** Material d'oficina:* fax, telèfon, màquina d'escriure elèctrica...

2. Recurs d' hostaleria – ajudant de cuina:

* Material inventariable:

Restaurant-escola Ocells Perduts, amb unes instal·lacions per a 100 comensals:

- 1 aula de formació

- serveis
- vestuaris
- cuina de 70 m2 amb capacitat per a 10 alumnes
- office
- cambres frigorífiques
- zona exterior de neteja de productes
- rebost
- 8 fogons
- material específic: olles, paelles...

* *Material fungible*.: folis, carpetes, bolígrafs, llapis...

* *Noves tecnologies* i material audiovisual: ordinadors amb impressores, projectors de transparències, vídeo, televisió...

* *Material d'oficina*: fax, telèfon, màquina d'escriure elèctrica...

Altres recursos materials del que disposa la Fundació:

- Furgoneta
- Despatx de direcció de Centre de dia
- Oficina d'administració
- Etc.

NOU	COGNOMS	NSII	SIGLES
Mikel	Aramburu	Xenofilia	
Frederic	Bayer	Centre Català de Solidaritat	
Sebastià	Benet	<i>Carmina Cardiel</i>	
Francesc	Borrell	Fundació Família i Benestar Social	
Josep	Castanyé	Assoc. Prohabitatge - <i>Rosa M. Cloufo</i>	
Carmina	Català	Ajuntament de Barcelona	Dir. Serveis Socials 76.12-4172607
Josep M.	Ginés	Centre d'Informació als Treballadors Estrangers-CITE	
Elsa	López	Arquitectes sense fronteres	
Pilar	Malla		
Llorens	Olivé	Justícia i Pau	
Rosa M ^a	Pujol	Secretaria General de Joventut	
Caterina	Ramis	Patronat Municipal d'Habitatge	
Josep	Ribera	Fundació SERGI	<i>David Carrasquel</i>
Valenti	Sallas	Direcció General de Serveis Comunitaris	
Montse	Solé	Pla Interdepartamental d'Immigració	
Maite	Soler	Habitatge Jove	Secretaria General de Joventut

Paquita Arturo

X Angel Font

Pilar Lopez

Lluís López

Càritas Diocesana de Lleida

Fundació Un Sol Món

Dep. Migracions

La Pedra

Ac. d'Empreses d'Interacció

1. $\frac{1}{2} \log \left(\frac{1 + \cos \theta}{1 - \cos \theta} \right) = \log \left(\frac{1 + \cos \theta}{1 - \cos \theta} \right)^{\frac{1}{2}}$
 2. $\frac{1}{2} \log \left(\frac{1 + \cos \theta}{1 - \cos \theta} \right) = \log \left(\frac{1 + \cos \theta}{1 - \cos \theta} \right)^{\frac{1}{2}}$

- principal & amount (0% interest)
- repay amount
- policy amount

1. *Ammonia* (or *Ammonium*)
 2. *Carbon* (or *Carbonic*)
 3. *Hydrogen* (or *Hydrogenic*)
 4. *Oxygen* (or *Oxygenic*)
 5. *Nitrogen* (or *Nitrogenic*)
 6. *Sulfur* (or *Sulfuric*)
 7. *Phosphorus* (or *Phosphoric*)
 8. *Potassium* (or *Potassic*)
 9. *Sodium* (or *Sodic*)
 10. *Calcium* (or *Calcareous*)
 11. *Magnesium* (or *Magnesian*)
 12. *Zinc* (or *Zincic*)
 13. *Copper* (or *Cupric*)
 14. *Iron* (or *Ferric*)
 15. *Aluminum* (or *Alumina*)
 16. *Silicon* (or *Siliceous*)
 17. *Fluorine* (or *Fluoric*)
 18. *Bromine* (or *Bromic*)
 19. *Iodine* (or *Iodic*)
 20. *Chlorine* (or *Chloric*)
 21. *Mercury* (or *Mercuric*)
 22. *Lead* (or *Plumbic*)
 23. *Barium* (or *Baritic*)
 24. *Strontium* (or *Strontic*)
 25. *Lithium* (or *Lithic*)
 26. *Vanadium* (or *Vanadic*)
 27. *Chromium* (or *Chromic*)
 28. *Manganese* (or *Manganic*)
 29. *Cobalt* (or *Cobaltic*)
 30. *Nickel* (or *Nickelic*)
 31. *Gold* (or *Auric*)
 32. *Silver* (or *Argent*)
 33. *Platinum* (or *Platinic*)
 34. *Palladium* (or *Palladic*)
 35. *Rhodium* (or *Rhodic*)
 36. *Ruthenium* (or *Ruthenic*)
 37. *Osmium* (or *Osmic*)
 38. *Iridium* (or *Iridic*)
 39. *Scandium* (or *Scandic*)
 40. *Titanium* (or *Titanic*)
 41. *Zirconium* (or *Zirconic*)
 42. *Yttrium* (or *Yttric*)
 43. *Thallium* (or *Thallic*)
 44. *Lead* (or *Plumbic*)
 45. *Bismuth* (or *Bismuthic*)
 46. *Antimony* (or *Antimon*)
 47. *Arsenic* (or *Arsenic*)
 48. *Vanadium* (or *Vanadic*)
 49. *Chromium* (or *Chromic*)
 50. *Manganese* (or *Manganic*)
 51. *Cobalt* (or *Cobaltic*)
 52. *Nickel* (or *Nickelic*)
 53. *Copper* (or *Cupric*)
 54. *Iron* (or *Ferric*)
 55. *Aluminum* (or *Alumina*)
 56. *Silicon* (or *Siliceous*)
 57. *Fluorine* (or *Fluoric*)
 58. *Bromine* (or *Bromic*)
 59. *Iodine* (or *Iodic*)
 60. *Chlorine* (or *Chloric*)
 61. *Mercury* (or *Mercuric*)
 62. *Lead* (or *Plumbic*)
 63. *Barium* (or *Baritic*)
 64. *Strontium* (or *Strontic*)
 65. *Lithium* (or *Lithic*)
 66. *Vanadium* (or *Vanadic*)
 67. *Chromium* (or *Chromic*)
 68. *Manganese* (or *Manganic*)
 69. *Cobalt* (or *Cobaltic*)
 70. *Nickel* (or *Nickelic*)
 71. *Copper* (or *Cupric*)
 72. *Iron* (or *Ferric*)
 73. *Aluminum* (or *Alumina*)
 74. *Silicon* (or *Siliceous*)
 75. *Fluorine* (or *Fluoric*)
 76. *Bromine* (or *Bromic*)
 77. *Iodine* (or *Iodic*)
 78. *Chlorine* (or *Chloric*)
 79. *Mercury* (or *Mercuric*)
 80. *Lead* (or *Plumbic*)
 81. *Barium* (or *Baritic*)
 82. *Strontium* (or *Strontic*)
 83. *Lithium* (or *Lithic*)
 84. *Vanadium* (or *Vanadic*)
 85. *Chromium* (or *Chromic*)
 86. *Manganese* (or *Manganic*)
 87. *Cobalt* (or *Cobaltic*)
 88. *Nickel* (or *Nickelic*)
 89. *Copper* (or *Cupric*)
 90. *Iron* (or *Ferric*)
 91. *Aluminum* (or *Alumina*)
 92. *Silicon* (or *Siliceous*)
 93. *Fluorine* (or *Fluoric*)
 94. *Bromine* (or *Bromic*)
 95. *Iodine* (or *Iodic*)
 96. *Chlorine* (or *Chloric*)
 97. *Mercury* (or *Mercuric*)
 98. *Lead* (or *Plumbic*)
 99. *Barium* (or *Baritic*)
 100. *Strontium* (or *Strontic*)
 101. *Lithium* (or *Lithic*)
 102. *Vanadium* (or *Vanadic*)
 103. *Chromium* (or *Chromic*)
 104. *Manganese* (or *Manganic*)
 105. *Cobalt* (or *Cobaltic*)
 106. *Nickel* (or *Nickelic*)
 107. *Copper* (or *Cupric*)
 108. *Iron* (or *Ferric*)
 109. *Aluminum* (or *Alumina*)
 110. *Silicon* (or *Siliceous*)
 111. *Fluorine* (or *Fluoric*)
 112. *Bromine* (or *Bromic*)
 113. *Iodine* (or *Iodic*)
 114. *Chlorine* (or *Chloric*)
 115. *Mercury* (or *Mercuric*)
 116. *Lead* (or *Plumbic*)
 117. *Barium* (or *Baritic*)
 118. *Strontium* (or *Strontic*)
 119. *Lithium* (or *Lithic*)
 120. *Vanadium* (or *Vanadic*)
 121. *Chromium* (or *Chromic*)
 122. *Manganese* (or *Manganic*)
 123. *Cobalt* (or *Cobaltic*)
 124. *Nickel* (or *Nickelic*)
 125. *Copper* (or *Cupric*)
 126. *Iron* (or *Ferric*)
 127. *Aluminum* (or *Alumina*)
 128. *Silicon* (or *Siliceous*)
 129. *Fluorine* (or *Fluoric*)
 130. *Bromine* (or *Bromic*)
 131. *Iodine* (or *Iodic*)
 132. *Chlorine* (or *Chloric*)
 133. *Mercury* (or *Mercuric*)
 134. *Lead* (or *Plumbic*)
 135. *Barium* (or *Baritic*)
 136. *Strontium* (or *Strontic*)
 137. *Lithium* (or *Lithic*)
 138. *Vanadium* (or *Vanadic*)
 139. *Chromium* (or *Chromic*)
 140. *Manganese* (or *Manganic*)
 141. *Cobalt* (or *Cobaltic*)
 142. *Nickel* (or *Nickelic*)
 143. *Copper* (or *Cupric*)
 144. *Iron* (or *Ferric*)
 145. *Aluminum* (or *Alumina*)
 146. *Silicon* (or *Siliceous*)
 147. *Fluorine* (or *Fluoric*)
 148. *Bromine* (or *B*

For a payment of \$1000 (a check for \$1000)

7 de junho 4 a 6

Barcelona, 19 de setembre del 2000

Benvolgut/benvolguda,

Fa aproximadament un any vam celebrar, a la seu de la nostra Fundació, una reunió per tal de fer un primer canvi d'impressions sobre les problemàtiques específiques d'accés a un habitatge per a aquells segments de població amb menys recursos o amb menys possibilitats d'utilitzar les propostes d'habitatge del mercat lliure o, fins i tot, dels plans d'habitatge genèrics.

Creiem que, després d'un any d'aquella trobada, molts dels aspectes que vam tractar han anat prenent més importància i en molts casos s'han agreujat, alhora que les respostes públiques i institucionals resten escasses i inconnexes.

Per aquest motiu considerem d'interès promoure una nova trobada en la que puguem fer un repàs de les experiències desenvolupades durant aquest darrer any pels diversos agents que opereu en aquest camp. Us adjuntem la llista de les entitats i organitzacions que ens agradaria reunir, per tal que pugueu valorar l'interès de la reunió.

En aquesta ocasió, a diferència de la darrera vegada, estem interessats en arribar a formular aquelles iniciatives i propostes que entre tots considereu més operatives i dins de les quals la Fundació Jaume Bofill pugui fer una tasca efectiva d'impuls o de recolzament, segons s'escaigui, com a agent coordinador i com a interlocutor davant l'Administració pública.

L'exemple de "Provivienda" de Madrid, que d'una manera o altra també està essent seguit a Catalunya per entitats diferents, és una de les línies de treball que considerem més interessant de debatre. Us adjuntem un retall de premsa, aparegut el dia 29 d'agost al diari El País, sobre les activitats d'aquesta associació.

La trobada tindrà lloc el dilluns dia 9 d'octubre, de quatre a sis de la tarda, a la seu de la Fundació, Provença 324 baixos.

Aprofito per saludar-te cordialment,

Jordi Porta

Barcelona, 19 de setembre del 2000

Benvolgut/benvolguda,

Fa aproximadament un any vam celebrar, a la seu de la nostra Fundació, una reunió per tal de fer un primer canvi d'impressions sobre les problemàtiques específiques d'accés a un habitatge per a aquells segments de població amb menys recursos o amb menys possibilitats d'utilitzar les propostes d'habitatge del mercat lliure o, fins i tot, dels plans d'habitatge genèrics.

Creiem que, després d'un any d'aquella trobada, molts dels aspectes que vam tractar han anat prenent més importància i en molts casos s'han agreujat, alhora que les respostes públiques i institucionals resten escasses i inconnexes.

Per aquest motiu considerem d'interès promoure una nova trobada en la que puguem fer un repàs de les experiències desenvolupades durant aquest darrer any pels diversos agents que opereu en aquest camp. **Us adjuntem la llista de les entitats i organitzacions que ens agradaria reunir**, per tal que pugueu valorar l'interès de la reunió.

En aquesta ocasió, a diferència de la darrera vegada, estem interessats en arribar a formular aquelles iniciatives i propostes que entre tots considereu més operatives i dins de les quals la Fundació Jaume Bofill pugui fer una tasca efectiva d'impuls o de recolzament, segons s'escaigui, com a agent coordinador i com a interlocutor davant l'Administració pública.

L'exemple de "Provivienda" de Madrid, que d'una manera o altra també està essent seguit a Catalunya per entitats diferents, és una de les línies de treball que considerem més interessant de debatre. **Us adjuntem un retall de premsa**, aparegut el dia 29 d'agost al diari El País, sobre les activitats d'aquesta associació.

La trobada tindrà lloc el dilluns dia 9 d'octubre, de quatre a sis de la tarda, a la seu de la Fundació, Provença 324 baixos.

Aprofito per saludar-te cordialment,

Jordi Porta

Càritas Diocesana. Departament de Migració
Princesa, 16, 1r. 2^a *linea Olive*
08003 BARCELONA *2*

Barcelona, 22 de juny de 1999

Benvolgut/benvolguda,

Cada vegada és més evident que les problemàtiques d'allotjament per a col·lectius amb problemes d'integració, no només parteixen de mancances en els sistemes de suport i ajut públic, sinó també de mancances d'informació sobre els recursos existents.

Singularment, la població immigrant pateix d'unes superiors dificultats en aquest sentit, a les quals contribueix, sovint, la mateixa dificultat dels idiomes, o les reticències de propietaris, i alguna vegada del veïnatge, a una integració natural.

La Fundació Jaume Bofill i Habitatge Jove hem coincidit en la preocupació per aquesta problemàtica i voldríem fer una trobada amb persones que, a partir de les entitats on actuen, tenen incidència sobre el tema.

Un primer objectiu de la trobada és, justament, posar en comú les diverses línies d'ajut existents per a aquests col·lectius: promoció directa d'habitatges, creació de bosses d'habitatge de segona mà, ajuts econòmics per evitar desnonaments, ajuts econòmics per abaratir costos, recerca de fórmules d'allotjament transitori, etc.

Un segon objectiu, que s'hauria de derivar del primer, és intentar veure els fronts més desatesos i, sobretot, els punts de trencament en la necessària sintonia que hauria d'existir entre tots ells.

Un tercer objectiu seria aportar suggeriments per tal que la Fundació Jaume Bofill pogués elaborar algun tipus d'estratègia de major intervenció en aquests camps, col·laborant a pal·liar les mancances que s'hagin pogut diagnosticar, tot evitant d'entrar en dinàmiques redundants que porten a un malbaratament de recursos o d'encetar línies poc ajustades a les necessitats reals.

La trobada tindrà lloc el dimecres dia 7 de juliol, de 16 a 18 hores, a l'Aula Provença (Provença 324, baixos). Agrairíem que confirméssis l'assistència trucant al 93-4588700 de 9 a 15 hores, abans del dia 5.

Aprofito per saludar-te cordialment,

Jordi Porta

NOM	COGNOMS	INS1
> Carmina	Català	Ajuntament de Barcelona
> Caterina	Ramis	Patronat Municipal d'Habitatge
> Mikel	Aramburu	Xenofilia. Sodepau
> Elsa	López	Coel Latinoamericano en Catalunya
> Roser	Vallibona Comas	Assoc. d'Ajuda Mútua d'Immigrants a Catalunya
> Miquel	Pejares	Centre d'Informació als Treballadors Estrangers
> Rosa M ^a	Pujol	Secretaria General de Joventut
> Maite	Soler	Secretaria General de Joventut Helena Jové
> Frederic	Bayer	Centre Català de Solidaritat
> Sebastià	Benet	Justícia i Pau
> Francesc	Borrell	Fundació Família i Benestar Social
> Llorenç	Olivé	Càritas Diocesana Dept de l'Esplai

Arquitecte senta
frontera

o adreça part.

Justícia i Pau

* ~~Pla Valeri Salas~~ ~~Directori General de Serveis Comunitaris~~

> ~~Montserrat Soler~~ ~~Pla Interdepartamental d'Immigració~~

~~Josip Castanvi~~ ~~Prohabitatge~~

> ~~Pla de l'Esplai~~ ~~Secretaria General de Joventut~~

~~Miquel Pujol~~

Pilar Malla

José Ribera

José Gómez

Raquel Arturo

Angel Font

Fundació Terç

CITE

Càritas Lleida

Fund. ~~CITE Cat.~~ ~~Pla Gràcia 92 (8)~~
Un Sol Món Princesa 261-265

* Valeri Salas
Directori General de Serveis Comunitaris

Ajuntament de

08015

Tel. 93 225 71 21

NOM COGNOMS			SUBINS
x	Mikel	Aramburu	Xenofilia
x	Frederic	Bayer	Centre Català de Solidaritat
	Sebastià	Benet	
	Francesc	Borrell	Fundació Família i Benestar Social
	Josep	Castanyé	Assoc. Prohabitatge
x	Carmina	Català	Ajuntament de Barcelona
	Josep M.	Ginés	Centre d'Informació als Treballadors Estrangers-CITE
	Elsa	López	Arquitectes sense fronteres
	Pilar	Malla	
	Llorens	Olivé	Justícia i Pau
	Rosa M ^a	Pujol	Secretaria General de Joventut
	Caterina	Ramis	Patronat Municipal d'Habitatge
no	Josep	Ribera	Fundació SERGI <i>Carvajal</i>
x	Valenti	Sallas	Direcció General de Serveis Comunitaris
	Montse	Solé	Pla Interdepartamental d'Immigració
	Maite	Soler	Habitatge Jove
	Paquita	Arturo	Càritas Diocesana de Lleida
no	Angel	Fort	Fundació Un Sol Món

Secretaria General de Joventut

Dep. Migracions

La Pedrera

Proposta de carta de convocatòria per a una reunió sobre servei d'habitatge social per a persones o col·lectius amb problemes d'accés al mercat

Benvolgut/benvolguda:

Fa aproximadament un any vam celebrar, a la seu de la nostra Fundació, una reunió per tal de fer un primer canvi d'impressions sobre les problemàtiques específiques d'accés a un habitatge per a aquells segments de població amb menys recursos o amb menys possibilitats d'utilitzar les propostes d'habitatge del mercat lliure o, fins i tot, dels plans d'habitatge genèrics.

Creiem que, després d'un any d'aquella trobada, molts dels aspectes que vam tractar han anat prenent més importància i en molts casos s'han agreujat, alhora que les respostes públiques i institucionals resten escasses i inconnexes.

Per aquest motiu considerem d'interès promoure una nova trobada en la que poguem fer un repàs de les experiències desenvolupades durant aquest darrer any pels diversos agents que opereu en aquest camp. Us adjuntem la llista de les entitats i organitzacions que ens agradaria reunir, per tal que pugueu valorar l'interès de la reunió.

En aquesta ocasió, a diferència de la darrera vegada, estem interessats en arribar a formular aquelles iniciatives i propostes que entre tots considereu més operatives i dins de les quals, la Fundació Jaume Bofill pugui fer una tasca efectiva d'impuls o de recolzament, segon s'escaigui, com a agent coordinador i com a interlocutor davant l'Administració pública.

L'exemple de "Provivienda" de Madrid, que d'una manera o altra també està essent seguit a Catalunya per entitats diferents, és una de les línies de treball que considerem més interessant de debatre. Us adjuntem un retall de premsa, aparegut el dia 29 d'agost al diari El País, sobre les activitats d'aquesta associació.

La trobada tindrà lloc el ^{dilluns 9} ~~dimecres dia 11~~ d'octubre, ^{de quatre a sis de la tarda} a la seu de la Fundació, ^{Av. de la Pau 324 Sant Llorenç}.

Atentament i amb cordial salutació

J. Porta

U. Bofill

Jaume Bofill

Secretaria de la Fundació

Coberta de fax

A l' atenció de: Sr. Jordi Porta
Empresa: Fundació JAUME BOFILL
Telèfon: 93.458.87.00
Fax: 93.458.87.08
De: Caterina Ramis Llompart

Empresa: PATRONAT MUNICIPAL DE 'HABITATGE
Telèfon: 93.291.85.07
Fax: 93.291.85.01

Data: 09.10.2000
Total de pàgines 2
(inclou la coberta) :

Ajuntament de Barcelona

Patronat Municipal de
l'Habitatge de Barcelona

Doctor Aiguader, 25-36
08003 Barcelona

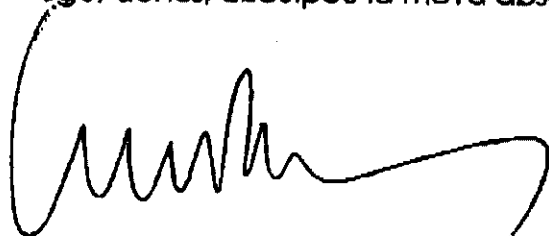
Fundació JAUME BOFILL
Provença, núm. 324
08037 Barcelona

A l'atenció del Sr. Jordi Porta

Benvolgut,

He rebut la vostra convocatòria en relació a la trobada prevista pel proper dilluns 9 d'octubre, malhauradament i per motius d'incompatibilitat d'agenda no podré assistir-hi.

Prego, doncs, disculpeu la meva absència, us saluda cordialment,

CATERINA RAMIS LOMPART
Gerent

Barcelona, 4 d'octubre de 2000

CiU da luz verde a un nuevo proyecto de ley sobre equipamientos

La Generalitat levanta la moratoria de apertura de grandes centros comerciales

EL PAÍS, Barcelona. El Gobierno catalán aprobó ayer levantar la moratoria de apertura de grandes superficies comerciales a partir de finales de año y, como contrapartida, dio el visto bueno a un nuevo proyecto de ley para la instalación de este tipo de establecimientos. El proyecto reduce considerablemente los metros cuadrados para que un establecimiento sea considerado gran superficie o supermercado, lo que en palabras del portavoz del Ejecutivo, Artur Mas, significa "poner más trabas" para su instalación, y dota de mayores competencias a los ayuntamientos.

El proyecto de ley de equipamientos comerciales rebaja el techo de metros cuadrados a partir del cual se cataloga un comercio como "gran establecimiento", de forma que a partir del próximo año —cuando acaba la moratoria para las grandes superficies—, se precisará de autorización administrativa expresa para abrir un supermercado de más de 400 metros cuadrados. El consejero portavoz, Artur Mas, indicó que este proyecto no pretende replicar la liberalización de horarios comerciales decidida por el Gobierno central, aunque sí que incide en el mismo segmento socioeconómico del comercio urbano, que el Ejecutivo de Convergència i Unió pretende ayudar a modernizar. En todo caso, Mas añadió que el Gobierno catalán espera que esta iniciativa obtenga "el más amplio apoyo parlamentario necesario" para poderse aplicar.

Competencias locales

Mas explicó que se pondrán "trabas específicas" a las grandes superficies y a los grandes grupos de distribución rebajando el techo a partir del cual se requiere de autorizaciones administrativas y atendiendo a la presencia territorial del grupo de distribución que quiera implantarse. Así, se considerarán grandes establecimientos comerciales los supermercados y los centros de venta de más de 2.500 metros cuadrados que comercialicen de forma específica vehículos, material de construcción, artículos de jardinería, muebles, ferretería y también los autoservicios de más de 400 metros cuadrados. No se otorgarán licencias a los grupos de empresas que cuenten con más del 25% de los metros cuadrados de equipamientos comerciales en Cataluña, o que aglutinen el 35% del área de influencia del establecimiento proyectado.

Por otra parte, se creará el Servicio de Competencia en la Distribución Comercial que determinará el grado de concentración empresarial en los municipios y que podría revisar, además de nuevas implantaciones, las condiciones de actividad de centros comerciales ya autorizados.

La nueva ley otorgará más competencias a los ayuntamientos. De esta manera, un informe municipal positivo será un requisito necesario y vinculante para poder proceder a una apertura, traslado o cambio de actividad de un equipamiento comercial. El proyecto de ley prevé que un supermercado sea considerado

gran establecimiento comercial "atendiendo a la incidencia que tiene actualmente en el sector distributivo" y rebaja de 2.500 a 1.300 metros cuadrados la consideración de gran superficie cuando ésta se implante en localidades de más de 25.000 habitantes.

También necesitarán licencia de grandes superficies los establecimientos que se instalen en localidades de menos de 25.000 habitantes y que cuenten con más de

900 metros cuadrados (la legislación actual lo exige a los 1.300 metros cuadrados), así como los establecimientos con más de 400 metros (ahora se estipula a los 1.000) implantados en localidades de menos de 10.000 habitantes.

El Consell Executiu también aprobó la creación de una nueva dirección general de Formación Profesional para "dignificar este tipo de estudios".

Amposta aprueba negociar el trasvase del Ebro

EFE, Amposta. El Ayuntamiento de Amposta aprobó ayer, con los votos favorables de CiU y PP, una moción presentada por el grupo nacionalista para negociar con el Gobierno compensaciones por el trasvase de agua del Ebro previsto en el Plan Hidrológico Nacional (PHN).

En la moción, que recibió los votos en contra de los concejales del PSC y de ERC, se

propone "modificar" el plan del trasvase porque se considera que el caudal que se quiere trasvasar, unos 1.000 metros cúbicos, "es excesivo para asegurar las necesidades actuales y futuras de las tierras del Ebro y especialmente del Delta". El pleno también rechazó la adhesión del Ayuntamiento de Amposta a la plataforma antitransvase tal como pidieron PSC y ERC.

Sonimag feelings

ate para sentir. Ven a Sonimag.
rás sensaciones alucinantes.

SONI

Del 30 de septiembre al 8

Montjuïc 1. Horario:

Fira de Ba

Av. Reina Maria II, 10. Barcelona (ES)

Avalistas de inquilinos en dificultades

Una entidad madrileña ayuda a 3.600 inmigrantes para evitar las retenciones de los caseros a alquilarles pisos

BEGOÑA AGUIRRE, Madrid
"No alquilamos pisos a extranjeros". A Hassan esta respuesta le resulta familiar. La ha escuchado al llamar a alguno de los anuncios de los periódicos gratuitos donde se ofrecen arrendamientos. A veces se ha topado con contestaciones menos tajantes pero ha comprobado que a él le querían cobrar una renta más cara que a un español. En otras ocasiones al casero le daba igual su origen, pero le exigía nóminas y avales, algo de lo que carece este joven marroquí a pesar de que tiene trabajo.

Para vencer estos obstáculos que encuentran los inmigrantes y los españoles más desfavorecidos cuando pretenden alquilar un piso nació hace siete años Provienda, una asociación sin ánimo de lucro sostenida con fondos de la Comunidad de Madrid y del Ministerio de Trabajo y Asuntos Sociales.

Su primer cometido fue alojar, en 1993, a los dominicanos que malvivían en la abandonada discoteca *Four Roses*, en el acomodado barrio de Aravaca, donde fue asesinada, en un crimen con móviles racistas, su compatriota Lucrecia Pérez.

Este año, por primera vez, existe lista de espera: hay una demanda aún no cubierta de 114 pisos para 400 inmigrantes.

Desde 1993 esta entidad ha alojado a 3.600 extranjeros en 1.035 casas logrando además rentas más baratas. De la captación de los pisos y su seguimiento se encargan ocho personas, entre ellos varios trabajadores sociales.

Para vencer las retenciones de los caseros, Provienda avala al arrendatario durante 12 meses, hace un seguimiento de la vivienda para garantizar su buen uso y suscribe un seguro multihogar, todo sin gastos para el propietario.

Esas medidas suponen una garantía para el dueño del piso. A

cambio, la asociación le reclama que abarate el precio del alquiler ya que los grupos sociales con los que trabaja normalmente no pueden pagar rentas superiores a las 65.000 pesetas mensuales. Con el seguimiento se pretende evitar casos de subarriendo o hacinamientos y también echar un capote a los inmigrantes que a veces desconocen el funcionamiento de la red de agua, luz y teléfono y se pegan grandes sustos cuando llegan las facturas.

Manuel Blanco, gerente de Provienda, explica que durante el primer año es esta entidad la encargada de pedirle al inquilino el dinero de la renta y de pagársela al casero antes del día 7 de cada mes. "Pero nuestro objetivo es mediar, no hacer de padres de nadie, por eso, salvo excepciones, el segundo año de contrato ya la relación es directa entre los inmigrantes y los caseros sin que intervinamos nosotros", apostilla.

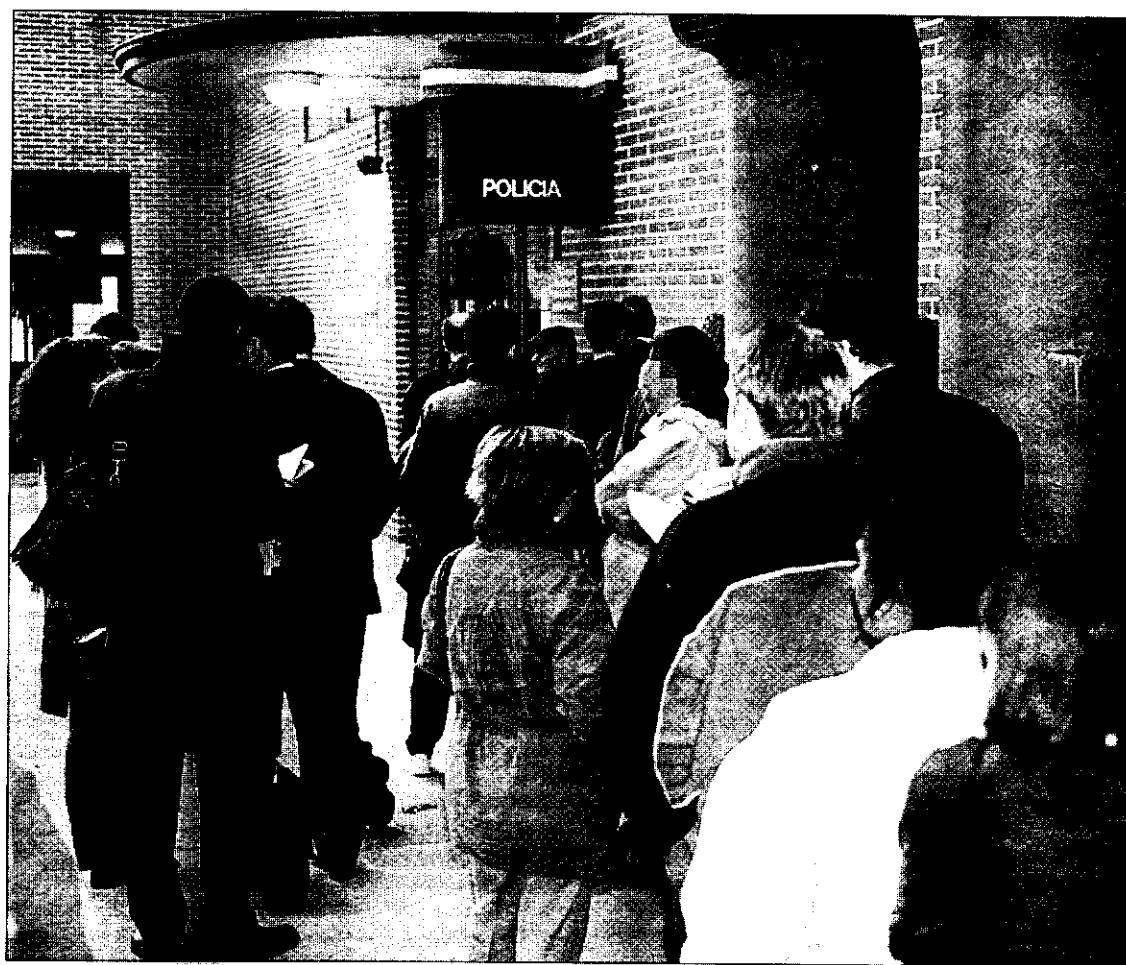
"A veces nos llegan quejas justificadas porque, por ejemplo, el arrendatario hace un mal uso de la vivienda, pero también hay veces que es el vecindario el que

debe eliminar prejuicios. Una cosa es que en un piso se hacinan decenas de personas con los ruidos e incomodidades que ello genera y otra que el dueño se queje porque los domingos se junte en la casa la familia del inquilino", matiza Blanco.

Hasta 1997 Provienda se ciñó a facilitar el acceso al alquiler a los inmigrantes que, por su condición de extranjeros y porque, aunque trabajen, a menudo carecen de nóminas y avalistas, suelen toparse con negativas o verse obligados a pagar sobrepagos cuando acuden a arrendar casas. Pero, a partir de esa fecha el proyecto se amplió a otros grupos con dificultades para encontrar rentas asequibles, integrados tanto por españoles como por extranjeros:

La asociación cubre posibles impagos de la renta y suscribe un seguro gratis en el primer año

El programa nació para inmigrantes, pero en 1997 se amplió a españoles desfavorecidos

Colas de inmigrantes, ante la comisaría madrileña de Tetuán para regularizar su situación. / CLAUDIO ÁLVAREZ

personas sin hogar que han dejado de vivir en albergues, mujeres solas con cargas familiares no compartidas...

De las 769 personas alojadas en 1999, la mayoría (648) eran inmigrantes marroquíes, ecuatorianos, colombianos o polacos y el resto (121) madrileños empobrecidos.

"Nuestra tarea se queda muy corta porque hay muchos ciudadanos necesitados de alojamientos económicos, así que habrá que emprender iniciativas innovadoras. Estamos pensando en un proyecto en el que las personas necesitadas de hogar rehabiliten casas en mal estado con el doble objetivo de adquirirlas por poco dinero obteniendo al final una vivienda, y de aprender un oficio", matiza Blanco.

El programa de Provienda va dirigido a personas con ingresos bajos pero no en una situación de pauperismo ya que deben demostrar que pueden abonar las rentas. En todos los casos se exige que el alquiler no suponga más del 35% del total de ingresos de todos los habitantes del piso. El nivel de impagos no supera el 2%

y cada año se producen cuatro o cinco desahucios.

¿Pero cómo se demuestra el nivel de ingresos sin tener nómina? Blanco explica que hay muchas fórmulas, por ejemplo, una carta del empleador o el aval de una asociación de inmigrantes o de atención social.

Muchos usuarios del programa llegan a él a través de asociaciones de apoyo a los trabajadores extranjeros como CEAR, ASTI, Comrade, Karibu o el Voluntariado de Madres Dominicanas o de entidades de trabajo social como Realidades, Cáritas o Cruz Roja. El Gobierno regional madrileño aporta 29 millones al año para el programa y ocho millones Trabajo y Asuntos Sociales.

La renta media mensual de los 1.035 contratos de arrendamiento firmados desde 1993 ronda las 55.000 pesetas (el precio máximo se dio en el primer año del programa, con 71.000 pesetas, y el mínimo el año pasado, con 54.596). Las viviendas se encuentran, mayoritariamente, en los distritos madrileños de Carabanchel, Latina y Puente de Vallecas, todos

ellos de la zona sureste de la capital, y en los municipios de Alcalá de Henares, Alcobendas, Getafe, Leganés y Móstoles.

El 37% de los inmigrantes alojados son mujeres y un 24% niños. La edad media de las mujeres ronda los 33 años y de los hombres los 35. Por países de origen la mayoría procede de la República Dominicana, Ecuador y Marruecos. Suele tratarse de personas que trabajan en la hostelería, la construcción y el servicio doméstico.

De 1995 a 1997, además de seguir con su programa general, Provienda albergó en casas de alquiler a 151 familias marroquíes que vivían en las chabolas del poblado de Peña Grande, ya desmantelado. El realojamiento de estos chabolistas se diferenció de otras intervenciones de la entidad en que las instituciones concedieron subvenciones de hasta el 75% de la renta durante el primer año a las familias que lo precisaban.

En la Comunidad de Madrid, una de las más caras del Estado en materia de vivienda, viven unos 200.000 inmigrantes, el 85% de países extracomunitarios. Eso supone que cuatro de cada cien ciudadanos madrileños son de origen extranjero.

Provienda. 91 580 4751 / www.provienda.org

† JOSEP M. CUBERTA I FAURIA

EN PEPE

Ha fallecido cristianamente el día 28, a la edad de 37 anys A.C.S.

Su padre, Pere Cuberta i Masvidal, viudo de Angelina Fauria i Cornellà; hermanos, M. Mercè, Montserrat y Jaume y Maria Rifà i Damunt; sobrinos, Andrea y Guillem; tíos, primos, compañeros, demás familia y la razón social Servicios Funerarios "Agència i Taller de Fusteria Fill de J. Cuberta, S. A.", les participan tan sentida pérdida y les ruegan un recuerdo en sus oraciones.

Se celebrarán las exequias el miércoles, día 30, a las cinco de la tarde, en la iglesia parroquial de Sant Domènec de Vic.

El acto del entierro tendrá lugar seguidamente.

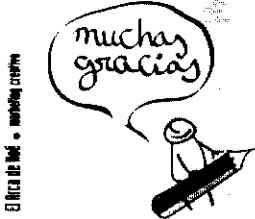
Domicilio: C/ B. Morgades, 15, 1er.

Capilla ardiente número 3 de Pompas Fúnebres. Rbla. Hospital, 50.

Vic, 29 de agosto de 2000
Para condolencias: www.funeralia.com

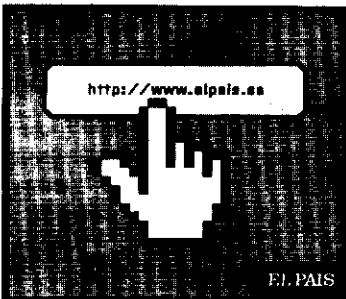
PROYECTO SOLIDARIO

10.000 niños os dan las gracias por recibir 6.500 Kg. de material escolar básico valorado en 10.400.000 ptas.

PROYECTO SOLIDARIO Amistad Europea es una organización dedicada desde hace doce años a la infancia.

Tel: 91 467 11 46.
Esta campaña ha sido organizada conjuntamente con el Consejo Local para la Cooperación y la Solidaridad de Getafe.

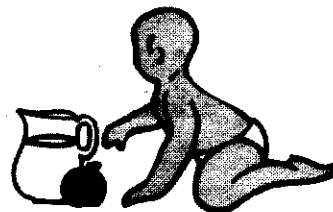
EL PAÍS

¡VACACIONES SEPTIEMBRE!

MARINA D'OR
Oropesa. Castellón.

Apartamentos desde 3.680 ptas.
IVA incluido, persona-día media pensión
Hotel 3 estrellas, desde 5.065 ptas.
IVA incluido, persona-día media pensión
Niños, descuentos 50%.

964 31 12 40

www.saludalia.com

Avalistas de inquilinos en dificultades

Una entidad madrileña ayuda a 3.600 inmigrantes para evitar las reticencias de los caseros a alquilarles pisos

BEGONA AGUIRRE, Madrid

"No alquilamos pisos a extranjeros". A Hassan esta respuesta le resulta familiar. La ha escuchado al llamar a alguno de los anuncios de los periódicos gratuitos donde se ofrecen arrendamientos. A veces se ha topado con contestaciones menos tajantes pero ha comprobado que a él le querían cobrar una renta más cara que a un español. En otras ocasiones al casero le daba igual su origen, pero le exigía nóminas y avales, algo de lo que carece este joven marroquí a pesar de que tiene trabajo.

Para vencer estos obstáculos que encuentran los inmigrantes y los españoles más desfavorecidos cuando pretenden alquilar un piso nació hace siete años Provivienda, una asociación sin ánimo de lucro sostenida con fondos de la Comunidad de Madrid y del Ministerio de Trabajo y Asuntos Sociales.

Su primer cometido fue alojar, en 1993, a los dominicanos que malvivían en la abandonada discoteca Four Roses, en el acomodado barrio de Aravaca, donde fue asesinada, en un crimen con móviles racistas, su compatriota Lucrecia Pérez.

Este año, por primera vez, existe lista de espera: hay una demanda aún no cubierta de 114 pisos para 400 inmigrantes.

Desde 1993 esta entidad ha alojado a 3.600 extranjeros en 1.035 casas logrando además rentas más baratas. De la captación de los pisos y su seguimiento se encargan ocho personas, entre ellos varios trabajadores sociales.

Para vencer las reticencias de los caseros, Provivienda avala al arrendatario durante 12 meses, hace un seguimiento de la vivienda para garantizar su buen uso y suscribe un seguro multihogar, todo sin gastos para el propietario.

Esas medidas suponen una garantía para el dueño del piso. A

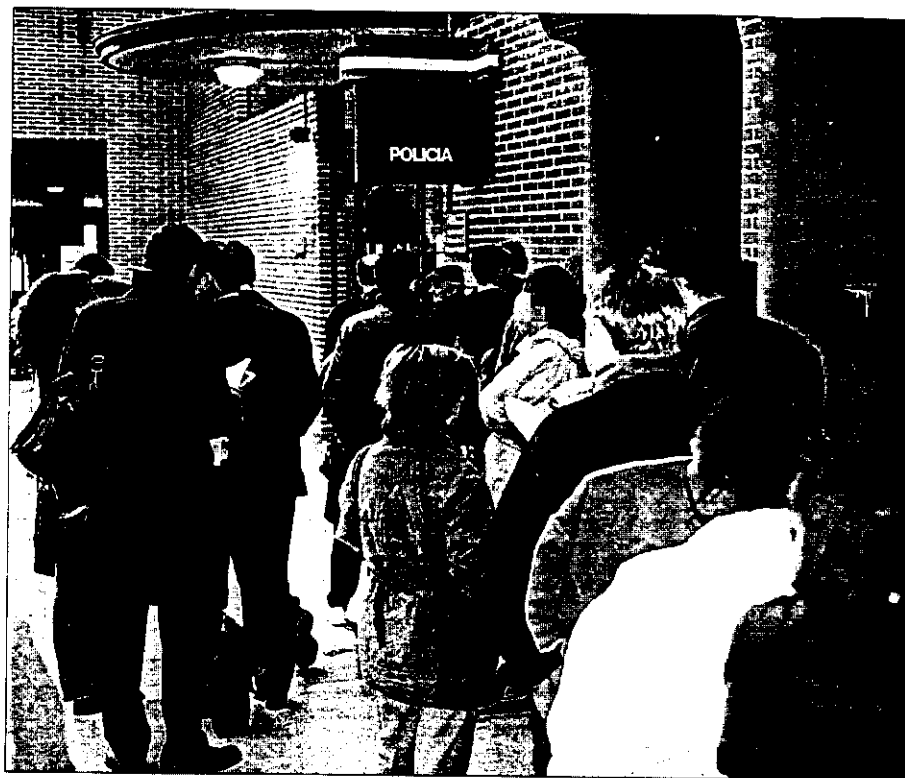
cambio, la asociación le reclama que abarate el precio del alquiler ya que los grupos sociales con los que trabaja normalmente no pueden pagar rentas superiores a las 65.000 pesetas mensuales. Con el seguimiento se pretende evitar casos de subarriendo o hacinamientos y también echar un capote a los inmigrantes que a veces desconocen el funcionamiento de la red de agua, luz y teléfono y se pegan grandes sustos cuando llegan las facturas.

Manuel Blanco, gerente de Provivienda, explica que durante el primer año es esta entidad la encargada de pedirle al inquilino el dinero de la renta y de pagársela al casero antes del día 7 de cada mes. "Pero nuestro objetivo es mediar, no hacer de padres de nadie, por eso, salvo excepciones, el segundo año de contrato ya la relación es directa entre los inmigrantes y los caseros sin que interengamos nosotros", apostilla.

"A veces nos llegan quejas justificadas porque, por ejemplo, el arrendatario hace un mal uso de la vivienda, pero también hay veces que es el vecindario el que

debe eliminar prejuicios. Una cosa es que en un piso se hacinen decenas de personas con los ruidos e incomodidades que ello genera y otra que el dueño se queje porque los domingos se junte en la casa la familia del inquilino", matiza Blanco.

Hasta 1997 Provivienda se cionó a facilitar el acceso al alquiler a los inmigrantes que, por su condición de extranjeros y porque, aunque trabajen, a menudo carecen de nóminas y avalistas, suelen toparse con negativas o verse obligados a pagar sobrepagos cuando acuden a arrendar casas. Pero, a partir de esa fecha el proyecto se amplió a otros grupos con dificultades para encontrar rentas asequibles, integrados tanto por españoles como por extranjeros:

Colas de inmigrantes, ante la comisaría madrileña de Tetuán para regularizar su situación. / CLAUDIO ÁLVAREZ

personas sin hogar que han dejado de vivir en albergues, mujeres solas con cargas familiares no compartidas...

De las 769 personas alojadas en 1999, la mayoría (648) eran inmigrantes marroquíes, ecuatorianos, colombianos o polacos y el resto (121) madrileños empobrecidos.

"Nuestra tarea se queda muy corta porque hay muchos ciudadanos necesitados de alojamientos económicos, así que habrá que emprender iniciativas innovadoras. Estamos pensando en un proyecto en el que las personas necesitadas de hogar rehabiliten casas en mal estado con el doble objetivo de adquirirlas por poco dinero obteniendo al final una vivienda, y de aprender un oficio", matiza Blanco.

El programa de Provivienda va dirigido a personas con ingresos bajos pero no en una situación de pauperización ya que deben demostrar que pueden abonar las rentas. En todos los casos se exige que el alquiler no suponga más del 35% del total de ingresos de todos los habitantes del piso. El nivel de impagos no supera el 2%

y cada año se producen cuatro o cinco desahucios.

¿Pero cómo se demuestra el nivel de ingresos sin tener nómina? Blanco explica que hay muchas fórmulas, por ejemplo, una carta del empleador o el aval de una asociación de inmigrantes o de atención social.

Muchos usuarios del programa llegan a él a través de asociaciones de apoyo a los trabajadores extranjeros como CEAR, ASTI,

Comrade, Karibu o el Voluntariado de Madres Dominicanas o de entidades de trabajo social como Realidades, Cáritas o Cruz Roja. El Gobierno regional madrileño aporta 29 millones al año para el programa y ocho millones Trabajo y Asuntos Sociales.

La renta media mensual de los 1.035 contratos de arrendamiento firmados desde 1993 ronda las 55.000 pesetas (el precio máximo se dio en el primer año del programa, con 71.000 pesetas, y el mínimo el año pasado, con 54.596). Las viviendas se encuentran, mayoritariamente, en los distritos madrileños de Carabanchel, Latina y Puente de Vallecas, todos

ellos de la zona sureste de la capital, y en los municipios de Alcalá de Henares, Alcobendas, Getafe, Leganés y Móstoles.

El 37% de los inmigrantes alojados son mujeres y un 24% niños. La edad media de las mujeres ronda los 33 años y de los hombres los 35. Por países de origen la mayoría procede de la República Dominicana, Ecuador y Marruecos. Suele tratarse de personas que trabajan en la hostelería, la construcción y el servicio doméstico.

De 1995 a 1997, además de seguir con su programa general, Provivienda albergó en casas de alquiler a 151 familias marroquíes que vivían en las chabolas del poblado de Peña Grande, ya desmantelado. El realojamiento de estos chabolistas se diferenció de otras intervenciones de la entidad en que las instituciones concedieron subvenciones de hasta el 75% de la renta durante el primer año a las familias que lo precisaban.

En la Comunidad de Madrid, una de las más caras del Estado en materia de vivienda, viven unos 200.000 inmigrantes, el 85% de países extracomunitarios. Eso supone que cuatro de cada cien ciudadanos madrileños son de origen extranjero.

Provivienda. 91 580 4751 / www.provivienda.org

La asociación cubre posibles impagos de la renta y suscribe un seguro gratis en el primer año

El programa nació para inmigrantes, pero en 1997 se amplió a españoles desfavorecidos

Prohabitatge

Associació sense ànim de lucre

Inscrita en el Registre d'Associacions de la Generalitat de Catalunya, núm. 22354 de la secció 1a. del Registre de Barcelona. NIF G 61964102. Llei 7/1997 de 18 juny

JOSEP CASTANYER

Passeig Comte d'Egara, 22, 2n, 3a 08221 Terrassa

Tel. 93317 11. Fax. 93 786 47 01 e-mail: prohabitatge@isetsi.com

Prohabitatge

93 331 2311 *

Ciutat de Barcelona Prohabitatge prohabitatge@iscsl.com

Associació sense ànim de lucre

Inscrita en el Registre d'Associacions de la Generalitat de Catalunya, núm. 22354 de la secció 1a. del Registre de Barcelona. NIF G 61964102. Llei 7/1997 de 18 juny

JOSEP CASTANYER

93 766 4201

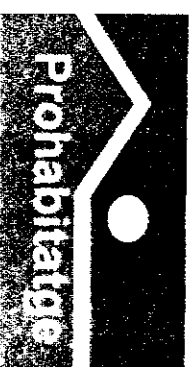
Passeig Comte d'Egara, 22, 2n, 3a 08221 Terrassa

Tel. 93317 11. Fax. 93 786 47 01 e-mail: prohabitatge@iscsl.com

Td. 73

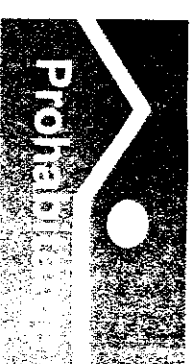
prohabitatge.org

510

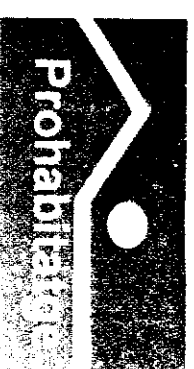
- ✓ Prohabitatge és un projecte desenvolupat en el marc del Programa de Nous Filons d'Ocupació del Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya
- ✓ Provivienda, associació sense ànim de lucre d'àmbit estatal que funciona des del 1989 en la intermediació en l'habitatge, és soci fundador de Prohabitatge

Què pretén?

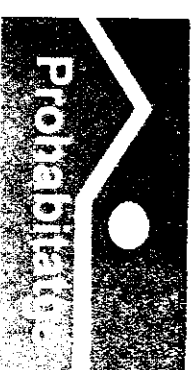
- ✓ Planificar models d'intermediació en l'habitatge adaptats a les necessitats de cada territori
- ✓ Facilitar informació i assessorament en matèria d'habitatge
- ✓ Facilitar l'accés a l'habitatge als joves (de 18 a 35 anys)
- ✓ Facilitar l'accés a l'habitatge a d'altres col·lectius amb dificultats

Què ofereix?

- ✓ Un servei d'intermediació per la recuperació i l'accés a l'habitatge
- ✓ Un servei d'integració de col·lectius amb dificultats a través de l'habitatge
- ✓ Un servei d'informació i assessorament jurídic/econòmic sobre habitatge

Com?

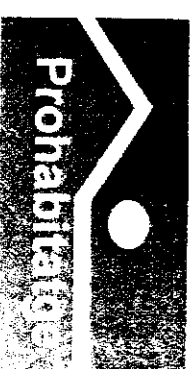
✓ BORSÀ DE BENEFICIARIS

- Captant joves beneficiaris
- Captant d'altres col·lectius beneficiaris

✓ BORSÀ D'HABITATGES

- Captant habitatge desocupat
- Contractant habitatge de lloguer

Borsa de joves

✓ JOVES DE 18 A 35 ANYS EN SITUACIÓ:

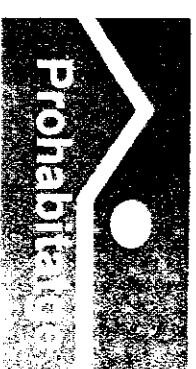
- Precarietat laboral
- Inestabilitat econòmica

✓ GARANTTIES:

- Assegurança de caució, convenis amb l'INJUVE (garantia de cobrament de renda)
- Assegurança Multirisc

✓ CONDICIONS:

- Contracte directe amb el propietari

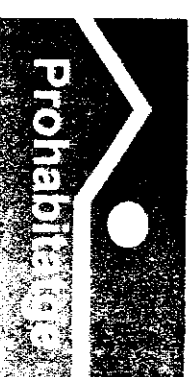
Borsa d'altres col·lectius

✓ GRUPS, FAMÍLIES O PERSONES EN SITUACIÓ DE:

- Procés de rehabilitació social
- Precarietat laboral
- No poder demostrar els ingressos

✓ GARANTIES:

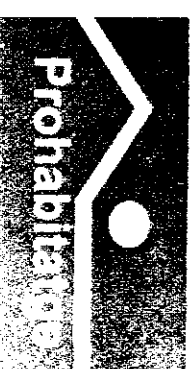
- Contracte propietari/Associació Prohabitatge
- Assegurança Multirisc
- Fons de Garantia

Habitatges de lloguer

✓ CONDICIONS I GARANTIES DE LA PROPIETAT PARTICULAR

- vigència contracte d'un a cinc anys
- contracte amb l'associació amb el consentiment de cessió i/o contracte directe amb el llogater
- garantia de cobrament de la renda
- assegurança multirisca de l'habitatge
- fons de garantia per cobrir eventualitats
- renda habitatge inferior als preus de mercat

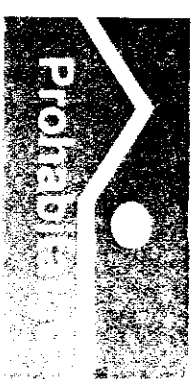
Condicions d'accés del beneficiari

- ✓ Demostrar l'existència de la necessitat social
- ✓ La renda del pis < 30% ingressos inquilins
- ✓ Els possibles llogaters han d'aportar justificants dels seus ingressos
- ✓ Prioritat a les demandes d'entitats públiques o privades que treballin casos d'integració

Gestió de la mediació

✓ SEGUIMENT DELS HABITATGES LLOGATS:

- Informació i assessorament al beneficiari
- Cobrament al llogater i pagament al propietari
- Recepció de queixes dels propietaris, comunitat de veïns i llogaters
- Resolució de conflictes entre les parts

Avantatges per a l'Administració

- ✓ Ofereix als ciutadans un servei d'habitatge social
- ✓ Col·labora activament en la integració a la població de col·lectius amb dificultats
- ✓ S'estalvia els conflictes derivats de la gestió directa: impagats, desnonaments, etc

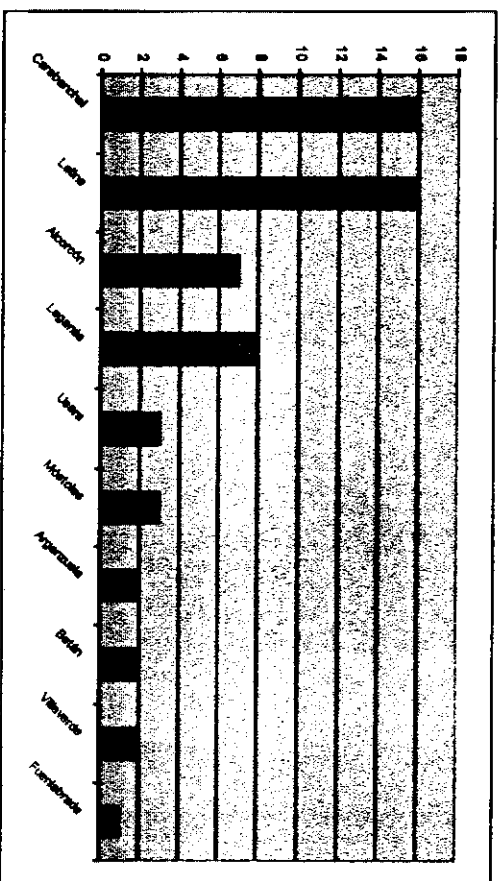
Experiència de Provivienda

✓ Actua a Madrid des de 1989:

- allotjament de joves:
 - 10.946 joves a 5.867 habitatges
- allotjament de “chabolistas”:
 - projecte de Peña Grande, 675 persones
 - projecte Boadilla del Monte 327 persones marroquines (projecte en curs)
- allotjament de col·lectius amb dificultats
 - 650 persones allotjades l'any 1998

Allotjament a Boadilla del Monte

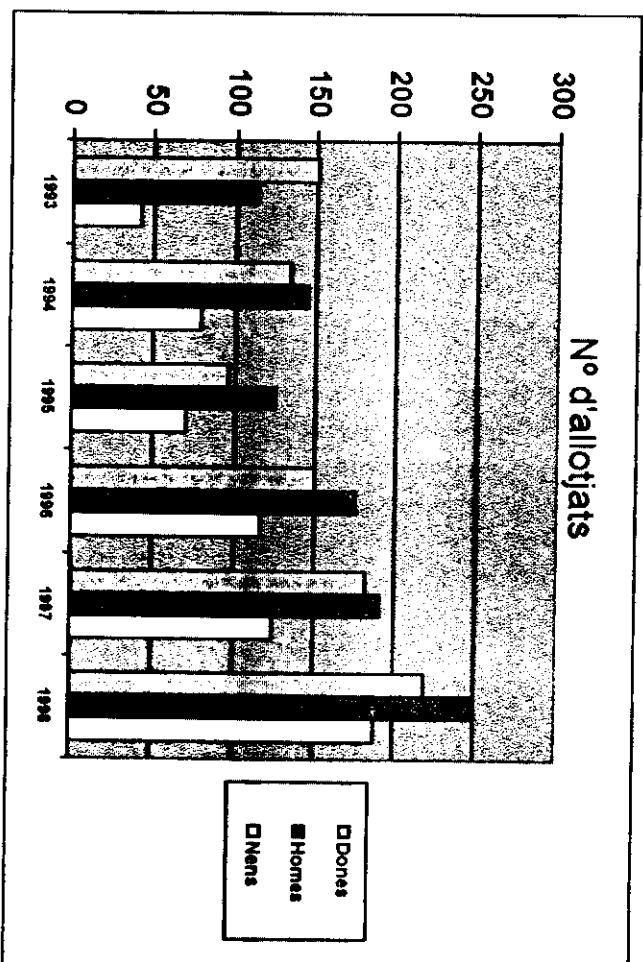

EXPERIÈNCIA DE PROVIENDA

Allotjament, a diferents districtes de Madrid, de 327 pers que vivien a 105 barraques de Boadilla del Monte.

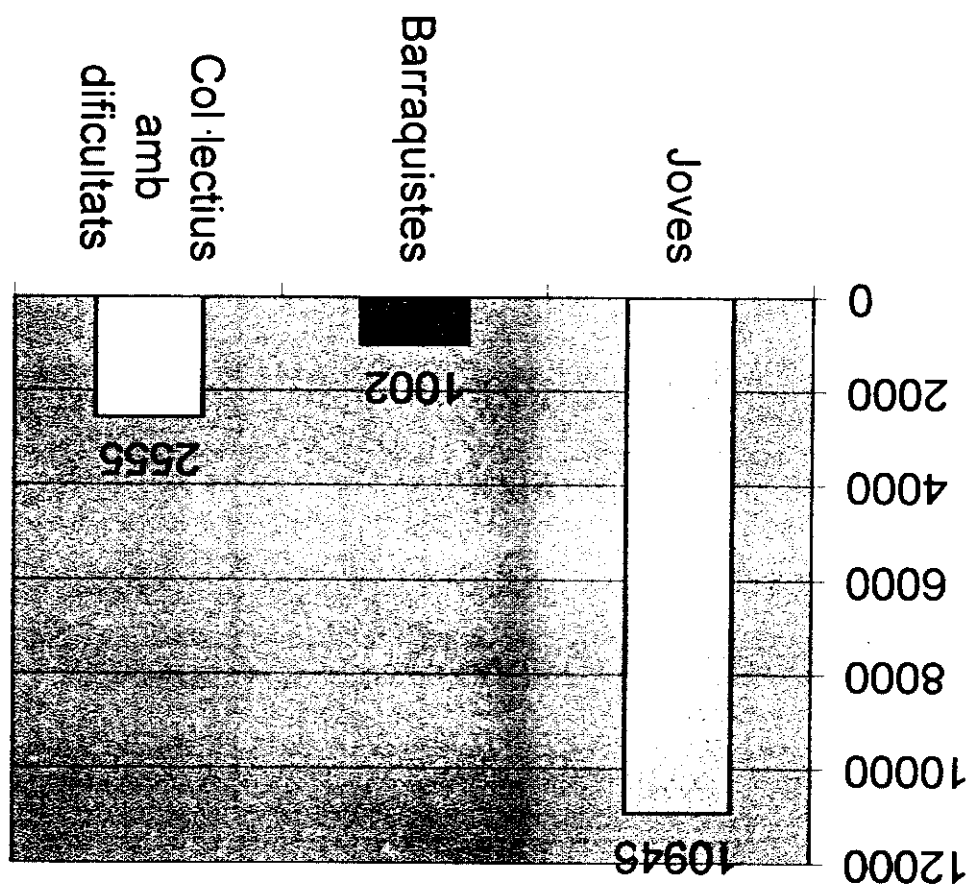
Allotjament de col·lectius amb dificultats

EXPERIÈNCIA DE PROVINCIA

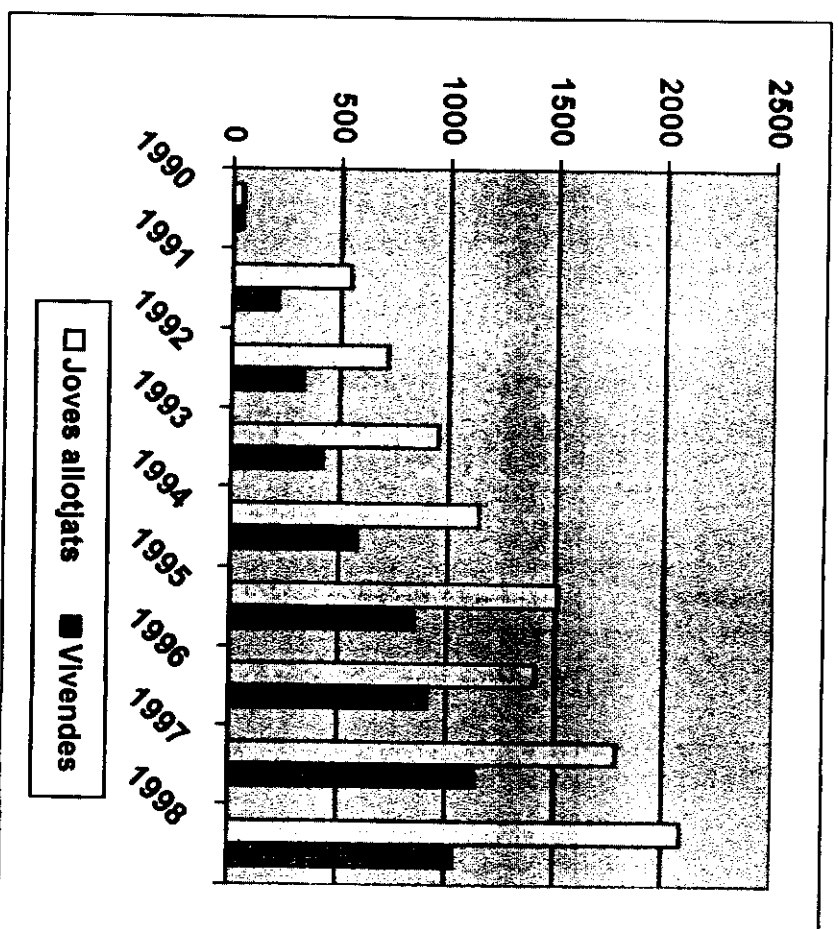
Col·lectius destinataris: immigrants, unitats monoparentals, minories ètniques, ocupades de la llar, exreclusos, i persones en procés de rehabilitació psico-social.

Persones allotjades anys 90/99

Allotjament de joves

EXPERIÈNCIA DE PROVIENDA

10.946 joves allotjats en 5.866 vivendes.

CONSELL DE LA JOVENTUT DE BARCELONA

Àmbit de Treball i Habitatge

**La problemàtica de l'habitatge en els i les joves:
anàlisi i solucions**

Document final aprovat en el Plenari d'Entitats 7/2/00

Barcelona, 29 de maig de 2000.

El mercat immobiliari és un mercat molt especial perquè, així com en d'altres mercats és fàcilment aplicable la teoria clàssica de l'oferta i la demanda per marcar el preu de mercat, una sèrie de factors complica la teoria en aquest, creant febleses tant en la demanda com en l'oferta.

Per una banda, l'article 47 de la **Constitució Espanyola** afirma el dret de tota persona a disposar d'un habitatge digne, fa insuficient ofertar habitatges a preu de mercat doncs un sector important de la població no pot assumir-lo (i això, tot i que no exclusivament, va molt lligat al mercat laboral). Per una altra, els costos de producció, que determinaran l'oferta existent, no es regeixen tampoc per la llei de l'oferta i la demanda doncs, la quantitat de sòl, per exemple, ve determinada per les lleis marcades pels poders legislatius o les normatives locals.

Així, és un mercat estrany en el que cal tenir en compte un gran nombre de factors per poder acomplir l'objectiu últim que seria el que tothom pugui disposar d'un habitatge digne.

La nova estructuració familiar, amb el desenvolupament de les famílies monoparentals, homes i dones solteres, etc. (l'ocupació mitjana de les llars ha baixat del 3,65 membres el 1970 a 2,65 el 1991, essent una tendència marcada), està fent que el creixement de les llars sigui menys gran que la quantitat de nuclis familiars i l'envelliment de la població, sumat a l'explosió demogràfica de l'anomenat *baby boom*, fa que a l'actualitat la demanda potencial hagi crescut molt.

A més, l'oferta és encara molt limitada ja sigui pels alts costos de producció, ja sigui per una mala política on no s'ha tendit a fiscalitzar més l'habitatge buit, ja sigui per fins purament especulatius, però el fet és que a l'actualitat a Barcelona el Patronat Municipal de l'Habitatge parla de **78.667 de vivendes buides** registrades en el Cens de 1996 fet que suposa un increment respecte les **69.908 vivendes buides** registrades en el Cens de 1991, i una constant pèrdua de població (principalment jove) cap a les ciutats del cinturó metropolità.

Això, degut als preus massa elevats de la vivenda en propietat a Barcelona (Barcelona és la ciutat més cara de l'Estat amb una mitjana de **256.000 pts. m²** amb una tendència alcista respecte les **246.900 pts. el m²** de les anteriors dades), es veu agreujat pel fet que el tant per cent de vivendes en règim de lloguer és realment ridícul (al voltant del 12% a l'Estat Espanyol). De poc han servit els canvis legislatius realitzats per normalitzar aquest règim (com la LAU de 1995) per què aquests no s'han vist acompanyats de polítiques actives globals per afavorir l'opció lloguer.

Però la realitat laboral, marcada i amb una clara tendència a la inestabilitat i els salaris insuficients, fa necessari plantejar-se un canvi de mentalitat i cultura entorn al tema habitatge.

No obstant, la nova situació macroeconòmica, marcada per la baixada del tipus d'interès i una estabilitat en les taxes d'inflació moderades dels últims anys, és

un bon senyal per el que podria ser la reducció en els costos de producció i, al mateix temps, en els costos de compra.

Potser el punt feble continua estant en aquella important part de la població amb ingressos per sota de 2'5 vegades el Salari Mínim Interprofessional que, tot i aquestes perspectives, continuarà tenint dificultats per accedir als preus de mercat (i aquí es poden incloure aquelles famílies que encara viuen en situacions de barraquisme). Per aquesta gent és necessària una intervenció estatal decidida (vivendes de protecció oficial, etc.) i això, cal recordar-ho, no és competència de les administracions locals tot i ser les millors coneixedores de les problemàtiques concretes.

Si, com apuntàvem abans, la situació global de l'habitatge ja és prou complicada, quan la traslladem a la població jove es converteix en una autèntica problemàtica.

D'uns anys ençà Barcelona està perdent població per primer cop des de fa molts anys (entre 1981 i 1991 la població de Barcelona ha baixat en 109.085 habitants) i, malauradament, molta d'aquesta població és jove, amb les conseqüències que això té per l'envelliment de la piràmide poblacional (situat ja en un 8%), especialment en alguns barris (Sarrià, Eixample, etc.) amb el que, a més, es tendeix a crear *ghetos* poblacionals a raó del factor edat. Cal recordar, així mateix, que la pèrdua de població té també conseqüències mediambientals negatives doncs la construcció de noves vivendes i nous nusos de comunicació a àrees cada cop més llunyanes del cinturó metropolità està destruint paratges que des de sempre s'han preservat naturals.

Aquest apunt contrasta clarament amb la tendència natural, causada entre d'altres per l'anomenat *baby boom*, que faria preveure un creixement elevat de població juvenil.

No obstant, si analitzem les causes d'aquesta pèrdua poblacional juvenil (i general), ràpidament trobem com a base la problemàtica de l'habitatge pels seus elevats preus (tant en lloguer com en propietat). Aquest fet fa que el **65% de joves entre 25 i 30 anys visquin dins el nucli familiar** patern i que un 56% d'aquests que encara no s'han emancipat ho farien si tinguessin uns ingressos estables, no propiciats per la precarietat laboral juvenil potenciada per l'atur estructural més alt d'Europa i la reforma laboral de 1994.

Comprar, per als joves, és impossible i el lloguer no és una opció prou ofertada (el % més baix d'Europa) per la qual cosa és difícil trobar un pis assequible. A més, cal afegir totes les dificultats en les que es troba el jove a l'hora de cercar pis: APIS sectorials que no permeten veure l'oferta global, costos molt elevats per les immobiliàries que fan d'intermediadores, incapacitat de poder fer front a un aval que acaba assumint la família en alguns casos, fiança que encareix la despesa inicial, la petició d'ingressos estables per part d'alguns propietaris, etc.

La política duta a terme en els darrers anys pel Govern de la Generalitat, institució que té la majoria de competències en matèria d'habitatge, ha anat encaminada a afavorir l'opció compra amb ajudes a l'entrada (5%) i als préstecs hipotecaris (5%) (1), en detriment de l'opció lloguer. No obstant, aquesta visió ha estat replantejada últimament, anul·lant-se els crèdits a l'entrada però no tenint contrapartida en l'afavoriment de la cultura de lloguers.

Amb tot això, l'habitatge, pels joves, s'ha convertit més en un luxe que en un dret.

També per a aquells joves que necessiten un habitatge més transitori, principalment la població d'estudiants que, essent de llocs on no existeix Universitat o les carreres triades, es veuen forçats a residir a la ciutat de

Barcelona durant un període considerable i als quals s'encareix els estudis, poguent-se arribar a posar en perill la conquesta de l'Ensenyament Universal.

Els elevats preus de les poques residències que existeixen estudiantils agreuja el problema.

El cert és que les administracions locals tenen poques competències i recursos i, sobre tot, un marc legal massa estret que dificulta la seva acció en matèria d'habitatge.

Així, els pisos de protecció oficial destinats als joves (com les 441 vivendes per joves del Patronat Municipal de l'Habitatge) són accions positives però massa aïllades per esdevenir solucions al problema.

Probablement, la solució als problemes actuals ha de venir, a banda de polítiques d'habitatge actives, per un canvi de mentalitat global: opció lloguer, tipologia de pisos, etc.

Notes:

(1). Cal recordar, a més, el problema afegit a les subvencions que es donaven per l'entrada de la primera vivenda a joves, ja que aquestes arribaven amb molt retard, el que treia molt sentit a la finalitat de la subvenció. Potser, una via més adient seria no tant la concessió de subvencions sinó la reducció de costos via reducció d'impostos.

Davant el gran nombre de factors que afecten la problemàtica, i als que fèiem referència, les propostes de solució no són fàcils però sí que és important que es comenci a plantejar intentar canviar, si més no, la cultura sobre l'habitatge.

Les condicions en que s'ha trobat el lloguer de pisos en les últimes dècades (preus, garanties d'estabilitat, qualitat, etc.), afavorides per les mesures oficials, ha fet que, poc a poc, s'anés forjant una *cultura de la propietat* que margina, a l'hora d'accedir a una vivenda, a aquella part de la població amb menys ingressos.

Com a primera proposta global, i probablement la que seria objectiu màxim, està la de començar a **afavorir l'opció lloguer**. És veritat que assumir el lloguer d'un pis és prou complicat pels joves però l'opció compra és pràcticament inviable, a menys que sigui una transacció o una herència (per el que caldria plantejar una reducció dels impostos per transacció i per drets reals). Això no vol dir que l'afavoriment de l'opció lloguer hagi de comportar que les poques ajudes a la compra que actualment es concedeixen (especialment les ajudes d'accés a l'hipoteca) desapareguin, sino que s'han de mantenir paralelament a noves mesures per afavorir el lloguer.

No obstant, no tan sols és important afavorir l'opció lloguer per la qüestió econòmica. També el mercat laboral marca una clara tendència a la necessitat d'una **més gran mobilitat que l'opció lloguer** facilita i, per contra, l'opció compra dificulta.

En aquesta línia es va fer la **Llei d'Arrendaments Urbans**. Sense entrar a valorar si la LAU de Josep Borrell ha sigut un pas negatiu o positiu respecte a l'anterior legislació, en el que sí que hi ha un consens bastant generalitzat és que ha estat insuficient doncs no ha servit per facilitar l'accés a la vivenda pels joves. S'ha millorat, és cert, la temporalitat mínima dels contractes (ara 5 anys), etc., però no ha servit per ampliar el parc d'habitatge en règim de lloguer ni, per tant, rebaixar els lloguers. És per això que, com a primer pas, cal una **Nova Llei d'Arrendaments Urbans** que disminueixi l'alt risc que comporta invertir per llogar, però que, sobretot, doni una major protecció i facilitats a l'arrendatari. A més, cal que es contempli dins de la llei, una regulació específica per el subarrendament.

Però una llei, per sí mateixa, no és suficient. Caldrien, a més, una sèrie de mesures com, per exemple, la disposició per part de les administracions locals d'un **fons d'ajudes per avalar els contractes** de lloguer dels joves, així com la **creació d'una borsa municipal** amb l'oferta total de lloguer de Barcelona que no tingués costos d'intermediació. Aquest fons, sabent la dificultat pressupostària que atravessen les administracions locals, podria sortir dels beneficis obtinguts per les fiances dels lloguers dipositats a la Cambra de Propietaris o simplement, com ja s'està començant a plantejar l'Ajuntament de Barcelona, l'aval podria fer-se a nom de l'Ajuntament i cobrir-se mitjançant una asseguradora (1).

Caldria també plantejar la possibilitat d'**abaratir costos als constructors** per tal que el preu final de mercat fos més assequible pels joves. Així, la producció de sòl edificable a Barcelona (amb potencialitat per 50.000 vivendes) ha de ser promoguda per l'administració local (que és qui té les competències) i, especialment, posar el sòl a disposició de cooperatives que promoguin vivendes en lloguer, en condicions ventajoses, mitjançant la cessió del dret a l'ús superficiari o mitjançant reducció i aplaçament de pagaments.

En la mateixa línia cal **millorar les condicions de viabilitat i rendibilitat per l'entrada de l'empresa privada en el terreny de la construcció per lloguer** amb, per exemple, descàrregues fiscals, equiparació de la despesa pública directa i indirecta entre la vivenda en propietat i lloguer (o, fins i tot, afavorir més la segona), etc. tot i tenint en compte que ha d'haver un control exhaustiu sobre la qualitat i la seguretat per evitar problemes com el de l'aluminosi o les vivendes prefabricades que recorden a un semibarraquisme (i no cal dir que l'erradicació del barraquisme existent ha de ser prioritat màxima). I també caldria començar a plantejar la nova construcció en termes més ecològics del que s'ha vingut fent fins ara (utilització de materials biodegradables, construcció destinada a l'acumulació de calor que doni pas a un estalvi energètic, utilització d'energies renovables per l'ús domèstic, etc.).

Això ha d'anar acompanyat de mesures que afavoreixin al llogater com per exemple la introducció de la possibilitat que el lloguer doni opció a compra, pagant per l'habitatge el preu de taxació del moment en que s'habita més la pujada del IPC que hi ha hagut fins el moment en que es decideix comprar, i descomtant el que ja s'ha pagat amb els lloguers de cada mes.

Però a més de les vivendes que s'han de construir, cal tenir en compte també la problemàtica d'aquelles que estan construïdes i se'ls dona un mal ús. L'Estat Espanyol supera, en molt (un 33% sobre un 17%) a la resta d'Europa pel que fa al nombre d'habitatges buits i en desús (i aquí no es contempen les segones residències).

Quan l'accés a un habitatge per una gran part de la població és un problema tant latent, aquest gran percentatge de vivendes buides es converteix en un luxe que no es pot permetre. Així, s'ha de **potenciar l'ús d'immobles buits** mitjançant polítiques de rehabilitació i mitjançant mesures fiscals que gravin el manteniment de vivendes i oficines en desús incentivant la seva sortida al mercat, preferentment en règim de lloguer a baixos preus (cal insistir en que la quantitat de sòl edificable a Barcelona és molt limitat i que aquesta opció es converteix així en una necessitat imperant). Per això cal que l'Ajuntament doni una informació transparent sobre quina és la situació específica dels més de 76.000 habitatges buits que contempla el Cens de 1996 per a la ciutat de Barcelona.

En aquest sentit, caldria començar a plantejar com a una possibilitat més (encara que primer caldria esgotar d'altres), el permetre que aquells immobles o vivendes que romanguin abandonats durant un període determinat de temps (3 anys?, 5 anys?) puguin ser susceptibles de ser *ocupades* amb una posterior negociació entre *ocupants* i propietari legal, i amb possible intermediació de l'administració. Tot i que abans caldria canviar el marc legal.

D'altra banda s'han de tenir en compte el gran nombre de locals comercials buits que podrien i s'haurien d'utilitzar com a vivendes, especialment per aquell col·lectiu de joves que, degut a les barreres arquitectòniques, té dificultats per emancipar-se i pels que els locals buits existents a baixos serien una solució.

També seria convenient per una ciutat com Barcelona que perd habitants en detriment de les poblacions de les rodalies i que es va convertint paulatinament en un centre laboral (creixement espectacular de vivendes que passen a ser oficines), plantejar la possibilitat d'establir càrregues impositives majors als edificis que passen a ser oficines o prohibició en el cas dels nivells més elevats dels edificis (iniciativa que s'ha començat a dur a terme al districte de l'Eixample i que hauria de ser extensible a tota la ciutat).

Fins ara s'han plantejat solucions en les que l'Estat es limita a fer, majoritàriament, un paper regulador. Però el nostre Estat, més enllà del debat actual encetat sobre la crisi de l'actual sistema econòmic, és l'Estat del Benestar i, per això, cal que es plantegin també mesures d'intervenció directa de l'Estat en la participació econòmica de projectes que ajudin a solventar la problemàtica.

Així, és necessària una **millor coordinació de l'administració local amb les entitats de crèdit** per tal d'assegurar una política activa d'ajuts i subvencions com l'establiment de subvencions directes al lloguer dels joves inquilins, per part dels municipis, en funció de les característiques de cada municipi, de l'esforç d'accés a la vivenda i de la situació socioeconòmica d'aquests. D'altra banda, caldria que **les entitats de crèdit comencin a compartir amb els joves la precarietat laboral** a la que aquests es veuen sotmesos amb, per exemple, la possibilitat de deixar de pagar, durant els mesos que el jove no té feina, la hipoteca.

És cert, no obstant, que les administracions locals tenen poques competències i pocs recursos per dur a terme les polítiques necessàries en matèria d'habitatge jove. Va essent hora, doncs, que també plantegem reivindicacions a les administracions autonòmiques i estatals per tal d'assegurar els mínims necessaris.

Mínims com **potenciar la construcció de vivenda pública protegida en règim de lloguer per a la població amb menys ingressos** (2), adaptant aquestes a les necessitats dels joves, especialment pel que fa a tipologia, tamany, etc.(3) amb, si cal, la creació o convenis amb societats que portin a terme la gestió i el manteniment d'aquestes vivendes. O com la **implicació de les administracions locals en el disseny i execució de programes específics de vivendes per a joves**, adaptant els plans a les necessitats reals d'aquests, per sobre de la *demanda explícita* (4).

De la mateixa manera cal fer esment sobre aquells joves sense recursos. La majoria de plantejaments fets serveixen per els joves que d'un o altre tipus tenen recursos (econòmics, culturals, etc.). No obstant, existeix un segment de la població jove que no disposa de cap recurs i amb els que cal pensar a l'hora de fer polítiques d'habitatge. Així, pensem que un jove sense cap ingrés, o per sota dels mínims establerts, ha de tenir-se en compte com a element positiu per a el vàrem a l'hora d'accedir a habitatges de protecció oficial per a joves.

Cal també incidir en la problemàtica de l'emancipació, però no només des de la perspectiva de l'accés a la vivenda sinó des de les dificultats que té el jovent per sortir de la llar familiar. Les causes fonamentals estan en la inserció en el mercat laboral i la seva inestabilitat i precarietat en aquest. Així, les actuacions s'han de promoure tenint en compte tots els elements que conformen la problemàtica: capacitats econòmiques, atur, formació, etc.(5) Una bona fórmula seria la **d'estimular formes d'organització dels joves per la promoció de les seves pròpies vivendes de lloguer o de propietat** (6).

Ja finalitzant, cal recordar el problema de la mobilitat en molts joves, majoritàriament estudiants però amb les noves característiques del mercat laboral es pot ampliar a treballadors, on cal **promoure programes d'allotjament temporal per desplaçats com residències d'estudiants**, etc.(7).

Per últim, caldria incidir en la necessitat que en qualsevol tipus de procés que afecti als joves, aquests tinguin una implicació a tots els nivells (econòmic, de gestió, de participació, etc.) en la resolució de la problemàtica d'accés a la vivenda, convertint, així, l'esforç en compromís.

Notes:

(1). La proposta d'aval de l'Ajuntament és una proposta molt positiva que està començant a aplicar l'Ajuntament de Barcelona i que consisteix en avalar a aquelles persones que tenen impossibilitat de fer-ho (per tenir ingressos provinents de l'economia submergida, ingressos intermitents, etc.). La fórmula es basa en detectar aquelles persones o nuclis familiars que disposen d'uns ingressos mínims però insuficients per què els propietaris vegin clara la continuïtat del pagament d'un lloguer. L'Ajuntament, en aquest cas té dues funcions: buscar pisos de lloguer a preus assequibles per a aquest tipus de persones i avalar, davant dels propietaris, el pagament del lloguer. Això, l'Ajuntament ho fa a través de la contractació d'una assegurança que pugui cobrir els mesos impagats. És, per tant, una fórmula eficaç i molt econòmica doncs tota la despesa de l'Ajuntament es limita a la contractació de l'assegurança.

(2). Un exemple és l'experiència pilot engegada per L'Ajuntament d'Alacant, que es basa en **vivendes de protecció oficial per a dues generacions (gent jove i gent gran)** amb diversos objectius: apropar gent jove a un barri, el casc antic, que estava envellint, crear nuclis de solidaritat i col·laboració entre dues generacions diferenciades, rehabilitar un nucli urbà degradat i, per últim, procurar habitatge a població amb dificultats econòmiques (menys de 2'5 vegades el SMI).

(3). Una altra proposta que s'està començant a plantejar des de diversos sectors socials i que comença a tenir-se en compte pels nous urbanistes i arquitectes és la necessitat de **canviar la distribució funcional i espacial de les vivendes**. Les relacions familiars estan canviant molt en les últimes dècades i avui en dia, a més de la família tradicional, ja es pot començar a parlar de *les noves famílies* (monoparentals, pisos compartits entre amics, parelles de fet, etc.) que fan plantejar unes vivendes més petites i amb un espai comunitari gran (sala comú, servei de rentadores, etc.). Això permetria maximitzar l'espai de sòl disponible per la construcció de més vivendes (aquesta idea també és aplicable en habitatge per la gent gran que a l'actualitat viu sola i no vol anar a residències de la tercera edat).

(4). Una altra proposta recurrent entre amplis sectors socials juvenils és la necessitat de reservar sòl edificable per la **construcció d'una Vila Jove**. Ja l'Ajuntament de Sabadell ha engegat una experiència similar amb la construcció d'un número considerable de vivendes per a joves que ha tingut una gran demanda. La major problemàtica, potser, és la dificultat de recursos de l'administració local per satisfer la gran demanda. Barcelona, a través del Patronat Municipal de l'Habitatge s'ha llençat a un projecte similar al de Sabadell i, encara que la iniciativa és positiva, l'oferta de 431 vivendes és totalment insuficient.

En la línia de la proposta anterior, una entitat del CJB ha llençat una proposta molt concreta que es basa en la **construcció d'habitatge públic per 4 anys amb lloguer progressiu i en funció dels ingressos** (a les dues vegades el SMI t'expulsa el mateix sistema). A més, es preveu un 20% de fons d'estalvi destinat a cobrir els mesos que no es tingui feina o acumular-lo per l'entrada d'una vivenda.

PREU DELS LLOGUERS (en pts.)			
1 cop el SMI	15.000	30.000	45.000
2 cops el SMI	25.000	45.000	65.000
3 cops el SMI	55.000	80.000	100.000

El problema, per això, és el mateix que a l'anterior proposta: tots els joves sense recursos acaben junts, creant-se ghetsos. La solució que proposa l'entitat és que a totes les **promocions públiques d'habitatge, es destini una part pels joves** (per exemple, de cada 5 habitatges de 80 m², 1 es parteixi en 2 de 40 m² i es destinin a joves).

Cal tenir en compte també que aquestes propostes poden comportar una ghetització dels joves a les ciutats i que si no es tenen en compte les condicions de sortida dels habitatges pot desmotivar als joves a prosperar.

(5). En aquesta línia, una proposta és la recollida de les experiències anglesa i francesa amb els FOYERS. L'objectiu fonamental dels FOYERS és **facilitar als joves una residència durant el període de la dependència a la independència i, a l'hora, compaginar-ho amb la transició des de l'educació fins la inserció al món laboral**. Es basa en residències que no només proporcionen vivendes sinó que incorporen també serveis per tal de formar i orientar als joves de cara a aconseguir una feina.

(6). Altres propostes com l'**autoconstrucció de vivendes per a joves** que permet, a l'hora que es construeixen vivendes, ensenyar una professió i crear ocupació; el cooperativisme de gestió, que té el doble objectiu de construir vivendes i crear teixit social; els programes de vivenda compartida i de vivendes en règim de lloguer amb opció a compra, etc.

(7). Cal destacar, el projecte pilot engegat per l'Ajuntament de Barcelona en col·laboració amb algunes Universitats, que tracta d'**apropar les necessitats de dues generacions, els joves i estudiants de fora de Barcelona** que necessiten una vivenda assequible a la capital catalana, **amb la gent gran** que, per viure sola, necessita de companyia. Així s'intercanvien necessitats. Aquest projecte, que creiem és positiu, ha de deixar de ser pilot per generalitzar-se en número de persones que s'acullin a ell i també a altres barris de Barcelona (actualment només es du a terme a l'Eixample).

Totes les propostes expressades a l'apartat anterior tenen un caire general i van destinades tant a les administracions estatal, autonòmica i local com a empreses privades i d'altres agents.

No obstant, el CJB no pot ignorar el seu àmbit d'actuació natural com és l'àmbit ciutat. És per això que en aquest apartat s'intenta concretitzar **demandes que es fan a l'Ajuntament de Barcelona** i que, creiem, són plenament assumibles per aquest. No obstant, des del CJB creiem que les administracions locals són les millors coneixedores de les problemàtiques específiques dels ciutadans i és per això que ens declarem plenament favorables a que **les competències, i els conseqüents recursos, en matèria d'habitatge passin a mans dels Ajuntaments**.

En **primer** lloc, cal que l'Ajuntament faci resolucions sobre totes les propostes mencionades a l'apartat anterior i que hem considerat com a generals. Aquestes resolucions s'han de trametre a les institucions competents segons temàtica.

En **segon** lloc, l'Ajuntament ha d'augmentar la càrrega impositiva (IBI) a totes aquelles vivendes en desús (no utilitzades com a primera o segona residència) així com a totes aquelles vivendes que passen de ser utilitzades com a vivenda a ser utilitzades com a oficines i despatxos. Cal també que l'Ajuntament de Barcelona doni informació sobre la situació específica dels més de 76.000 habitatges buits contemplats en el Cens de 1996 per a la ciutat de Barcelona.

En **tercer** lloc, l'Ajuntament ha de permetre que en aquells immobles en desús de propietat municipal que són ocupats pel moviment okupa, aquest hi desenvolupi les seves activitats fins que l'Ajuntament decideixi utilitzar-los per alguna causa considerada de major funció social del que ho són els Centres Socials Okupats.

En **quart** lloc, l'Ajuntament ha de fer un esforç considerable per la rehabilitació de vivendes en males condicions, a condició de que el propietari es comprometi a ofertar-les, un cop rehabilitades, en règim de lloguer, sota supervisió de l'administració local.

En **cinquè** lloc, l'Ajuntament ha de tenir preferència, a l'hora d'ofertar el poc sòl del que disposa Barcelona, les cooperatives que construeixen vivendes en règim de lloguer per sota del preu de mercat i amb supervisió de l'administració local.

En **sisè** lloc, cal que l'Ajuntament de Barcelona disposi d'una borsa d'habitatge de lloguer i compra amb una àmplia oferta d'habitatges en el que no hi haguessin costos d'intermediació.

En **setè** lloc, cal continuar amb la línia encetada d'aval per part de l'Ajuntament que cal estendre als joves ja que aquest col·lectiu és un col·lectiu sense recursos (un aval, com hem exposat a l'apartat anterior, fet mitjançant una asseguradora i a tres bandes: Regidoria de Joventut i Dona, Patronat Municipal de l'Habitatge i Jove). Així mateix cal una major coordinació entre

l'administració local i les entitats de crèdit per tal d'assegurar una política activa d'ajuts i subvencions.

En **vuitè** lloc, cal l' implicació de les administracions locals en el disseny i execució de programes específics de vivendes per joves, així com l'estimulació de formes d'organització dels joves per la promoció de les seves pròpies vivendes de lloguer o propietat.

Per **últim**, cal la promoció, per part de l'Ajuntament, de programes d'allotjament temporal (residències d'estudiants, FOYERS, etc.).

Sodepau ha buscado piso de alquiler para más 200 inmigrantes y sólo ha conseguido para uno

Una ONG denuncia la actitud racista de varias agencias inmobiliarias de Barcelona

MIQUEL NOGUER. Barcelona
Encontrar una vivienda de alquiler en la ciudad de Barcelona es difícil. Pero si el interesado es inmigrante casi lo tiene imposible, puesto que la mayor parte de inmobiliarias

trabajan con la norma de no alquilar viviendas a extranjeros. La organización no gubernamental Sodepau denunció ayer esta discriminación ante la concejalía de Derechos Civiles de Barcelona y lo hizo aportando

datos: sólo uno de los más de 200 inmigrantes que los últimos tres meses ha acudido a esta ONG buscando ayuda para encontrar un piso ha conseguido su objetivo. Y la situación se agravará cuando llegue el frío.

Los inmigrantes que se dirigen a una inmobiliaria con la intención de alquilar un piso suelen encontrarse con que la agencia se niega a informarles o, en ocasiones, con un responsable que les espeta un "no tenemos pisos para extranjeros". Así lo recoge el informe que ayer presentó ante la concejalía de Derechos Civiles del Ayuntamiento de Barcelona la ONG Sodepau, dedicada a asesorar y buscar pisos de alquiler para personas sin techo.

La responsable del servicio de vivienda de esta organización, Irene Domínguez, considera que "muchas de las solicitudes formalizadas por inmigrantes a una agencia no llegan ni al propietario del piso". En su opinión, esta situación lleva a "especular" con viviendas insalubres y en pésimas condiciones. "La semana pasada visité un piso en la Barceloneta en el que su propietario estaba construyendo el lavabo en un balcón", asegura Domínguez.

Pero son pocas las agencias que reconocen abiertamente que no alquilan pisos a inmigrantes. La práctica más habitual es pedirles avales bancarios de entre 500.000 pesetas y un millón para asegurarse de que no habrá desperfectos en la vivienda. Otro de los requisitos con que se encuentran los inmigrantes y que no suele afectar a los autóctonos es la exigencia por parte de la inmobiliaria de presentar un contrato laboral de carácter indefinido y con una antigüedad mínima de tres años, algo que muy pocos cumplen. "Se trata de cerrarles

La mayor parte de inmigrantes se concentran en Ciutat Vella. / MARCELLI SÁENZ

la puerta a cualquier vivienda" asegura Irene Domínguez.

La denuncia presentada por Sodepau ante el Área de Derechos Civiles de Barcelona tuvo

ayer una respuesta inmediata. La concejal Roser Veciana, responsable de este departamento, anunció la puesta en marcha de una ronda de conversaciones

con el área de Urbanismo del Ayuntamiento para estudiar cómo hay que actuar en esta situación. Pero Veciana no descartó llegar más lejos. "Los agentes de la propiedad inmobiliaria tienen que saber muy claramente que no alquilar un piso por motivos xenófobos es una clara vulneración de la Constitución".

Pero esta problemática no es nueva en Barcelona. Durante los últimos meses, el Ayuntamiento ha detectado por lo menos tres casos de inmobiliarias que se niegan a prestar sus servicios a determinados ciudadanos extranjeros. El primer paso ha sido enviar una circular a los responsables de estas empresas explicándoles que discriminando a los inmigrantes están cometiendo una ilegalidad. Los servicios jurídicos del Ayuntamiento estudiarán, a partir de ahora, medidas más duras.

Barcelona tiene un 12% de pisos sin ningún ocupante. Pero Sodepau considera "inadmisible" que en la ciudad continúen habiendo casos de hacinamiento de inmigrantes en pisos insalubres. La única salida al problema de la vivienda para inmigrantes es, en opinión de los responsables de esta organización, concienciar a los ciudadanos de que "cualquier persona quiere vivir en un lugar digno y sin molestias a nadie".

Como medida concreta, la ONG barcelonesa propone la creación de una bolsa de alquiler de pisos alternativa a las ofrecidas por inmobiliarias y varias instituciones de carácter público.

Ni perros, ni plantas, ni inmigrantes

M. N. Barcelona
Momoh Lucky y su esposa Mint son dos inmigrantes subsaharianos que viven en una pensión de Ciutat Vella desde hace dos meses.

funcionan, puesto que "o te cuelgan el teléfono de entrada o te dicen que no hay nada para ti justo después de preguntarte cómo te llamas".

de discriminación por motivos racistas". Tienen trabajo, un sueldo digno y quieren vivir con normalidad, pero se lo impide su condición de inmigrantes.

tenía ninguna intención de alquilar un piso a unos extranjeros. "Lo justificó diciendo que ella había emigrado a Alemania y que allí la habían tratado

Avalistas de inquilinos en dificultades

Una entidad madrileña ayuda a 3.600 inmigrantes para evitar las retenciones de los caseros a alquilarles pisos

BEGONA AGUIRRE, Madrid
No alquilamos pisos a extranjeros". A Hassan esta respuesta le resulta familiar. La ha escuchado llamar a alguno de los anuncios de los periódicos gratuitos donde se ofrecen arrendamientos. A veces se ha topado con contestaciones menos tajantes pero ha comprobado que a él le querían cobrar una renta más cara que a un español. En otras ocasiones al ser le exigía igual su origen, pero le exigía nóminas y avales, algo que le falta este joven marroquí a pesar de que tiene trabajo.

Para vencer estos obstáculos que encuentran los inmigrantes y los españoles más desfavorecidos cuando pretenden alquilar un piso nació hace siete años Provienda, una asociación sin ánimo de lucro sostenida con fondos de la comunidad de Madrid y del Ministerio de Trabajo y Asuntos Sociales.

Su primer cometido fue alojar, en 1993, a los dominicanos que alivian en la abandonada discoteca *Four Roses*, en el barrio de Aravaca, donde fue asesinada, en un crimen con móviles racistas, su compatriota Lucrecia Pérez.

Este año, por primera vez, existe lista de espera: hay una demanda aun cubierta de 114 personas para 400 inmigrantes.

Desde 1993 esta entidad ha alojado 3.600 extranjeros en 1.035 casas logrando además rentas más baratas. De la captación de los pisos y su seguimiento se encargan ocho personas, entre otros trabajadores sociales.

Para vencer las retenciones de los caseros, Provienda avala al arrendatario durante 12 meses, le da un seguimiento de la vivienda para garantizar su buen uso y le da un seguro multihogar, todo sin gastos para el propietario. Esas medidas suponen una garantía para el dueño del piso. A

cambio, la asociación le reclama que abarate el precio del alquiler ya que los grupos sociales con los que trabaja normalmente no pueden pagar rentas superiores a las 65.000 pesetas mensuales. Con el seguimiento se pretende evitar casos de subarriendo o hacinamientos y también echar un capote a los inmigrantes que a veces desconocen el funcionamiento de la red de agua, luz y teléfono y se pegan grandes sustos cuando llegan las facturas.

Manuel Blanco, gerente de Provienda, explica que durante el primer año es esta entidad la encargada de pedirle al inquilino el dinero de la renta y de pagársela al casero antes del día 7 de cada mes. "Pero nuestro objetivo es mediar, no hacer de padres de nadie, por eso, salvo excepciones, el segundo año de contrato ya la relación es directa entre los inmigrantes y los caseros sin que interengamos nosotros", apostilla.

"A veces nos llegan quejas justificadas porque, por ejemplo, el arrendatario hace un mal uso de la vivienda, pero también hay veces que es el vecindario el que

debe eliminar prejuicios. Una cosa es que en un piso se hacinan decenas de personas con los ruidos e incomodidades que ello genera y otra que el dueño se queje porque los domingos se junte en la casa la familia del inquilino", matiza Blanco.

Hasta 1997 Provienda se centró a facilitar el acceso al alquiler a los inmigrantes que, por su condición de extranjeros y porque, aunque trabajen, a menudo carecen de nóminas y avalistas, suelen toparse con negativas o verse obligados a pagar sobreprecios cuando acuden a arrendar casas. Pero, a partir de esa fecha el proyecto se amplió a otros grupos con dificultades para encontrar rentas asequibles, integrados tanto por españoles como por extranjeros:

Colas de inmigrantes, ante la comisaria madrileña de Tetuán para regularizar su situación. / CLAUDIO ÁLVAREZ

personas sin hogar que han dejado de vivir en albergues, mujeres solas con cargas familiares no compartidas...

De las 769 personas alojadas en 1999, la mayoría (648) eran inmigrantes marroquíes, ecuatorianos, colombianos o polacos y el resto (121) madrileños empobrecidos.

"Nuestra tarea se queda muy corta porque hay muchos ciudadanos necesitados de alojamientos económicos, así que habrá que emprender iniciativas innovadoras. Estamos pensando en un proyecto en el que las personas necesitadas de hogar rehabiliten casas en mal estado con el doble objetivo de adquirirlas por poco dinero obteniendo al final una vivienda, y de aprender un oficio", matiza Blanco.

El programa de Provienda va dirigido a personas con ingresos bajos pero no en una situación depauperada ya que deben demostrar que pueden abonar las rentas. En todos los casos se exige que el alquiler no suponga más del 35% del total de ingresos de todos los habitantes del piso. El nivel de impagos no supera el 2%

y cada año se producen cuatro o cinco desahucios.

¿Pero cómo se demuestra el nivel de ingresos sin tener nómina? Blanco explica que hay muchas fórmulas, por ejemplo, una carta del empleador o el aval de una asociación de inmigrantes o de atención social.

Muchos usuarios del programa llegan a él a través de asociaciones de apoyo a los trabajadores extranjeros como CEAR, ASTI, Comrade, Karibu o el Voluntariado de Madres Dominicanas o de entidades de trabajo social como Realidades, Cáritas o Cruz Roja. El Gobierno regional madrileño aporta 29 millones al año para el programa y ocho millones Trabajo y Asuntos Sociales.

La renta media mensual de los 1.035 contratos de arrendamiento firmados desde 1993 ronda las 55.000 pesetas (el precio máximo se dio en el primer año del programa, con 71.000 pesetas, y el mínimo el año pasado, con 54.596). Las viviendas se encuentran, mayoritariamente, en los distritos madrileños de Carabanchel, Latina y Puente de Vallecas, todos

ellos de la zona sureste de la capital, y en los municipios de Alcalá de Henares, Alcobendas, Getafe, Leganés y Móstoles.

El 37% de los inmigrantes alojados son mujeres y un 24% niños. La edad media de las mujeres ronda los 33 años y de los hombres los 35. Por países de origen la mayoría procede de la República Dominicana, Ecuador y Marruecos. Suele tratarse de personas que trabajan en la hostelería, la construcción y el servicio doméstico.

De 1995 a 1997, además de seguir con su programa general, Provienda albergó en casas de alquiler a 151 familias marroquíes que vivían en las chabolas del poblado de Peña Grande, ya desmantelado. El realojamiento de estos chabolistas se diferenciaba de otras intervenciones de la entidad en que las instituciones concedieron subvenciones de hasta el 75% de la renta durante el primer año a las familias que lo precisaban.

En la Comunidad de Madrid, una de las más caras del Estado en materia de vivienda, viven unos 200.000 inmigrantes, el 85% de países extracomunitarios. Eso supone que cuatro de cada cien ciudadanos madrileños son de origen extranjero.

Provienda, 91 580 4751 / www.provienda.org

La asociación cubre posibles impagos de la renta y suscribe un seguro gratis en el primer año

El programa nació para inmigrantes, pero en 1997 se amplió a españoles desfavorecidos

NOM	COGNOMS	INSI	SUBINSI
Mikel	Aramburu	Xenofilia	
Frederic	Bayer	Centre Català de Solidaritat	
Sebastià	Benet	<i>Adriana Cardot</i> Fundació Família i Benestar Social	
Francesc	Borrell	Assoc. Prohabitatge - <i>Rosa L. Alouso</i>	
Josep	Castanyé	Ajuntament de Barcelona	Dir. Serveis Socials 761 10 5172604
Carmina	Català	Centre d'Informació als Treballadors Estrangers-CITE	
Josep M.	Ginés	Arquitectes sense fronteres	
Elsa	López	Justícia i Pau	
Pilar	Malla	Secretaria General de Joventut	
Llorens	Olivé	Patronat Municipal d'Habitatge	
Rosa M ^a	Pujol	Fundació SERGI	<i>Arnel Canadot</i>
Caterina	Ramis	Direcció General de Serveis Comunitaris	
Josep	Ribera	Pla Interdepartamental d'Immigració	
Valentí	Sallas	Habitatge Jove	Secretaria General de Joventut
Montse	Solé		
Maite	Soler		

Paquita Arturo Càritas Diocesana de Lleida
 X Angel Fort Fundació Un Sol Món

Alta
Lluc *etopet*

H. d'Esclapments d'Undercar

ASF-E
Arquitectos sin Fronteras
Demarcació de Catalunya

Barcelona, 9 d'octubre del 2000

Benvolgut Sr/Sra,

En primer lloc volem agrair-li la seva participació en la taula rodona "Habitatge, espais i emancipació. 2ª part" realitzada el passat 26 de juny i que vem organitzar amb el suport de la Regidoria de Drets Civils de l'Ajuntament de Barcelona.

Tal com vem anunciar en els actes de celebració de les taules rodones, com a conseqüència d'aquestes es proposa:

1. Elevar les conclusions d'ambdues Taules Rodones, a tots els Alcaldes de Catalunya, Presidents de Diputacions i President de la Generalitat, i a tots els càrrecs directament implicats en el tema que es cregui convenient, així com al Síndic de Greuges, i també al President i al Fiscal en Cap del Tribunal Superior de justícia de Catalunya.
2. Crear una plataforma cívica d'habitatge i espais per als joves i els exclosos, que iniciarà la feina el proper mes de setembre del 2000 amb una primera trobada de fundació i treball.

Respecte a aquest últim punt hem cregut necessari realitzar una convocatòria restringida a un sol representant per associació amb la finalitat de definir i fer més efectiva la forma de donar continuïtat a l'esmentada plataforma.

Esperem comptar amb la seva inestimable participació en aquesta reunió de fundació, que es realitzarà el proper dimarts 17 d'octubre a les 19'30 h a la seu d'Arquitectes sense Fronteres (Col·legi d'Arquitectes. Plaça Nova nº5, altell. 08002 Barcelona).

Aprofitem l'ocasió per adjuntar les conclusions sorgides de la Taula Rodona del passat 26 de juny.

Amb l'esperança de poder comptar novament amb la seva participació, estem pendents de la seva confirmació i aprofitem l'avinentsa per a saludar-lo molt cordialment.

Lucia Feu
Presidenta de la DT de Catalunya
d'Arquitectes sense Fronteres

ASF-E
Arquitectos sin Fronteras
Demarcació de Catalunya

¿Els joves son ciutadans de ple dret? HABITATGE, ESPAIS I EMANCIPACIÓ

Dilluns 26 de Juny del 2000 Sala d'Actes del Col·le4gi d'Arquitectes de Catalunya

Participants:

- Regidora de Drets Civils de l'Ajuntament de Barcelona
- Regidor d'Habitatge de l'Ajuntament de Barcelona (es va excusar)
- Regidora de Joventut de l'Ajuntament de Barcelona (es va excusar)
- Director General d'Arquitectura i Habitatge de la Generalitat de Catalunya (es va excusar)
- Representant de la Federació d'Associacions de Veïns de Barcelona
- Okupa (presente entre el públic)
- Representant del Consell de la Joventut de Barcelona
- President d'Arquitectes sense Fronteres, ASF-E
- Representant de M.A.P.A.F.S. (Mares i Pares Alarmats pels Fets de Sants)
- Advocat
- Representant de la Federació de Col·lectius d'Immigrants de Catalunya
- Representant d'Avalot, Joves de la UGT de Catalunya

CONCLUSIONS A LA TAULA RODONA

1. El model de ciutat

- La ciutat pels joves ha de ser un àmbit de formació i d'oferta cultural. Malauradament pels polítics és tan sols un mercat electoral. Per tant cal cercar espais i recursos com a fet fonamental i tenir en compte models d'ús propis i altres d'altres països per aprofitar experiències i treure conclusions.

Cal doncs cercar sòl i recursos, i obrir-se a la gestió-autogestió i a les noves possibilitats sense tancar cap porta.

- Realitzar els equipaments comptant amb el suport i la participació dels futurs usuaris per fer-los funcionalment viables als clients reals i adaptats a les necessitats de la Ciutat.

Això vol dir també saber fer espais i edificis flexibles i variables que puguin donar resposta a usos fins i tot aquells no previstos i que donin màximes possibilitats a la creativitat dels ciutadans usuaris.

- Saber respectar expressions alternatives fent-les compatibles amb els usos tradicionals. (músics al carrer) com a alternativa de comunicació directa amb el ciutadà.
- Promoció d'espais a la ciutat que reflecteixin i promoguin l'apropament intercultural.

ASF-E

Arquitectos sin Fronteras
Demarcació de Catalunya

2. Models de gestió

- Centres Cívics i Casals de joventut, valoració i crítica objectiva de la gestió. Constatació de que els joves no participen, necessitat de canvi de models.
- Recollir experiències creatives de la pròpia ciutadania, experiències d'autogestió, cogestió, etc.
- Respectar i no reprimir els models alternatius de gestió propis dels joves. Per exemple: Centres Socials Okupats.
- El dret a la informació com a política de la joventut.

Tothom ha de poder saber el que es fa a tot arreu (treball en xarxa) i això implica una gestió integral, imaginativa, no coercitiva ni burocràtica.

3. L'administració

- Tot espai públic hauria de ser optimitzat al màxim de les seves possibilitats per millorar el seu rendiment social utilitzant-se les 24 hores del dia per a activitats diverses responnent a la política de gestió integrada.

Per exemple una escola podria ser utilitzada fora d'horari per grups de joves, grups de gent gran, grups esportius, etc.

Cal doncs un major respecte i una major col.laboració en aquest fet.

No utilitzar la propietat pública de forma permanent hipoteca la llibertat i el model de política en vers la societat.

Cal pensar en l'ús múltiple des del projecte i la gestió, la qual cosa implica una política clara d'ús i uns pressupostos adequats.

- Econòmicament tot benefici que puguin donar els espais per a joves ha d'ésser revertit sense més paliatiu a la ciutat amb espais per a joves, intentant reequilibrar les dotacions en els diferents barris per tal de donar igualtat d'oportunitats.
- Les administracions mitjançant la llei del sòl, les seves pròpies ordenacions i la seva participació en organismes de gestió aliens (caixes, bancs, grups, etc.) tenen opcions i possibilitats d'obtenir recursos per fer de la ciutat un espai més útil per als joves i també per a la gent gran. El distanciament entre la política i els usuaris que s'evidencia en la manca de solucions adaptades a les necessitats reals d'aquests col·lectius és un perill que pot posar en crisi el sistema de participació democràtica.

Fer anar a l'uníson les polítiques de joves i les de gent gran ajudaria a evitar molts malentesos i ajudaria a integrar, fet imprescindible per a una major convivència.

- Crítica a la falta de permeabilitat de l'Administració per acceptar nous models de participació més acords amb els canvis de la societat.

ASF-E

Arquitectos sin Fronteras
Demarcació de Catalunya

- Demanem a les Diputacions que les Caixes, donat que els joves són el nostre futur immediat i que són la quarta part de la població de Catalunya, destinin com a mínim la quarta part dels seus beneficis a aquests ciutadans i que no siguin considerats com es fa ara tan sols com a clients potencials. En aquest sentit un primer signe d'apropament seria el d'informar a la opinió pública dels imports que els darrers anys han estat destinats als joves i en quins conceptes.
- Recordem que continua sent necessari:
 - Despenalitzar l'okupació.
 - Establir polítiques de sòl equitatives i beneficioses per a la comunitat.
 - Fer polítiques de recuperació d'edificis sense ús, tant públics com privats.
 - Considerar als immigrants com a ciutadans de ple dret en la nostra comunitat i a les seves associacions com a interlocutors.
 - Donar als joves la possibilitat de posar en marxa iniciatives sense barreres preestablertes institucionalment. (autogestió, cogestió)
 - Fer pagar a aquells que extreuen grans beneficis de l'activitat urbana (promotors, companyies de comunicació i de serveis, etc...) taxes pel foment d'habitatges accessibles a la població jove.

4. Els joves com a fet social i polític

- Entendre als joves com el futur immediat.
- Els joves, com a protagonistes, amb els seus valors, inquietuds, hàbits i maneres de viure.
- Necessitat d'emancipació, cerca d'alternatives.
- Promoure i respectar l'autonomia dels joves.
- Necessitat d'un canvi de model cultural. Por de la societat a lo nou, a lo diferent, a propostes creatives dels joves. Por de molts joves per la inestabilitat laboral i la precarietat.
- No criminalització dels joves (governos, mitjans de comunicació).
- Els joves i el qüestionament de la societat actual (individualisme, consumisme). Models alternatius. L'okupació qüestiona el model social.

ASF-E

Arquitectos sin Fronteras
Demarcació de Catalunya

¿Els joves son ciutadans de ple dret? HABITATGE, ESPAIS I EMANCIPACIÓ

29 de maig al Col·legi d'Arquitectes de Catalunya organitza Arquitectes Sense Fronteres.

Participants:

- Regidora de Drets Civils de l'Ajuntament de Barcelona
- Regidor d'Habitatge de l'Ajuntament de Barcelona
- Regidora de Joventut de l'Ajuntament de Barcelona
- Director General d'Arquitectura i Habitatge de la Generalitat de Catalunya
- Representant de la Federació d'Associacions de Veïns de Barcelona
- Jove Okupa (sense assistència a la taula rodona)
- Representant del Consell de la Joventut de Barcelona
- President d'Arquitectes sense Fronteres, ASF-E
- Representant de M.A.P.A.F.S. (Mares i Pares Alarmats pels Fets de Sants)
- Advocat
- Representant de la Federació de Col·lectius d'Immigrants de Catalunya
- Representant d'Avalot, Joves de la UGT de Catalunya

CONCLUSIONS A LA TAULA RODONA

1.-Respecte de la nova Llei del Sòl en fase de redacció:

- No a una llei lliberadora de sòl.
- Potenciar la figura del sòl de lloguer.
- Potenciar l'expropiació com a recurs dels espais en desús on no existeixi la voluntat d'exercir el dret a la propietat.
- Abordar el problema de finançament de les hisendes locals per tal de poder fer polítiques de sòl per part d'aquests estaments.
- Introduir la interdisciplina d'especialistes en la elaboració de l'urbanisme i l'arquitectura.

2.-Respecte de l'Okupació:

- Despenalitzar l'okupació.
- Demanar la retirada de les Administracions com a acusació particular en els fets del 12 d'octubre de 1999 a Sans, així com en qualsevol demanda d'okupació.

3.- Respecte de l'Ensenyament:

- Engagar una pedagogia de la memòria històrica que relligui l'època de la República en quant a tota la política de l'habitatge i l'època actual.
- Educar des de la Primària fins a la Universitat abordant els conceptes d'habitatge com a dret personal, el cooperativisme, el lloguer i d'altres per aconseguir un habitatge digne per tothom.
- Demanar així mateix la potenciació de la investigació en les Escoles Universitàries Especialitzades de les diverses tipologies d'habitatge per tal d'obrir les idees als promotors públics o privats i deixar paleses a les ciutats les diferents formes de viure.

4.- Respecte de les Administracions:

- Que les Administracions recullin i esperonin solucions imaginatives i alternatives al problema de l'habitatge, com per exemple la masoveria urbana i d'altres.
- Que siguin capaços de fer un cens real dels habitatges buits a Catalunya i sigui publicat i pugui ser consultat per tots.

ASF-E

Arquitectos sin Fronteras
Demarcació de Catalunya

- Que degut a la poca operativitat fins a la data, a partir d'ara donin solucions concretes i ràpides als problemes, i que aquestes siguin consensuades amb la Societat Civil mitjançant un **organisme mixt adequat**.
- Que les Administracions prenguin mesures per evitar les discriminacions dels/les immigrants per part d'alguns propietaris i finques en l'accés a habitatges de lloguer.
- Que la construcció d'habitatge públic de lloguer es destini en un 50% als joves, sense discriminació entre nous i antics ciutadans.
- Que les administracions adequin les accions a tot el territori nacional, tenint en compte les comarques més necessitades i que s'evitin així les grans concentracions humanes.
- Dur a terme un control de tota la "picaresca" existent respecte l'habitabilitat dels habitatges de lloguer.
- Que les administracions intervinguin amb operativitat i fermesa en el si de les Caixes d'Estalvi per recuperar, amb el tema de l'habitatge, la quota de sentit social que exigeixen els seus estatuts.
- Que les administracions intervinguin també en les Caixes d'Estalvi per establir els criteris dels avals necessaris per accedir a l'habitatge, tenint present que la quota que correspongui als joves i als més desprotegits deuria acollir-se al sentit social que exigeixen els seus estatuts.

5.- Respecte de la Societat Civil:

- No repetir models que hem sofert com a societat en el tema de l'habitatge, ni en els joves, ni en els immigrants ni en les persones més desfavorides, defensant-los.
- Comprar, vendre, especular i fer rodar el consum no es la solució, intentem fer propostes diferents per fer arribar a tothom fins als seus drets, en la més ample diversitat, sense traumes i sobre tot amb tolerància cívica.
- Fer propis els temes d'habitatge del document **del Consell de la Joventut de BCN 7/2/98** (hi ha exemplars disponibles a la seu de la Dt de Catalunya d'Arquitectes sense Fronteres).

JORNADES SOBRE L'EXCLUSIÓ SOCIAL

PRESENTACIÓ D'EXPERIÈNCIES D'EDUCACIÓ I TREBALL SOCIAL

Girona, 2 al 6 d'abril de 2001

<i>Hora</i>	<i>Dilluns 2</i>	<i>Dimarts 3</i>	<i>Dimecres 4</i>	<i>Dijous 5</i>	<i>Divendres 6</i>
18	Presentació de les Jornades Presentació del Col·legi d'Educadores i Educadors Socials de Catalunya	Presentació de les col·leccions: Finestra Oberta i Taleia de la Fundació Bofill	Presentació de la col·lecció: <i>Col·lecció E/S. Departament de Pedagogia. Estudis d'Educació Social de la Universitat de Girona</i>	Presentació de les Xarxes d'intercanvi de coneixements	Presentació d'una experiència d'educació i conscienciació social, a partir del teatre amateur
18,30	Presentació de: - Casal dels infants del Raval. Barcelona - Fundació Marianao. St. Boi del Llobregat	Presentació de: - SURT. Associació de dones per a la inserció laboral. - IRES. Programes sobre dona i maltractaments.	Presentació de: - Treball amb salut mental: pisos amb suport. Xarxa de salut mental del Gironès - Associació Els Tres Turons. Barcelona	Presentació de: - Fundació OSCOBE. Girona - Fundació Futur. Barcelona	Presentació de: - Comunitat Terapèutica Can Serra. Fundació T. Ferrer. Girona - Secció oberta de la presó de Girona
19,30	Descans	Descans	Descans	Descans	Descans
19,45	Anàlisi contextualitzada dels projectes i activitats d'aquestes entitats	Anàlisi contextualitzada dels projectes i activitats d'aquestes entitats	Anàlisi contextualitzada dels projectes i activitats d'aquestes entitats	Anàlisi contextualitzada dels projectes i activitats d'aquestes entitats	Anàlisi contextualitzada dels projectes i activitats d'aquestes entitats
20,30	Debat	Debat	Debat	Debat	Debat i Cloenda

JORNADES SOBRE EXCLUSIÓ SOCIAL

PRESENTACIÓ D'EXPERIÈNCIES D'EDUCACIÓ I TREBALL SOCIAL

Girona, 2 a 6 d'abril de 2001

Aquestes jornades, organitzades en el marc del Màster en exclusió social i diversitat cultural, s'han proposat a partir de la constatació que és necessari i convenient tant difondre experiències interessants entre els professionals, que sovint se senten mancats de models i pressionats per una quotidianitat que no dóna temps ni possibilitats per a la reflexió, com fer arribar la vivència directa dels professionals als alumnes que estan en fase de formació i que necessiten una perspectiva i un contacte amb la realitat.

L'objectiu és presentar experiències consolidades de lluita contra l'exclusió, amb la intenció d'aprofundir sobre els punts forts i els punts febles, les possibilitats i limitacions, els condicionants i característiques de les bones pràctiques en aquest terreny.

Inscripció i realització:

Edifici Mercadal. Fundació Universitària de Girona:
Innovació i Formació,
Plaça Jordi de Sant Jordi, 1 17001 Girona
Telèfon: 972 21 02 99 Fax: 972 22 34 54
Ale: info.fundacio@udg.es
<http://www.udg.edu/it>

Horari: De sis a nou del vespre.

Dossier de materials: El primer dia es lliurarà a cada participant una carpeta amb els materials de les Jornades. Es preveu realitzar una publicació amb el resum de les sessions que es posarà a disposició dels inscrits.

Certificació d'assistència: El darrer dia es lliurarà a les persones inscrites un certificat. L'assistència a totes les jornades equivaldrà a 1,5 crèdits de lliure configuració per als estudiants de la UdG.

Inscripció:

Període d'inscripció: Del 19 al 29 de març de 2001
Import de la matrícula: 2.000 PTA (Col·legiats al Col·legi d'E i E, Socials de Catalunya, estudiants i aturats: 50% de descompte)

Per formalitzar la inscripció cal lliurar a la secretaria de la *Fundació Universitària de Girona: Innovació i Formació* la butlleta d'inscripció amb les dades personals (*per fax, correu o per internet a la web indicada*) i el justificant d'ingrés de l'import de la matrícula abans del 29 de març a un dels següents números de compte:

Caixa Girona: **2030-0101-83-3300001207**
Caixa E. i P. Barcelona: **2100-3700-71-2200197851**

Important: Les places són limitades, cal assegurar-se que en queden de lliures abans d'efectuar el pagament trucant al telèfon 972 21 02 99.

Lloc de realització:

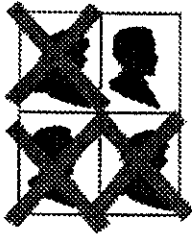
Edifici Mercadal. Fundació Universitària de Girona:
Innovació i Formació,
Plaça Jordi de Sant Jordi, 1 17001 Girona

Organitza:

Màster en Exclusió Social i Diversitat Cultural
(Fundació UdG, Innovació i Formació i Institut de Ciències de l'Educació de la UdG)

Col·laboren:

Col·legi d'Educadores i Educadors Socials de Catalunya
Estudis d'Educació Social de la UdG
Fundació Jaume Bofill

JORNADES SOBRE EXCLUSIÓ SOCIAL

Presentació d'experiències d'educació i treball social

Girona, del 2 al 6 d'abril de 2001

1258

Benvolgudes/benvolguts,

Des del *Màster sobre exclusió social i diversitat cultural*, del qual enguany en realitzem a Girona el segon curs, voldria donar-vos la benvinguda a aquestes jornades i desitjar-vos que siguin el màxim de profitoses per a tothom.

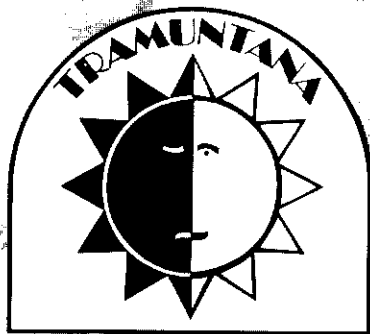
Des de l'organització voldríem que fossin, d'una banda, un espai de formació tant per als alumnes que estan cursant aquest Master com per a d'altres estudiants interessats en tenir una perspectiva i un contacte amb la realitat. D'altra banda, també voldríem que fos un espai útil per als professionals que treballen en institucions i àmbits de lluita contra l'exclusió social i que sovint es troben mancats de models i pressionats per una quotidianitat que fa difícil la reflexió i l'intercanvi d'idees i plantejaments.

Com veureu al tríptic informatiu, es presentaran i s'analitzaran deu experiències d'intervenció i lluita contra l'exclusió. Hem proposat aproximar-nos cada dia a l'exclusió social des d'un àmbit d'intervenció diferent; així intentarem apropar-nos a experiències que treballen amb infants i joves, amb dones en situació de maltractament, persones amb problemes mentals, persones amb addicció a les drogues, en situació de privació de llibertat i amb dificultats d'inserció laboral.

D'altra banda, conscients i convençuts de la importància de potenciar també línies d'intervenció adreçades a sensibilitzar la població majoritària sobre aquesta qüestió i a fomentar la cohesió social, encetarem algunes de les sessions amb la presentació de reflexions i algunes experiències en aquest sentit, encara que la seva presència sigui en aquesta ocasió testimonial.

Finalment cal agrair al Col·legi d'Educadores i Educadors de Catalunya i als Estudis d'Educació Social de la Universitat de Girona la seva disponibilitat i col·laboració a l'hora d'organitzar aquestes jornades.

Francesc Carbonell,
Director del Master sobre Exclusió Social i Diversitat Cultural

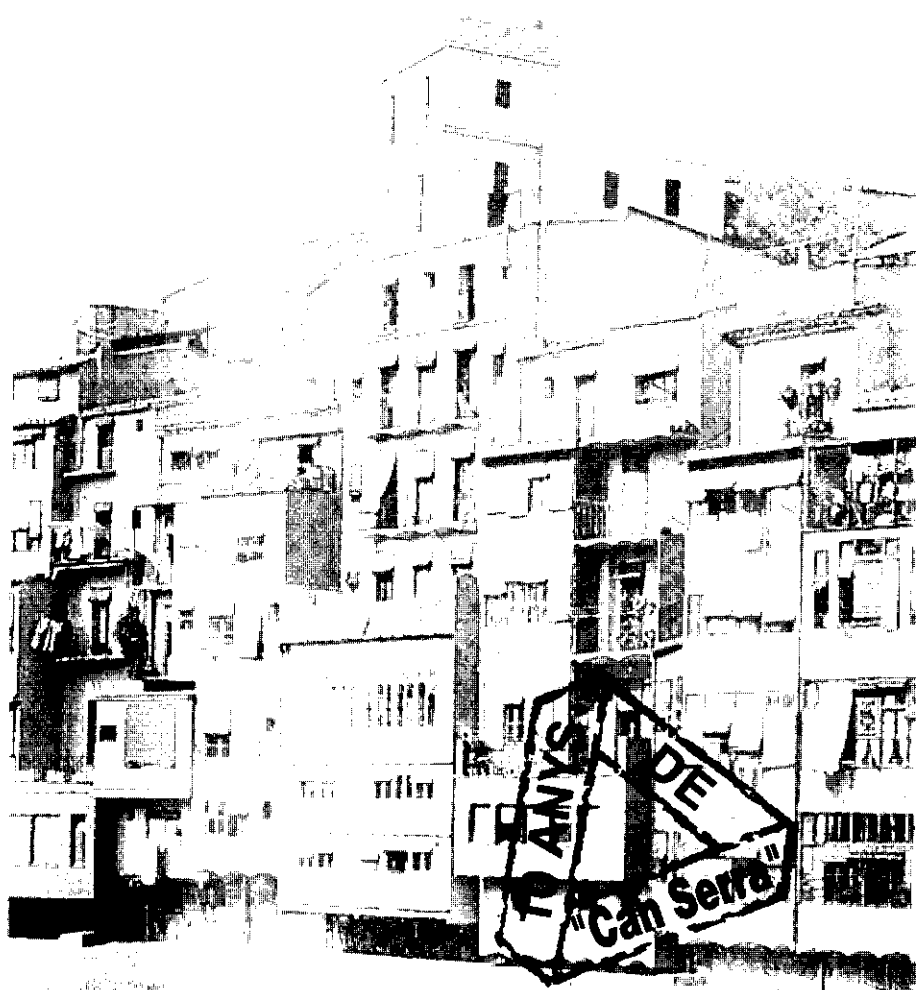
Associació Tramuntana d'Ajut
i Reinserció del Toxicòman

ATART

Comunitat Terapèutica

"CAN SERRA"

Pla de reinserció-urbà

Can Serra és un recurs d'atenció i tractament professional per a drogodependents des de 1987 que s'inscriu, històricament, en les primeres temptatives serioses, innovadores i de caire no religiós o confessional que comencen a prendre forma cap a la segona meitat de la dècada dels anys vuitanta i que pretenien configurar una alternativa al bolt i les limitacions dels tractaments fins aleshores majoritaris.

L'associació, nascuda a partir dels grups de suport de familiars realitzats als CAS de la parroquia Teresa Ferrer, ha seguit un lent però constant procés de professionalització i consolidació. Ha seguit de prop, de manera col·laborativa, el desenvolupament de noves tècniques terapèutiques i metodològiques, emprant en els diversos recursos de la Xarxa d'Atenció a les Drogodependències de la Generalitat de Catalunya en què es troba integrada, ha estat homologada per l'Associació de Professionals de Comunitats Terapèutiques per a Toxicòmans (APCTT, en l'actualitat denominada ICT). Entitat de la que n'és un membre actiu.

L'associació també disposa d'un pis de residència a la ciutat de Girona des d'on es completa el tractament iniciat en la Comunitat Terapèutica Rural, o al que es pot accedir directament des dels CAS.

Ubicació i descripció de les instal·lacions

Can Serra és una masia restaurada dels segles XVII-XVIII situada al terme municipal de Cabanelles, a la comarca de l'Alt Empordà, prop de Banyoles i de Figueres, i a cinquanta quilòmetres de Girona.

Des de l'any 1987 funciona com a Comunitat Terapèutica Rural professional per a la desintoxicació i deshabitació d'addictes al consum de substàncies tòxiques, integrada en la Xarxa d'Atenció a les drogodependències de la Generalitat de Catalunya i homologada per l'APCTT.

Depèn de l'Associació Tramuntana d'Ajut i Reinserció del Toxicòman (ATART), entitat nascuda l'any 1985 dels grups de suport de familiars realitzats als CAS de la Fundació Teresa Ferrer.

L'Associació també disposa d'un **pis de Reinserció** a la ciutat de Girona des d'on es completa el tractament iniciat en la Comunitat Terapèutica rural.

L'edificació on se situa consta de tres plantes:

- en la superior se situen les habitacions;
- en la principal, els espais comuns, l'aula de formació i els despatxos dels professionals;
- i a l'inferior, el gimnàs, les dutxes i els tallers.
- el **pis de reinserció** disposa de l'equipament habitual d'un immoble urbà.

En els espais exteriors se situen:

- la piscina,
- el camp de futbol i voleibol,
- l'hort amb l'hivernacle,
- i el cremador de deixalles inorgàniques.

I es disposa de:

- aigua calenta i electricitat (per energia solar),
- rentadores,
- telèfon i fax,
- i equips informàtics.

Accés a la comunitat terapèutica i al pis de reinserció

La **Comunitat Terapèutica** té una capacitat de 33 places en règim mixt. El **pis de Reinserció** disposa de 6 places en el mateix règim.

S'atenen demandes d'ingrés públiques i privades, i en tots dos casos es coordinen les intervencions amb el professional derivador.

Prèviament a l'ingrés es realitzen entrevistes de valoració de la motivació i voluntarietat.

S'atenen demandes de desintoxicació i deshabitució per a addictes a l'heroïna, la cocaïna i a l'alcohol.

El preu del tractament per les demandes d'ingrés públiques ve regulat pels barems de l'ICASS del Departament de Benestar Social de la Generalitat de Catalunya.

Es contempla l'exclusió del tractament en casos d'extrema incompatibilitat amb la normativa de funcionament.

Objectius de tractament

L'objectiu de la **Comunitat Terapèutica Rural** no és finalista dins del procés de rehabilitació del drogodependent, sinó que representa una fase del tractament ampli que coordina en tot moment el terapeuta de referència.

Can Serra ofereix un tipus d'intervenció específica que no seria possible realitzar a nivell ambulatori. Les condicions d'internament i d'aïllament permeten reproduir un model de funcionament social on s'intenta que conflueixin el major nombre de situacions a les que haurà de fer front l'usuari en el seu procés de reinserció.

Els objectius generals de tractament són, doncs:

- l'inici de l'abstinència al consum de substàncies;
- l'inici del canvi d'estil de vida.

Posteriorment, el **Pis de Reinserció** actua com a plataforma per a la consolidació d'aquests objectius per als casos que hi són derivats.

Per a assolir aquests objectius s'actua coordinadament des de tres nivells d'atenció diferenciats:

- Educativa
- Psicoterapèutica
- Mèdica

En cadascun d'aquests nivells es realitzen dos tipus d'intervenció:

- la intervenció grupal que, basada en la informació, la discussió i el modelatge, utilitza el grup com a referent;
- i la intervenció individual, basada en el diagnòstic i l'estudi de l'evolució de cada cas particular.

Aquestes intervencions són realitzades per un equip multidisciplinar de professionals especialitzats compost per metges, psicòlegs, diplomats en treball social i en infermeria, educadors socials, terapeutes ocupacionals i personal administratiu i de serveis.

El marc de la intervenció queda configurat per la quotidianitat de la convivència en grup i pel programa d'activitats:

- esportives,
- de formació prelaboral,
- de formació cultural,
- i de temps lliure.

Fases de tractament

La durada del tractament en la Comunitat Terapèutica oscil·la entre els sis i els vuit mesos, encara que en determinats casos i per indicació del professional derivador l'estada pot ésser més curta. L'estada al Pis de Reinserció és de 4 a 6 mesos.

També per indicació del professional derivador és possible realitzar el procés de desintoxicació en la mateixa Comunitat Terapèutica.

El programa educatiu i terapèutic de la Comunitat es divideix en tres fases d'una durada mínima de dos mesos cadascuna. El canvi de fase es produeix quan s'assoleixen els objectius assignats. El programa del Pis de Reinserció consta de dues fases en què l'autonomia del resident augmenta progressivament.

Els primers dos mesos d'estada a la Comunitat Terapèutica són d'incomunicació; posteriorment els contactes amb l'exterior són progressivament més freqüents.

Que aporten recursos econòmics

Departament de Benestar Social de la Generalitat de Catalunya

Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya

Ayuntamiento de Madrid

Ministerio de Trabajo a través de la Dirección General de Asuntos Sociales

Fundació Roviralta

Col·laboradores

Diputació de Girona

APCTT / ICT

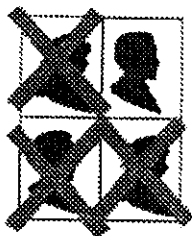
Fundació Teresa Ferrer

UNAT

Creu Roja

UAB (Universitat Autònoma de Barcelona)

UdG (Universitat de Girona)

JORNADES SOBRE EXCLUSIÓ SOCIAL

Presentació d'experiències d'educació i treball social

Girona, del 2 al 6 d'abril de 2001

Fundació Marianao

Dilluns, 2 d'abril

La **Fundació Marianao-Casal Infantil i Juvenil de Marianao** (CIJM) de Sant Boi de Llobregat promou diversos projectes socio-educatius adreçats a la infància i la joventut, tot incidint d'una manera especialitzada en els col·lectius en risc. Aquesta iniciativa ha estat possible gràcies a la tasca constant d'un grup de persones que, des de 1976, treballen d'una manera organitzada en el barri de Marianao i que, de mica en mica, van aglutinar al seu entorn, cap a l'any 1983, una trentena de joves, a partir de l'Associació de Veïns *El Poblet* (Marianao).

Una de les característiques que configuren aquesta experiència és el seu arrelament al barri i a la ciutat. La iniciativa sorgeix de persones, en la seva majoria joves del mateix barri, els quals, davant els greus problemes que pateixen els infants i el jovent, cerquen alternatives pròpies. Aquestes alternatives suposaran un creixement progressiu de la consciència de grup, de la seva identitat, i de la seva empenta.

Després d'un llarg procés de reflexió, encetat l'any 1993, el Casal va canviar l'estructura organitzativa, ja que l'evolució i el creixement en feien impossible l'organització mitjançant el primer model assembleari-autogestionari. Aquest model no era possible de mantenir, ja que resultava poc operatiu, atès el creixement de l'entitat i de la seva complexitat organitzativa. És per això que es va optar per l'entitat un model associatiu democràtic i funcional. Aquest model garantitzava la participació dels socis, els canals de comunicació, el repartiment de les responsabilitats, el poder i les quotes de participació, i alhora, l'eficàcia en la gestió d'una empresa d'iniciativa social i solidària.

A principis del curs 95-96, en el programa de la Junta Directiva, es contemplava la realització d'una "Anàlisi estratègica de l'entitat", que contemplés una anàlisi a fons de la nostra situació pel que fa referència als recursos humans, econòmics i infraestructurals, tot veient els dèficits, potencialitats i reptes.

La Fundació Marianao ha rebut, durant aquests darrers dos anys, premis que valoren la tasca educativa realitzada des de 1985. Destaquem, el *Premi Joventut i Valors 97*, de la Fundació Agrupació Mútua, el *Premi Voluntariat 98* de l'Institut Català del Voluntariat, i el *Premi Solidaritat 98*, de l'Institut Català dels Drets Humans (compartit amb les entitats membres de la Plataformes d'Aules Taller), El *Premio Telva 2000* i el recent *Premio Voluntariado 2001* (atorgat pel MTAS).

En aquests darrers anys, tant la realitat social com la del Casal han anat experimentant tota una sèrie de modificacions molt importants que fan que el Casal s'hagi d'adaptar a aquesta realitat per tal de no perdre el tren. El 7 de febrer de 1998, després de més de dos anys de reflexions, on la participació del col·lectiu que integra el Casal ha estat fonamental, l'Assemblea de Socis del Casal acordà la dissolució de l'associació Casal Infantil i Juvenil de Marianao i crear la Fundació Marianao (Casal Infantil i Juvenil de Marianao).

Projectes educatius de l'entitat

1.- AMBIT DE LLEURE INFANTIL I JUVENIL

Secció Infantil: 3-14 anys

- ♣ Ludoteca – Tallers
- ♣ Centre Obert (*nois i noies amb dificultats sociofamiliars*)
- ♣ Esplai L'Esquitx

Secció Pre-Juvenil: (12-16 anys)

- ♣ Casal de Joves Adolescents
- ♣ Grup de Joves "La Taca" (Esplai L'Esquitx)

Secció Juvenil

- ♣ Grups Associatius Juvenils (Ràdio Marianao FM)

2.- AMBIT D'INSERCIÓ SOCIAL I LABORAL

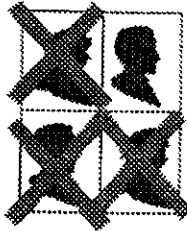
- ♣ Formació Ocupacional
Cursos de Formació Ocupacional (Menors 25 anys i PGS).
Servei Català de Col·locació)
- ♣ IOROS: *Inserció Laboral per a persones aturades*
- ♣ Projecte David: *Suport a persones amb conflictes amb la societat i la justícia*

3.- AMBIT DE DESENVOLUPAMENT COMUNITARI

- ♣ Omnia: *Noves Tecnologies contra l'exclusió social*
- ♣ Servei de Suport i Assessorament Jurídic Gratuït "Atocha"
- ♣ AMIC: *Atenció a les persones immigrants*
- ♣ Grup Benviure: *Medi Ambient i Qualitat de Vida*
- ♣ Activitats d'adults (tallers, ràdio i la Tertúlia Cafè)
- ♣ Radio Marianao
- ♣ Revista Bretxa
- ♣ Projecte de Formació del Voluntariat
- ♣ Publicacions de la Fundació (Col·lecció Pal de Paller)

4.- AMBIT DE PARTICIPACIÓ EN XARXES DE MOVIMENTS SOCIALS

- ♣ Coordinadora d'esplais de St.Boi
- ♣ Movibaix
- ♣ Federació Catalana del Voluntariat Social
- ♣ Coordinadora contra la Marginació
- ♣ Pla de Dinamització del Barri de Marianao
- ♣ Consell del Medi Ambient
- ♣ Plataforma de Centres Oberts de Catalunya
- ♣ La Roda d'Espectacles
- ♣ Consell de la Immigració
- ♣ Plataforma pro Espai Natural Montbaig – Montpedrós - Puig Vicenç
- ♣ Plataforma contra les línies d'alta tensió
- ♣ D'altres moviments educatius i ciutadans

JORNADES SOBRE EXCLUSIÓ SOCIAL

Presentació d'experiències d'educació i treball social

Girona, del 2 al 6 d'abril de 2001

Casal dels infants del Raval

Dilluns, 2 d'abril

El **Casal dels Infants del Raval**, de Barcelona, duu a terme els següents projectes d'intervenció.

Casal Obert

El centre obert del Casal dels Infants del Raval -Casal Obert- és un programa de suport a l'actuació d'altres instàncies educatives com la família i l'escola, i de reforç i seguiment educatiu d'aquells nenes i joves, i de les seves famílies, que es troben en situació de desavantatge social.

Casal de Temps de lleure infantil

El Casal de Temps de lleure infantil aprofita les potencialitats de l'oci per a oferir activitats educatives, i que al mateix temps afavoreixen i permeten el descans i la diversió. Està adreçat a qualsevol infant del barri, encara que tenen preferència aquells que són usuaris del Casal Obert. Aquesta població variada permet que aquest programa aconsegueixi una finalitat integradora i normalitzadora pels nens i nenes que pateixen situacions de desavantatge social o de dificultat personal. Al mateix temps té caràcter preventiu, donat que desenvolupa activitats de lleure alternatives a la vida de carrer, o a d'altres més consumistes a les que, generalment, no poden aspirar els infants del barri.

En darrer terme, el gaudi d'un temps d'oci de qualitat també és una finalitat del programa. Aquest fet millora la qualitat de vida dels infants en general, contribueix al seu desenvolupament integral, i té present, a més, la socialització per al temps de lleure, és a dir, la capacitat d'utilitzar el propi temps de lleure en llibertat. En aquest sentit es potencien les capacitats d'autogestió dels participants, així com es posen al seu abast un ventall ampli d'opcions diferents per escollir.

Punt de trobada familiar

Aquest programa funciona des de fa anys amb la finalitat de dinamitzar activitats pels pares, i pels pares i els fills conjuntament, per possibilitar l'intercanvi entre ells, i amb l'equip educatiu del Casal. Pretén generar un espai relacional positiu, agradable i generador de nous vincles entre els usuaris del Casal, i amb l'equip. Té molt present que l'acció educativa del Casal és complementària a l'acció educativa de les famílies, i cerca la coherència de les accions dels dos àmbits: el familiar, i el de l'educació no formal.

La Unitat d'Escolarització Compartida

En conveni amb el Departament d'Ensenyament, s'ha desenvolupat una Unitat d'Escolarització Compartida, pensada com un recurs de l'Ensenyament Secundari

Obligatori que actua quan l'IES ha esgotat els propis recursos per a atendre la diversitat. Aquest recurs implica l'escolarització compartida dels alumnes amb els seus instituts de procedència. Parteix de la idea inicial de recuperació de les habilitats necessàries per funcionar en l'entorn normalitzat, amb la possibilitat de retorn a l'IES. Es tracta d'intervenir sobre les principals dificultats de conducta i adaptació mostrada pels nois, així com de motivar per la recuperació dels aprenentatges que puguin permetre el trànsit cap el seu centre. Amb aquesta complexitat, es fa una modificació curricular per a adaptar els continguts i metodologies oferint un aprenentatge més actiu, que motivi i sigui poc acadèmicista malgrat treballi els principals objectius de les àrees escolars. Els alumnes de la UEC poden assolir igualment el graduat de l'ESO si assoleixen el nivell d'aprenentatge adequat.

Casal Jove Atlas

L'any 97 va iniciar-se aquest programa recollint l'experiència de diversos anys de treball educatiu en el grup del Casal de lleure i en l'Aula Taller del Casal. La seva finalitat era convertir-se en un agent social i educatiu, referent del jove, que l'ajudés a satisfer algunes de les necessitats pròpies de la seva edat, i l'acompanyés en l'assoliment d'aquelles fites claus que li permetran incorporar-se al món adult. Posteriorment es va ampliar la franja d'edats que atenia, concretant la seva atenció en els adolescents i joves des dels 12 i fins als 21 anys.

Desenvolupa activitats de formació i promoció personal, de dinamització sociocultural i de lleure.

El Punt d'Accés Sociolaboral

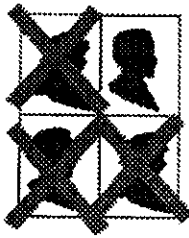
Aquest programa pretén esdevenir un centre d'orientació, derivació i detecció de necessitats per a promoure la inserció social mitjançant la formació i el treball. Està especialment pensat per atendre als joves de 15 a 26 anys, i sobretot a aquells que presenten més risc d'exclusió dels processos d'inserció laboral.

Marhàba

La finalitat d'aquest programa és vincular progressivament un grup d'adolescents i joves magribins en desamparament i sense sostre a un projecte socioeducatiu que cobreixi les seves necessitats bàsiques, i que connecti amb els seus interessos immediats mitjançant un espai de taller de formació i transició cap a un itinerari normalitzat. El programa ha estat dissenyat en base a l'anàlisi de les necessitats de les iniciatives portades a terme amb aquests joves fins a la primavera de l'any 99. Desenvolupa una sèrie de serveis i activitats com a centre obert diürn de captació, atenció i formació dels joves objecte d'intervenció. Consisteix en crear un servei regular que els ofereixi un itinerari compromès amb el seu futur una vegada han estat detectats pels educadors de carrer, i acollits pel centre obert.

El Punt Òmnia del Casal

Aquest programa està integrat en el Projecte Òmnia, gestionat per l'INCAVOL, i que treballa per la prevenció de l'exclusió social a través de possibilitar l'accés a les noves tecnologies dels ciutadans amb més dificultats per fer-ho. Amb aquesta finalitat s'estructuren un seguit d'aules d'informàtica que s'ubiquen en zones considerades d'acció social preferent de Catalunya. La majoria de les aules o Punts Òmnia es troben situats en entitats que participen en els Plans de Desenvolupament Comunitari i estan oberts a tota la població del territori on s'ubica.

JORNADES SOBRE EXCLUSIÓ SOCIAL

Presentació d'experiències d'educació i treball social

Girona, del 2 al 6 d'abril de 2001

IReS: Institut de Reinserció Social

Dimarts, 3 d'abril

L'Institut de Reinserció IReS és una entitat sense afany de lucre fundada l'any 1969. Des dels seus orígens manté un compromís de treball professional amb diferents col·lectius de població que pateixen dificultats d'inserció social.

Col·labora amb diferents administracions i, particularment, amb diverses Conselleries de la Generalitat de Catalunya, també és membre fundacional de la Conferència Europea de la Probation (CEP).

Al llarg de la seva experiència, IReS ha anat observant que un gran nombre de dones ateses i llurs fills són víctimes de situacions de violència domèstica sense gaires possibilitats de demanar ajut, entre d'altres motius, per la por i el sentiment de culpabilitat davant la pressió socio-familiar que encara persisteix en el nostre entorn.

Arrel d'aquests fets observats l'IReS va començar a treballar, a les comarques gironines, en una sèrie de projectes referents a violència domèstica.

En l'actualitat existeixen cinc serveis en funcionament:

- Casa d'Acollida per a Dones Maltractades (CADM)
- Pisos de Suport Tutelat (PST)
- Equip d' Atenció a Famílies (EAF)
- Servei d'Informació i Orientació a la Dona
- Servei d'Atenció a Homes Maltractadors

Casa d'Acollida per a Dones Maltractades (CADM)

L'objectiu d'aquest servei és oferir un lloc d'estada temporal, suport personal, social, jurídic, psicològic a dones maltractades i llurs fills en un ambient acollidor, respectuós, pedagògic i terapèutic.

Va adreçat a dones i als seus fills que pateixen qualsevol tipus de maltractaments, que per causa d'aquesta situació han d'abandonar la pròpia llar i que no disposen de recursos personals ni familiars per fer front a la seva situació.

Pisos de Suport Tutelat (PST)

El seu objectiu és oferir un lloc d'estada temporal (3-5 mesos), un recolzament personal, social i material, a les dones i llurs fills en el moment de sortida de la CADM com a període de transició a la plena incorporació socio-laboral.

Va dirigit a dones i llurs fills que pateixen qualsevol tipus de maltractaments i que hagin finalitzat el seu període d'estada corresponent a la CADM.

Equip d' Atenció a Famílies (EAF)

Els objectius d'aquest servei són millorar, d'una banda, el benestar de les víctimes i de la seva família i disminuir, de l'altra, la violència en l'àmbit domèstic i familiar. Des de l'IreS es proposa atendre les famílies víctimes d'accions violentes a partir d'un doble nivell d'intervenció:

- . un primer nivell de caràcter preventiu, detectant possibles casos i evitant un deteriorament major;
- . un segon nivell d'intervenció, que consisteix en atendre dones que es troben en una situació de maltractament

Servei d'Informació i Orientació a la Dona

Els seus objectius són:

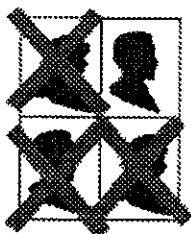
- . oferir un servei d'informació i orientació específica a la dona que presenti problemàtiques relacionades amb la violència domèstica;
- . ajudar aquelles dones que presentin una problemàtica personal, familiar, cultural o social, oferint-les un servei d'informació, orientació i assessorament dels recursos i activitats existents

Aquest programa s'adreça a dones amb problemàtica específica de maltractament, ja sigui físic o psicològic i les seves connotacions (separacions, abandonaments, etc.)

Servei d'Atenció a Homes Maltractadors

Des de l'IreS es considera que un altre punt a tenir en compte a l'hora d'abordar la violència familiar com a problema social és considerar l'increment d'accions orientades a l'assistència a homes violents. Des d'aquesta perspectiva, el canvi en els valors i actituds violentes dels homes, contribueix a reduir el maltractament cap a les dones.

L'objectiu d'aquest servei és disminuir el nivell de violència intrafamiliar per millorar el benestar de les famílies mitjançant informació i tractament als agressors.

JORNADES SOBRE EXCLUSIÓ SOCIAL

Presentació d'experiències d'educació i treball social

Girona, del 2 al 6 d'abril de 2001

Associació ELS TRES TURONS

Dimecres, 4 d'abril

ELS TRES TURONS és una associació sense afany de lucre que es va crear a l'any 1985 al Districte d'Horta-Guinardó de Barcelona, amb l'impuls i recolzament del moviment associatiu, del Centre d'Higiene Mental (actualment Centre d'Atenció Primària en Salut Mental), i professionals compromesos de la zona. Responent a una necessitat d'assistència en rehabilitació psicosocial en l'àmbit de la salut mental que en aquells moments no cobria la xarxa pública, i seguint les corrents renovadores de la psiquiatria a Itàlia, Anglaterra i altres països europeus.

La finalitat de l'associació és atendre persones amb dificultats greus de salut mental amb l'objectiu de fomentar accions de caràcter integrador, desenvolupar programes i activitats d'orientació psicosocial i d'inserció social pel treball, recolzament a les famílies, activitats lúdiques i culturals, etc., orientades a la consecució del màxim grau d'autodeterminació personal i d'integració amb l'entorn comunitari. Aquests serveis formen part de la xarxa pública d'atenció en salut mental.

Tal com diuen els estatuts de l'Associació, la missió de l'entitat és *"des de la perspectiva de la Salut Mental Comunitària, aconseguir el màxim possible la rehabilitació psicosocial i la integració social i laboral de persones amb trastorns mentals severos que estan en una situació de marginalitat i exclusió, o en risc d'estar-ho. És inherent a la missió realitzar la tasca de forma no discriminatòria, amb equitat i potenciant la capacitat crítica"*.

Els objectius generals que l'Associació desenvolupa per a la consecució d'aquesta finalitat són els següents:

1. Objectius encaminats a la rehabilitació psicosocial i laboral.
2. Objectius adreçats a modificar:
 - Modificar les actituds socials de prejudici (prevenció i sensibilització).
 - Proporcionar una legislació que reconegui efectivament els drets de ciutadania.
 - Afavorir la integració i la convivència en la diversitat.
 - Sensibilitzar per al desenvolupament dels recursos necessaris pel col·lectiu.

Serveis que ofereix l'Associació:

Per realitzar aquests objectius, durant aquests anys s'han creat i es gestionen programes i recursos entorn a:

- La rehabilitació i integració de persones amb trastorns mentals severos
- La formació ocupacional amb integració de diferents col·lectius
- L'habilitació, orientació i integració social pel treball
- Creació d'espais laborals des de la pròpia Associació

Relació de serveis i accions

• Centre de Dia d'Horta-Guinardó (Servei de Rehabilitació Comunitària)
• Serveis de Formació Ocupacional
• Servei ITINERE de valoració, orientació i suport a la inserció laboral
• Projecte d'Habilitació Laboral
• Acció de motivació per les persones amb la renda mínima d'inserció (PIRMI)
• ENTINTAT - Arts Gràfiques. Empresa d'economia social d'inserció laboral
• Projecte de servei domiciliari de compra als Mercats Municipals d'Horta i del Carmel

En la línia d'establir canals de cooperació i sinèrgies, l'associació, entre d'altres es membre de:

- FÒRUM d'Iniciatives Assistències i de Gestió en Salut Mental de Catalunya.
- Associació Intersectorial de Recuperadors i Empreses Socials de Catalunya (AIRES).
- Rete Internazionale de le pratiche di Lotta contro l'esclusione sociale (Trieste).
- Fòrum de Participació Ciutadana del Districte d'Horta -Guinardó / Taula de salut del districte.

Pel que fa a la participació comunitària, Els Tres Turons participa en:

Grup de Salut Mental:

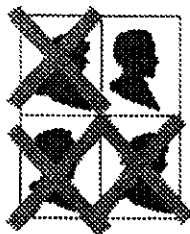
Aquest és un grup de participació ciutadana que forma part del Consell Sectorial de Benestar Social del Districte d'Horta-Guinardó.

Els propòsits del grup són la sensibilització i informació de la problemàtica de la salut mental al districte, la detecció de necessitats per canalitzar-les mitjançant el Plenari Municipal a les autoritats competents, i l'articulació amb d'altres sectors.

Contracte de Barri (Pla de Dinamització Comunitària "CARMEL AMUNT"):

Projecte de desenvolupament comunitari impulsat per diverses entitats socials del barri del Carmel i les administracions - Ajuntament de Barcelona (Districte d'Horta-Guinardó) i la Generalitat de Catalunya - .

Aquesta és una iniciativa per promoure el desenvolupament comunitari al barri del Carmel iniciada durant l'any 1998. El grup promotor en un primer moment està compostat per les següents entitats socials, culturals, escolars i esportives: ADSIS; AMPA del CEIP del Carmel; Càritas; Centre Juvenil Martí Codolar; Club de Bolos Leoneses; Els Tres Turons i CEJAC.

JORNADES SOBRE EXCLUSIÓ SOCIAL

Presentació d'experiències d'educació i treball social

Girona, del 2 al 6 d'abril de 2001

Treball amb salut mental: pisos amb suport.

Xarxa de salut mental del Gironès

Dimecres, 4 d'abril

La **Xarxa de Salut Mental** forma part de l'Institut d'Assistència Sanitària, empresa pública del Servei Català de la Salut. Presta serveis d'atenció psiquiàtrica i salut mental i disposa d'un conjunt d'equipaments que treballen de forma integrada.

Per accedir als serveis que presta la Xarxa, un cop feta la valoració prèvia del metge de capçalera o de l'equip del centre d'atenció primària, cal adreçar-se al *centre de salut mental*, que és l'eix assistencial d'aquests serveis. Hi ha centres de salut mental distribuïts per totes les comarques de la Regió Sanitària Girona.

En el centre de salut mental hi treballa un equip de professionals: psiquiatres, psicòlegs, diplomats en infermeria, auxiliars psiquiàtrics, treballadors socials i administratius. Es presten serveis com ara consultes ambulatories, atenció d'urgències, grups terapèutics, atenció als familiars i visites domiciliàries, a més d'activitats coordinades amb altres professionals de diferents àmbits (justícia, sanitat, serveis socials...).

Des del centre de salut mental es pot accedir a la resta de serveis de la Xarxa: les unitats d'hospitalització (de curta, mitjana i llarga estada) i els dispositius de rehabilitació (centres de dia i pisos assistits).

L'atenció ambulatoria dels nens i dels adolescents es duu a terme en el *centre de salut mental infantil i juvenil (CSMIJ)*, al qual s'accedeix per mitjà del pediatre, del metge de capçalera o dels equips psicopedagògics de l'escola i d'altres serveis d'atenció a la infància.

El servei d'urgències del parc hospitalari és obert les 24 hores i atén les situacions de crisi que es puguin presentar fora de l'horari d'atenció del centre de salut mental.

Quan la situació clínica ho requereix, la *unitat d'hospitalització d'aguts* s'encarrega de l'assistència hospitalària del pacient, normalment durant un curt període de temps. Un cop es dona l'alta a la persona ingressada, continua el tractament al centre de salut mental.

El *centre de dia de salut mental* és un servei de rehabilitació adreçat a persones amb una malaltia crònica on es fa un projecte individualitzat de rehabilitació i reinserció social.

El *pis assistit de salut mental* és un recurs residencial en el qual, mitjançant un entrenament en activitats de la vida diària i domèstica, es treballa per rehabilitar i reinserir els pacients en la societat.

L'hospitalització de mitjana i llarga estada és un dispositiu adreçat a aquells pacients amb necessitats de rehabilitació o assistencials que no puguin ser atesos a la comunitat. S'hi accedeix per mitjà del centre de salut mental, on es fa la programació de l'ingrés.

Els trastorns no susceptibles de ser atesos en els serveis de la Xarxa es deriven als serveis que els atenen, segons quin sigui el cas (serveis socials, alcoholisme i toxocomanies, hospital general, etc.).

Equipaments assistencials

Adults:

Alt Empordà: Centre de Salut Mental / Centre de Dia

Baix Empordà: Centre de Salut Mental / Centre de Dia

Garrotxa: Centre de Salut Mental / Centre de Dia

Ripollès: Centre de Salut Mental

Gironès-Pla de l'Estany: : Centre de Salut Mental / Centre de Dia

Selva interior: Centre de Salut Mental / Centre de Dia

Selva marítima: : Centre de Salut Mental / Centre de Dia

Parc Hospitalari Martí i Julià, a Salt

Infantil:

Centre de Salut Mental infantil i juvenil (Girona)

Delegacions a:

Alt Empordà (Hospital de Figueres); Baix Empordà; Garrotxa i Ripollès (Hospital de Campdevànol)

¿ELS I LES JOVES SÓN CIUTADANS DE PLE DRET?

HABITATGE, ESPAIS I EMANCIPACIÓ

Arquitectes Sense Fronteres

Els i les joves reivindiquen la seva condició no com un espai de transició a la vida adulta sinó com una etapa de ciutadania de ple dret.

Us proposem debatre l'entorn de les polítiques d'habitatge i els espais per a joves, essent aquests veritables eixos que faciliten l'emancipació juvenil.

dilluns 29 de maig de 2000 a les 19.00
Sala d'Actes C.O.A.C.
Plaça Nova, 5 - 08002 Barcelona
tel. 93 306 78 19

¿ELS I LES JOVES SÓN CIUTADANS DE PLE DRET?
HABITAGE, ESPAIS I EMANCIPACIÓ

Arquitectes Sense Fronteres

Roser Veciana

Regidora de Drets Civils, Ajuntament de Barcelona

Eugeni Forradelles

Regidor d'Habitatge, Ajuntament de Barcelona

Imma Moraleda

Regidora de Joventut, Ajuntament de Barcelona

(a confirmar) **Ramón Roger**

Generalitat de Catalunya
Director General d'Actuacions Concertades
Arquitectura i Habitatge

Joan Isard

Federació d'Associacions de Veïns de Barcelona

Jove OKUPA

Jordi Solé

Consell de la Joventut de Barcelona

Eduard Rodríguez Villaescusa
Arquitectes Sense Fronteres

M.A.P.A.F.S.

Mares i Pares Alarmats pels Fets de Sants

Jaume Assens

Advocat

**Federació de Col·lectius
d'Inmigrants de Catalunya**

Oriol Illa

Avalot, Joves de la U.G.T. de Catalunya

Pere Pujol Paulí
Arquitecte

Amb el suport de:

 **Arquitectos
sin Fronteras
ASF-E**

Les ayudamos a no necesitar ayuda.

ASF-E Central: Via Laietana 12, 2º 4º. 08003 Barcelona. Tel. 93 310 74 90 - 93 310 79 42 Fax 93 310 74 90. Website: www.asfes.org, e-mail: asfesp@arquired.es

ASF-E Andalucía: FIDAS Av. Marie Curie s/n. P. Finlândia. Isla de la Cartuja. Sevilla. Tel. 95 446 01 20 Fax 95 446 02 97. e-mail: asfand@arquired.es

ASF-E Aragón: Calle San Vito, 7. 50003 Zaragoza. Tel. 976 39 24 75 Fax 976 39 51 03. e-mail: asfara@arquired.es

ASF-E Cataluña: Plaza Nova, 5. 08002 Barcelona. Tel. 93 318 91 78 Fax. 93 306 78 19. e-mail: asfcata@arquired.es

ASF-E Comunidad Valenciana: Calle Gerona, 28. 3º pl. 03001 Alicante. Tel/Fax. 96 514 44 88. e-mail: asfcomv@ctv.es

ASF-E Galicia: E.T.S.A. Campus la Zapateira, s/n. 15071 La Coruña. Tel. 981 16 70 00. Ext. 5033. Fax. 981 16 70 55. e-mail: asfgz@coag.es

ASF-E Madrid: Calle Barquillo, 12. 28004 Madrid. Tel/Fax. 91 521 56 65. e-mail: asfmad@arquired.es

ASF-E Navarra: Avenida del Ejército, 2, 7º. 31002 Pamplona. Tel. 948 20 60 80. Fax. 948 20 60 73. e-mail: arqnava@arquired.es

ASF-E País Vasco: Plaza Oñate, 2. 20009 San Sebastián. Tel. 943 44 84 14. Fax. 943 21 97 27. e-mail: emillan@bereroak.euskaltel.es

Arquitectos sin Fronteras ASF-E

¿A quiénes apoyamos?

Apoyamos a las poblaciones más desfavorecidas y que se encuentran en situaciones de pobreza severa en los países en vías de desarrollo y también a aquellos sectores más vulnerables de la población de los países del norte, el llamado Cuarto Mundo, sin discriminación alguna por razón de raza, sexo, religión, filosofía o posición política.

¿Cómo trabajamos?

Trabajamos conjuntamente con aquellas organizaciones del Tercer y Cuarto Mundo que soliciten nuestra colaboración, escuchando e interpretando las necesidades de las poblaciones beneficiarias, para desarrollar proyectos integrales, con el objetivo de promover un desarrollo local no dependiente, autogestionado y autosuficiente, que mejore la calidad de vida de la población y que contribuya a satisfacer sus necesidades básicas, siempre respetando el medio ambiente.

ASF-E actúa también en España, sensibilizando a nuestra sociedad ante las necesidades de las poblaciones con las que trabaja.

¿Dónde actuamos?

ASF-E, como ONGD que es, lleva a cabo proyectos cuyo principal objetivo es el desarrollo económico y social del área donde actúa. Nuestro ámbito de intervención es más la cooperación para el desarrollo que la ayuda de emergencia. Las actividades de ASF-E se centran en países en vías de desarrollo (PVD): África subsahariana, América Central, América del Sur, Asia y Europa. El 50 % de los proyectos de ASF-E tienen relación con el ámbito educativo: escuelas, talleres de producción de materiales, capacitación técnica, ..., otro 25 % son proyectos del ámbito sanitario: centros de atención primaria, nutricional y materno-infantil, y el 25 % restante son proyectos de infraestructuras básicas y vivienda: abastecimiento de agua, saneamiento, centros comunitarios, construcción y rehabilitación de viviendas.

Aunque la mayoría de las actuaciones de ASF-E se llevan a cabo en países del Tercer Mundo, ASF-E no olvida a aquellos colectivos que sufren marginación y pobreza extrema en nuestro propio país y les apoya bien mediante asistencia técnica o bien con la realización de informes sobre las casas de infravivienda que se dan en el Cuarto Mundo.

Empresa colaboradora:

CONTRATAS Y OBRAS

Empresa Constructora S.A.

ASF-E Central: Via Laietana 12, 2º 4ª. 08003 Barcelona. Tel. 93 310 74 90 - 93 310 79 42 Fax 93 310 74 90
Website: www.asfes.org, e-mail: asfesp@arquired.es

¿Quiénes somos?

Arquitectos Sin Fronteras (ASF-E) es una Organización No Gubernamental para el Desarrollo sin ánimo de lucro, se fundó en 1992 gracias a la iniciativa de un grupo de técnicos que ya colaboraban con otras ONGDs.

ASF-E es una asociación de personas que voluntariamente colaboran en tareas de cooperación en los campos de la arquitectura, el urbanismo y las infraestructuras.

Recursos económicos

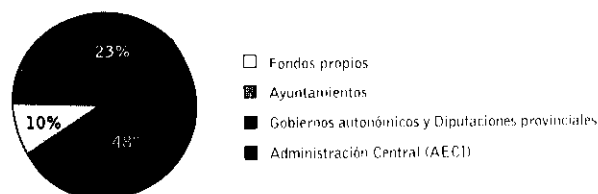
Arquitectos Sin Fronteras se nutre, fundamentalmente, de fondos propios y de fondos institucionales:

Los fondos propios están constituidos por las cuotas de los socios y las aportaciones de colaboradores como Colegios Oficiales de Arquitectos y Colegios Oficiales de Aparejadores y Arquitectos Técnicos y por donaciones de empresas y particulares que constituyen en conjunto el 10 % de los recursos totales de la asociación. Actualmente el número de socios sobrepasa el millar. Los socios constituyen el valor esencial de la organización y ASF-E aspira a obtener el número de socios suficiente para que se pueda garantizar totalmente su independencia.

Rendimiento obtenido de la gestión de los fondos

Recursos económicos

Si deseas ser socio/a envíanos la ficha adjunta a: Via Laietana, 12, 2º 4ª -08003 Barcelona, y si ya eres socio/a colabora difundiendo nuestra labor.

Nombre y apellidos:..... NIF:.....
Dirección:..... Localidad:..... C.P.:.....
Provincia:..... Teléfono:..... Fax:..... E-Mail:.....

Marcar con una X la forma de colaboración:

Donación de soporte de: ☐ 25.000Ptas. ☐ 50.000 Ptas. ☐ 75.000 Ptas. ☐ Otros..... Ptas
Ingreso Cta. ASF-E Caja Arquitectos: 3183/0800/80/0000125324

Socio de Arquitectos Sin Fronteras:

☐ Cuota General 12.000 Ptas./año ☐ Cuota Estudiante 3.000 Ptas./año

Orden de pago: Señores, por favor, atiendan hasta nuevo aviso los recibos que presentará Arquitectos Sin Fronteras con cargo a mi cuenta o libreta.

Titular de la cuenta:..... Entidad:..... Oficina:..... D.C.:..... N°Cuenta:.....

Fecha y firma del titular:

Publicacions de la Fundació Jaume Bofill

Catàleg

2001

Març

- ☐ Temes Bàsics
- ☐ Estudis Electorals
- ☐ Dossiers
- ☐ Polítiques
- ☐ Cultura Popular
- ☐ Taleia
- ☐ Finestra Oberta
- ☐ Debats de l'Aula Provença

Temes Bàsics

Collectiu. Catalunya 77-88. Societat, economia, política i cultura. Un informe de la Fundació Jaume Bofill

1989 · 463 pp · 4.800 ptes · ISBN 84-7410-462-9

Publicat per l'Editorial Mediterrània:

Collectiu. Informe per a la Catalunya del 2000

1999 · 783 pp · 5.000 ptes · ISBN 84-8334-090-9

Fundació Jaume Bofill. Anuari de la immigració a Catalunya 1999

2000 · 119 pp · 1.500 ptes · ISBN 84-8334-194-8

Estudis Electorals

1. Equip de Sociologia Electoral (UAB). **Sobre les eleccions legislatives del 1977**

1979 · 360 pp · 900 ptes · ISBN 84-85557-01-8 · *Exhaurit*

2. Equip de Sociologia Electoral (UAB). **Les eleccions de 1977 a Catalunya**

1981 · 488 pp + diversos mapes fora de text · 3.100 ptes · ISBN 84-85557-03-4

3. Equip de Sociologia Electoral (UAB). **Atlas electoral de Catalunya 1976-1980**

1981 · 256 pp · 1.100 ptes · ISBN 84-85557-03-5 · *Exhaurit*

4. Albert Balcells, Joan B. Culla i Conxita Mir. **Les eleccions generals a Catalunya de 1901 a 1923. Relació dels resultats electorals de 1869 a 1899**

1982 · 684 pp · 2.600 ptes · ISBN 84-85557-09-3

5. Mercè Vilanova. **Atlas electoral de Catalunya durant la Segona República**

1986 · 390 pp · 3.200 ptes · ISBN 84-7410-239-1 · *Exhaurit*

6. Josep M. Vallès. **Reforma electoral i coordenades polítiques**

1982 · 72 pp · 550 ptes · ISBN 84-85557-08-5 · *Exhaurit*

7. Equip de Sociologia Electoral (UAB). **El comportament electoral a l'Estat espanyol**

1984 · 360 pp · 2.800 ptes · ISBN 84-7410-179-4

8. Equip de Sociologia Electoral (UAB). **Decisió electoral i cultura política**

1986 · 368 pp · 2.600 ptes · ISBN 84-7410-280-4

9. Ramon M. Canals, Francesc Pallarès, Josep M. Vallès i Rosa Virós. **Atlas electoral de Catalunya 1982-1988**

1990 · 295 pp · 3.200 ptes · ISBN 84-85557-17-4

10. Equip de Sociologia Electoral (UAB). **L'electorat català a les eleccions autonòmiques de 1988: opinions, actituds i comportaments**
1991 · 242 pp · 3.500 ptes · ISBN 84-85557-29-8
11. Francesc Pallarés (ed.), Ramon M. Canals, Alicia Coduras, Joan Font, Jaume Magre, Carme Rodríguez i Josep M. Vallès. **Eleccions i comportament electoral a Catalunya 1989-1999**
1999 · 288 pp + CD-Rom · 4.000 ptes · ISBN 84-8334-087-9

Dossiers

- Jordi Berrio, Oriol Casassas, Lluís Duch, Pere Lluís, Ramon M. Nogués i Santiago Riera. **La cultura davant del nou segle**
1991 · 286 pp · 3.000 ptes · ISBN 84-85557-28-X
- Esther Barbé, Rafael Grasa. **La comunitat Europea i la nova Europa**
1992 · 230 pp · 3.500 ptes · ISBN 84-85557-30-1
- Col·lectiu. **El paper de l'estat al segle XXI. Jornades de debat**
1993 · 300 pp · 4.000 ptes · ISBN 84-85557-37-9
- Francesc Roca. **Per comprendre el futur**
1994 · 200 pp · 1.700 ptes · ISBN 84-85557-42-5
- Andreu Lope. **Innovació tecnològica: ocupació, gestió de la mà d'obra i canvis organitzatius a les empreses**
1994 · 293 pp · 2.500 ptes · ISBN 84-85557-41-7
- Equip d'EcoConcern coordinat per Emil Herbolzheimer, Martí Olivella i Stefano Puddu. **Propostes innovadores per repensar l'economia. Una invitació al diàleg**
1995 · 300 pp · 2.500 ptes · ISBN 84-85557-43-3
- Col·lectiu. **Nacionalismes i ciències socials**
1997 · 256 pp · 2.500 ptes · ISBN 84-89622-69-8
- Miquel Domingo i Maria Rosa Bonet. **Barcelona i els moviments socials urbans**
1998 · 325 pp · 2.900 ptes · ISBN 84-8334-030-5

Polítiques

1. Marc Carrillo i altres. **Els estrangers a Espanya**
1992 · 80 pp · 1.000 ptes · ISBN 84-85557-31-X · *Exhaurit*
2. Isidor Marí i altres. **La llengua als Països Catalans**
1992 · 122 pp · 1.200 ptes · ISBN 84-85557-32-8 · *Exhaurit*
3. Xavier Arbós i Josep Mª Castellà. **La llibertat individual i els seus límits**
1992 · 45 pp · 775 ptes · ISBN 84-85557-34-4
4. Equip d'Assessorament per a la Rehabilitació d'Habitatges (EARHA). **L'habitatge a Catalunya**
1993 · 68 pp · 1.000 ptes · ISBN 84-85557-35-2
5. Manuel Ludevid. **Les polítiques internacionals de resposta al canvi global en el medi ambient**
1993 · 70 pp · 1.000 ptes · ISBN 84-85557-38-7
6. Carme Trilla. **Un nou marc per a la política d'habitatge a Catalunya (1982-1992)**
1993 · 49 pp · 775 ptes · ISBN 84-85557-36-0
7. Isabel Rueda i Xavier Sanclimens. **L'administració pública a Catalunya: un model d'organització territorial?**
1994 · 205 pp · 1.700 ptes · ISBN 84-85557-39-5
8. Equip d'Assessorament per a la Rehabilitació d'Habitatges (EARHA). **Una demanda social dels joves: els habitatges protegits**
1994 · 104 pp · 1.200 ptes · ISBN 84-85557-40-9
9. Centre d'Iniciatives i Recerques Europees a la Mediterrània (CIREM). **Èxit i fracàs escolar a Catalunya**
1995 · 250 pp · 1.800 ptes · ISBN 84-85557-45-X · *Exhaurit*
10. Josep M. Artigal (Coordinador). **Els programes d'immersió als territoris de llengua catalana**
1995 · 150 pp · 1.500 ptes · ISBN 84-85557-46-8
11. Agustí Bosch. **El sistema electoral. Una proposta per al Parlament de Catalunya**
1995 · 65 pp · 1.000 ptes · ISBN 84-85557-47-6
12. Caterina Garcia. **L'activitat exterior de les regions: una dècada de projecció exterior de Catalunya**
1995 · 116 pp · 1.200 ptes · ISBN 84-85557-48-4
13. Eduardo Giordano i Carlos Zeller. **Polítiques de televisió a Espanya: model televisiu i mercat audiovisual**
1996 · 161 pp · 1.500 ptes · ISBN 84-85557-51-4
15. Xavier Martínez Celorrio (Fundació CIREM). **Diversitats en desigualtat. Una aproximació als alumnes sense èxit escolar**
1996 · 223 pp · 1.800 ptes · ISBN 84-85557-50-6

16. La Vola, equip d'educació ambiental. **Avaluació del programa integrat d'educació ambiental de Cornellà de Llobregat**
1996 · 141 pp · 1.500 ptes · ISBN 84-85557-49-2
17. Equip d'Assessorament per a la Rehabilitació d'Habitatges (EARHA). **Balanç de la política d'habitatge**
1996 · 101 pp · 1.200 ptes · ISBN 84-85557-52-2

Publicats per l'Editorial Mediterrània:

18. Equip ESTUDIS. **Les tendències d'evolució de la sanitat a Catalunya**
1997 · 115 pp · 1.300 ptes · ISBN 84-89622-52-3
19. Ferran Camps. **Iniciativa legislativa popular**
1997 · 144 pp · 1.400 ptes · ISBN 84-89622-53-1
20. Col·lectiu. **Finançament dels partits polítics**
1997 · 110 pp · 1.400 ptes · ISBN 84-89622-78-7
21. Josep Gifreu i Francesc Pallarès. **Comunicació política i comportament electoral**
1998 · 240 pp · 2.000 ptes · ISBN 84-8334-000-3
22. Nuria Font. **Democràcia i participació ciutadana**
1998 · 85 pp · 1.000 ptes · ISBN 84-8334-012-7
23. Joan Font, Jesús Contreras i Guillem Rico. **L'abstenció en les eleccions al Parlament de Catalunya**
1998 · 146 pp · 1.400 ptes · ISBN 84-8334-061-5
24. Col·lectiu. **Les desigualtats socials a Catalunya**
1999 · 532 pp · 2.800 ptes · ISBN 84-8334-089-5
25. Joan Font, Agustí Bosch, Jesús Contreras i Guillem Rico. **Participació i sistema electoral: propostes per al debat**
1999 · 146 pp · 1.500 ptes · ISBN 84-8334-129-8
26. Eugènia Salvador (ed.). **Catalunya davant la societat de la informació: nous actors i noves polítiques**
1999 · 143 pp · 1.500 ptes · ISBN 84-8334-146-8
27. Francesc Carbonell (coord.). **Educació i immigració. Els reptes educatius de la diversitat cultural i l'exclusió social**
2000 · 223 pp · 1.500 ptes · ISBN 84-8334-183-2
28. Jordi Sánchez (coord.). **Participació ciutadana i govern local: els Consells Ciutadans**
2000 · 221 pp · 1.500 ptes · ISBN 84-8334-206-5

Cultura Popular

Coeditada amb l'editorial Alta Fulla

1. Ll. Prats, D. Llopart i J. Prat. **La cultura popular a Catalunya**
1982 · 162 pp · 850 ptes · ISBN 84-600-2768-6
2. Gabriel Janer Manila. **Pregoner de quimeres**
1985 · 144 pp · 1.100 ptes · ISBN 84-85403-77-0
3. D. Llopart, J. Prat i Ll. Prats. **La cultura popular a debat**
1985 · 216 pp · 1.750 ptes · ISBN 84-85403-81-9
4. Gabriel Janer Manila. **Pedagogia de la imaginació poètica**
1986 · 104 pp · 1.100 ptes · ISBN 84-85403-97-5
5. Isidre Vallès. **Artesania, art i societat**
1987 · 120 pp · 1.100 ptes · ISBN 84-86556-43-0
6. **Calendari de festes de Catalunya, Andorra i la França**
1989 · 636 pp · 5.500 ptes · ISBN 84-86556-71-6
7. A. Martínez Roig. **Maltractament d'infants**
1989 · 96 pp · 1.250 ptes · ISBN 84-86556-86-4
8. Ramona Violant. **La rondalla i la llegenda**
1990 · 160 pp · 1.750 ptes · ISBN 84-86556-93-7
9. D. Comas d'Argemir, I. Bodoqué, S. Ferreres i J. Roca. **Vides de dona**
1990 · 129 pp · 1.500 ptes · ISBN 84-7900-008-2
10. Gabriel Janer Manila. **L'educació de l'home que riu**
1991 · 142 pp · 1.650 ptes · ISBN 84-7900-021-X
11. **Calendari de festes de les illes Balears i Pitiüses**
1992 · 240 pp · 4.000 ptes · ISBN 84-7900-029-5
12. Josep Manyer. **Quan l'islam truca a la porta**
1992 (2ª ed., 1996) · 136 pp · 1.650 ptes · ISBN 84-7900-031-7
13. Edmundo Sepa Bonaba (Kopesese). **Els negres catalans**
1993 · 126 pp · ISBN 84-7900-042-2 · *Exhaurit*
14. Teresa San Román. **La diferència inquietant. Velles i noves estratègies culturals dels gitanos**
1994 (2ª ed., 1998) · 152 pp · 1.650 ptes · ISBN 84-7900-055-4
15. Joan Soler i Amigó. **Els enllocs. Els temps i els horitzons de la utopia**
1995 · 152 pp · 1.750 ptes · ISBN 84-7900-060-0

16. **Francesc Carbonell i Paris. Immigrants estrangers a l'escola. Desigualtat social i diversitat cultural en l'educació**
1997 · 162 pp · 1.750 ptes · ISBN 84-7900-076-7

Taleia

1. **Trajecte Labor**
1989 · 47 pp · *Exhaurit*
2. **Centre de Formació i Prevenció de Mataró**
1989 · 31pp
3. **Movi d'A**
1990 · 33 pp · *Exhaurit*
4. **La Vola**
1990 · 27 pp · ISBN 84-404-6566-1
5. **Fustall**
1990 · 33 pp · ISBN 84-404-6772-9
6. **MOVIBAIX**
1990 · 41 pp · ISBN 84-404-6839-3 · *Exhaurit*
7. **Educació d'Adults La Perona**
1990 · 37 pp · ISBN 84-404-7351-6
8. **Aula-Taller Cruilla**
1990 · 43 pp · ISBN 84-404-7350-8
9. **CEPA**
1990 · 35 pp · ISBN 84-404-7776-7 · *Exhaurit*
10. **Escola d'adults La Verneda-Sant Martí**
1990 · 38 pp · ISBN 84-404-8012-1 · *Exhaurit*
11. **Casal dels Infants del Raval**
1990 · 2ª ed. en preparació · Disponible també en vídeo
12. **Experiències d'Alfabetització**
1990 · 61 pp · ISBN 84-404-8497-6 · Disponible també en vídeo
13. **Club Infantil Juvenil Bellvitge**
1996 (2ª ed.) · 56 pp · ISBN 84-8000-079-1
14. **Taller Els Tres Turons**
1991 · 30 pp · ISBN 84-404-9260-X
15. **Fundació Trinijove**
1997 (2ª ed.) · 71 pp · ISBN 84-8000-089-9 · Disponible també en vídeo
16. **L'Escola del Baix**
1991 · 43 pp · ISBN 84-404-9669-9
17. **CP'AC**
1991 · 44 pp · ISBN 84-404-9739-3 · *Exhaurit*

18. **Escola de l'Esplai**
1991 · 48 pp · ISBN 84-8000-000-7 · Reedició: vegeu núm. 58
19. **Casal Infantil i Juvenil de Marianao**
1995 (2ª ed.) · 70 pp · ISBN 84-8000-076-7 · Disponible també en vídeo
20. **Un model d'escola dintre de la presó**
1991 · 42 pp · ISBN 84-8000-0004-X
21. **Casal de Cultura de Santa Coloma de Gramenet**
1991 · 30 pp · ISBN 84-8000-003-1
22. **Servel Colònies de Vacances**
1992 · 45 pp · ISBN 84-8000-005-8 · Reedició: vegeu núm. 58
23. **Escola d'Adults Concòrdia**
1992 · 43 pp · ISBN 84-8000-011-2
24. **Àrea Cultural Oriol**
1992 · 33 pp · ISBN 84-8000-018-X
25. **Moviment de Centres d'Esplai Cristians**
1992 · 51 pp · ISBN 84-8000-019-8 · Reedició: vegeu núm. 58.
26. **El Safareig. Grup de Dones Feministes de Cerdanyola**
1992 · 47 pp · ISBN 84-8000-024-8
27. **Formació Professional i Pràctiques a l'Empresa a Catalunya**
1992 · 31 pp · ISBN 84-8000-026-0
28. **Escola d'accló especial F. García Lorca**
1992 · 37 pp · ISBN 84-8000-025-2
29. **Minyons Escoltes i Gules Sant Jordi de Catalunya**
1992 · 47 pp · ISBN 84-8000-027-9
30. **Fundació Sant Pere Claver**
1992 · 44 pp · ISBN 84-8000-028-7
31. **Collectiu de Cultura Popular de Sant Vicenç dels Horts**
1993 · 30 pp · ISBN 84-8000-038-4
32. **Can Ensenya SAL**
1993 · 42 pp · ISBN 84-8000-039-2 · Disponible també en vídeo
33. **Centre Esclat-Bellvitge**
1996 (2ª ed.) · 32 pp · ISBN 84-8000-082-1
34. **Casal l'Amic de Campclar**
1993 · 32 pp · ISBN 84-8000-043-0
35. **Programa social del Col·legi Sant Ignasi**
1993. 52 pp. ISBN 84-8000-053-8 · *Exhaurit*
36. **ADSIS**
1993 · 38 pp · ISBN 84-8000-054-6
37. **Granja-Escola Sinaí**
1994 · 27 pp · ISBN 84-8000-054-2 · Disponible també en vídeo

38. **Collectiu Ronda**
1994 · 39 pp · ISBN 84-8000-057-0.
39. **La Samba Kubailly**
1994 · 47 pp · ISBN 84-8000-070-8
40. **Centre d'Acolliment per a Africans Sant Pau**
1994 · 31 pp · ISBN 84-8000-069-4
41. **Ateneu Popular Sant Roc**
1998 (2ª ed.) · 72 pp · ISBN 84-8000-093-7 · Disponible també en vídeo
42. **SETEM**
1994 · 47 pp · ISBN 84-8000-073-2
43. **Grup de Solidaritat Akwaba**
1995 · 55 pp · ISBN 84-8000-074-0 · Disponible també en vídeo
44. **Associació d'Espectacles Infantils i Juvenils als Barris La Roda**
1995 · 55 pp · ISBN 84-8000-075-9
45. **Fundació Engrunes**
1996 · 72 pp · ISBN 84-8000-078-3
46. **L'atenció sanitària als Immigrants**
1996 · 58 pp · ISBN 84-8000-080-5
47. **Xarxes d'Intercanvi de Coneixements**
1996 · 70 pp · ISBN 84-8000-081-3 · *Exhaurit* · Disponible en vídeo
48. **Coordinadora Contra la Marginació de Cornellà**
1996 · 82 pp · ISBN 84-8000-083-X
49. **Associació Esbargi**
1997 · 83 pp · ISBN 84-8000-084-8 · Disponible també en vídeo
50. **Ca la Dona**
1997 · 72 pp · ISBN 84-8000-085-6
51. **Centre de Reinserció Social Recollim**
1997 · 56 pp · ISBN 84-8000-086-4 · Disponible també en vídeo
52. **Pla d'Escoles Associades de la UNESCO**
1997 · 60 pp · ISBN 84-8000-088-0
53. **Fundació Prísbà**
1998 · 52 pp · ISBN 84-8000-090-2 · Disponible també en vídeo
54. **Associació Juvenil La Rotllana**
1998 · 72 pp · ISBN 84-8000-091-0
55. **Centre d'Esplai Xixell**
1998 · 70 pp · ISBN 84-8000-092-9
56. **Llar Betània**
1998 · 70 pp · ISBN 84-8000-094-5
57. **Jamelat Essalam, Associació d'Osona per la Pau**
1999 · 80 pp · ISBN 84-8000-095-3

58. Fundació Pere Tarrés

1999 · 63 pp · ISBN 84-8000-096-1 · Disponible també en vídeo

59. JISH

2000 · 64 pp · ISBN 84-85557-53-0

Taleia en vídeo

- T.01.11 **Casal dels Infants del Raval**
- T.02.19 **Casal Infantil i Juvenil de Marianao**
- T.03.32 **Can Ensenya SAL**
- T.04.37 **Granja-Escola Sinaí**
- T.05.51 **Centre de Reinserció Social Recollim**
- T.06.41 **Ateneu Popular Sant Roc**
- T.07.15 **Fundació Trini Jove**
- T.08.43 **Fundació Akwaba**
- T.09.12 **Col·lectiu d'alfabetització La Mina**
- T.10.47 **Xarxes d'Intercanvi de Coneixements**
- T.11.49 **Associació Esbargi**
- T.12.53 **Fundació Prisba**
- T.13.58 **Fundació Pere Tarrés**

Preu de cada opuscle de «Taleia»: 500 ptes

Preu de cada vídeo de «Taleia»: 800 ptes

Preu d'opuscle + vídeo del mateix títol: 1.200 ptes

Finestra Oberta

1. Col·lectiu Ronda SCCL. **Immigració i estrangeria: l'estat de la qüestió**
Març 1998 · 99 pp
2. Enric Marín i Joan Manuel Tresserras. **Seguiment de l'impacte social de les tecnologies de la informació i la comunicació (1/3)**
Maig 1998 · 56 pp
3. Fundació CIREM. Jaume Funes (coord.), Quim Casals, Oriol Homs, Xavier Martínez, Ferran Miquel, Neus Roca i Jaume Trilla. **Proposta de mesures davant la desigualtat d'èxit a l'ESO**
Juny 1998 · 88 pp
4. Salvador Cardús amb la col·laboració de Lluís Tolosa. **La premsa diària a les Illes Balears, el País Valencià i Catalunya (1976-1996)**
Març 1998 · 122 pp
5. Enric Marín i Joan Manuel Tresserras. **Seguiment de l'impacte social de les tecnologies de la informació i la comunicació (2/3)**
Octubre 1998 · 75 pp

6. Oriol Alsina i Roger Sunyer. **Informe sobre la Banca ètica a Europa**
 Novembre 1998 · 74 pp
7. M. José Montón i Montse Solerdecoll. **Experiències socioeducatives amb adolescents novvinguts**
 Febrer 1999 · 46 pp
8. Carme Mayol i Eugènia Salvador. **Materials de lectura fàcil**
 Març 1999 · 85 pp
9. Francesc Deó, Marisa Abad, Encarna Larrey i Francesc Notó. **Un dia en la vida d'un nen. Un dia en la nostra vida**
 Febrer 1999 · 77 pp (Quadern del professor)
 i 105 pp (Quadern de l'alumne)
Aquests quaderns són el complement de la cinta de vídeo
Un dia en la vida d'un nen del catàleg de vídeos Serveis de Cultura Popular
10. Enric Marín i Joan Manuel Tresserras. **Seguiment de l'impacte social de les tecnologies de la informació i la comunicació (3)**
 Maig 1999 · 67 pp
11. Marta Casas i Núria Casas en col·laboració amb Cristina Cerdà, Anna Montells i David Picó. **Projecte d'educació musical de La Lluna Blava**
 Novembre 1999 · 121 pp
12. Grup d'Estudis sobre els Drets dels Immigrants de la Universitat de Barcelona. **Les propostions de reforma de la Llei d'estrangeria**
 Setembre 1999 · 77 pp
13. Jaume Funes i Fina Rifà (coords.). **Adolescents i dificultats socials a l'escola**
 Febrer 2000 · 98 pp
14. Laura Giménez i Laia Pineda. **La recerca social en l'administració local: una via d'aprofundiment de la democràcia**
 Març 2000 · 72 pp
15. Moisès Amorós, Ferran Camps i Xavier Pastor. **Mediació comunitària i gestió alternativa de conflictes a Catalunya. Una guia per a la governabilitat**
 Abril 2000 · 91 pp
16. Alfons Formariz i Miquel Casanovas. **Educació de persones adultes i immigració extracomunitària**
 Maig 2000 · 47 pp
17. Ecoconcern. Robert González (coord.). **Processos participatius en la gestió d'espais naturals**
 Juny 2000 · 94 pp

18. Ana Escobar, Coro Luengo i M. José Pérez. **Aula d'acollida per a alumnes nouvinguts de l'IES Ramon de la Torre**
Desembre 2000 · 92 pp
19. Marta Comas (coord.). **L'atenció als menors immigrants no acompanyats a Catalunya. Anàlisi de la realitat i propostes d'actuació**
Gener 2001 · 210 pp
20. Marta Comas i Jaume Funes. **Educadores i educadors de carrer: de l'opció ideològica a l'opció tecnico-metodològica**
Gener 2001 · 107 pp
21. Equip d'Anàlisi Política de la UAB i Fundació Jaume Bofill. **Informe sobre la consulta ciutadana per a la revisió del Pla General d'Ordenació Urbanística de Cardedeu**
Febrer 2001 · 110 pp

Debats de l'Aula Provença

1. **Els mestres, agents del model d'escola.** M. Rúbies, P. Darder, J. Cots
1989 · 43 pp
2. **Ciutat i habitatge: perspectives per als anys 90.** L. Cantallops, J. A. Solans, M. Ribas Piera
1989 · 56 pp
3. **El metge davant l'atenció sanitària.** N. Acarín, A. Segura, A. Salgado
1989 · 27 pp
4. **Els Jocs Olímpics: per què i per a qui?** J. M. Huertas Claveria, J. Cruz, R. Alquézar
1989 · 41 pp
5. **Les televisions privades des de la perspectiva de la comunicació a Catalunya.** J. M. Forn, J. Gifreu, M. Reixach
1990 · 29 pp
6. **Els treballadors africans a Catalunya, aspectes socials i culturals.** T. Losada, N. Sastre, J. Soler
1990 · 43 pp
7. **És possible una defensa no ofensiva d'Espanya? Es pot defensar un país pacifista?** L. M. de Puig, V. Fisas, J. Porta
1990 · 30 pp

8. **Sindicats i concertació després de la vaga general.** S. Carrasco, S. Aguilar, J. Roca, F. Pindado
1990 · 61 pp
9. **Enquestes d'opinió: entre la informació i la manipulació.** E. Bonet, J. Estruch, J. Porta
1991 · 29 pp
10. **Alternatives per a un funcionament més eficaç de l'administració de justícia.** J. Roig, J. L. Jori, J. M. Gasch
1991 · 37 pp
11. **Àudio-visuals arreu. I a l'escola?** P. Ribera, A. Bartolomé, J. Ferrés
1991 · 40 pp
12. **Els reptes de l'associacionisme.** M. Ferrés, P. Martínez, F. Pindado
1991 · 40 pp
13. **Multiculturalitat a les escoles.** R. Cañadell, D. Juliano, J. Pérez, M. Pujol
1992 · 42 pp
14. **Què se'n fa, dels llibres?** S. Fàbregues, E. Teixidor, J. Terribas, M. Reixach
1992 · 35 pp
15. **El descrèdit de la política.** S. Cardús, L. Hernández, J. Subirats, J. Porta
1992 · 61 pp
16. **La Justícia de Menors, una justícia menor?** C. González, J. Funes, L. Ventosa, F. Pindado
1992 · 50 pp
17. **Unió Europea, cultura i cultures a Europa.** L. V. Aracil
1993 · 26 pp
18. **El canvi global en el medi ambient des de la dimensió personal i social. Què cal fer i com?** M. Ludevid, P. Pous
1993 · 44 pp
19. **Mercat de treball, ocupació i competitivitat empresarial.** J. M. Gasch, J. Roca, A. Contijoch
1993 · 40 pp
20. **L'orientació professional inicial: de la LOGSE a la seva aplicació.** M. Inglès, S. Auberni, J. A. Blasco
1994 · 36 pp
21. **Cinema i llengua a Catalunya.** G. Planella, J. Romaguera, P. I. Fages
1994 · 40 pp

22. **Experiències d'educació en els valors amb adolescents.** R. Grasa, R. Batlle, J. Cela
1994 · 58 pp
23. **Èxit i fracàs escolar en temps de reforma.** J. Casal, O. Homs, J. Trilla
1995 · 58 pp
24. **ONG per al Tercer Món. Quina solidaritat? Quina coordinació?** I. de Senillosa, G. Serra i J. Soler
1995 · 63 pp.
25. **El futur de la TV pública.** J. Ferrús, J. M. Tresserras, I. Tubella
1996 · 50 pp
26. **Moviment veïnal: reptes de futur.** J. M. Huertas, R. de Cáceres, A. Naya
1997 · 44 pp
27. **Les tendències de l'evolució de la sanitat a Catalunya.** O. Ramis, G. López Casasnovas, Ll. Monset
1997 · 59 pp
28. **Activitat econòmica i normalització lingüística.** M. Reixach, M. Corell, J. Guàrdia, Y. Griley
1997 · 55 pp
29. **Qui determina l'agenda electoral?** M. Minobis, J. Gifreu, F. Pallarès
1998 · 51 pp
30. **Participació ciutadana: la utilitat de la Iniciativa Legislativa Popular.** J. Vintó, J. M. Gasch, J. Moner
1999 · 63 pp
31. **El paper de l'educador social en la nostra societat.** J. Casacuberta, M. Massot, P. V. Planas
1999 · 42 pp
32. **Menors immigrants: sols o desemparats?** R. Buscallà, M. Laranga, Àngel Marcó
1999 · 65 pp
33. **La votació electrònica: un debat necessari.** Jordi Capo i Andreu Riera
2000 · 49 pp
34. **La Mediació Intercultural. Ofici o funció?** Sadia Abaillouche, Aliou Diao i Montse Solerdelcoll
2000 · 46 pp

DISTRIBUCIÓ

«Temes Bàsics», «Estudis Electorals», «Dossiers» i «Polítics»

A llibreries: **Distrillibres, S. L.** Tel. 933 006 598 · Fax 934 852 667
També els podeu adquirir a la seu de la Fundació Jaume Bofill

«Cultura Popular»

A llibreries: **L'Arc de Berà, S. A.** Tel. 934 653 008 · Fax 934 658 790
També els podeu adquirir a la seu de la Fundació Jaume Bofill

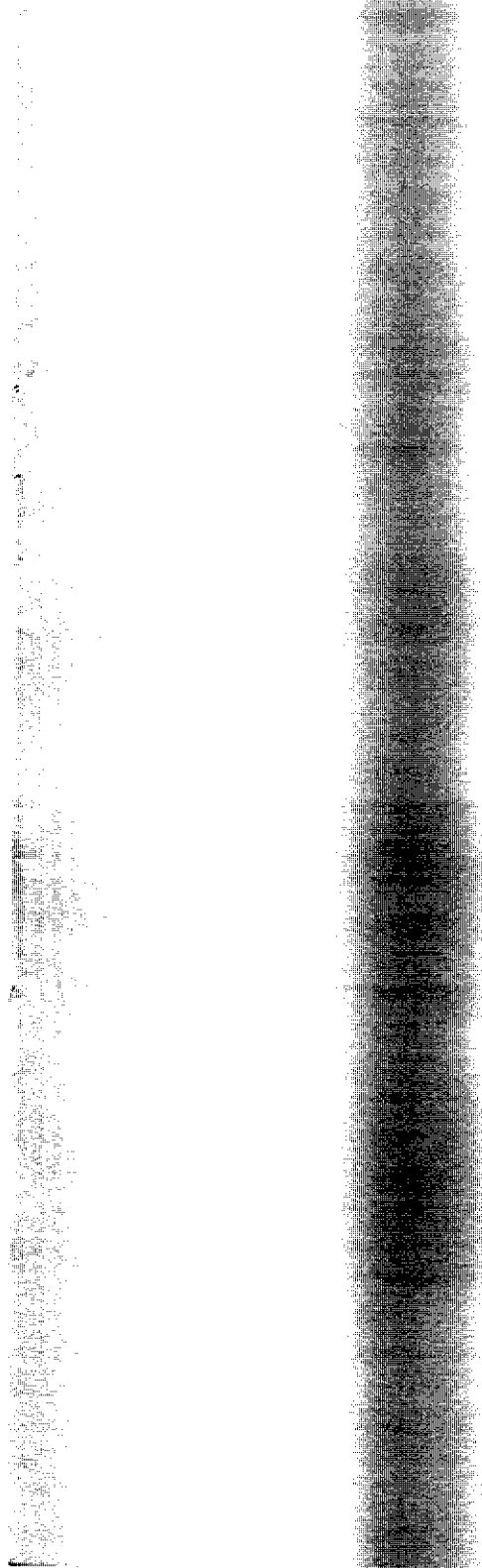
«Taleia»

Disponibles a la seu de la Fundació Jaume Bofill

«Finestra Oberta» i «Debats de l'Aula Provença»

*Distribució gratuïta d'un exemplar per persona o entitat
a la seu de la Fundació Jaume Bofill*

Tots els preus del catàleg inclouen l'IVA

FUNDACIÓ JAUME BOFILL

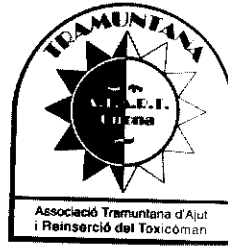
Provença 324 · 08037 Barcelona

Tel. 934 588 700

Fax 934 588 708

A/e: fbofill@fbofill.org

<http://www.fbofill.org>

Centres de Deshabituació i Aprenentatge Social per a Drogodependents

TRAMUNTANA

Recursos asistenciales

La Comunitat Terapèutica

Ubicada a l'Alt Empordà, la Comunitat Terapèutica "Can Serra" és un centre residencial rural de deshabitació i aprenentatge social per a drogodependents que funciona com a recurs assistencial adscrit a la Xarxa d'Atenció a les Drogodependències de la Generalitat de Catalunya des de l'any 1987.

A partir d'un programa de tractament, d'un equip professionalitzat i d'una infraestructura adequada, es pretén que el drogodependent pugui assolir gradualment elements bàsics per dissenyar un nou estil de vida a partir d'una més gran autonomia personal i una millor adaptació social.

L'associació Tramuntana

Tramuntana és una associació creada l'any 1985 i formada per familiars de drogodependents i per persones no afectades directament però sensibles a la problemàtica de les drogodependències, que orienten els seus esforços per trobar solucions i donar alternatives als problemes que planteja el consum de drogues.

Tramuntana té com a objectius informar, sensibilitzar, motivar i implicar la societat en general, els familiars i els mateixos drogodependents.

L' Equip de Professionals

Els recursos assistencials de Tramuntana estan atesos per un equip multidisciplinar de professionals especialitzats.

Està compost per metges, psicòlegs, diplomats en treball social, diplomats en infermeria, educadors especialitzats, labor terapeutes i administratius.

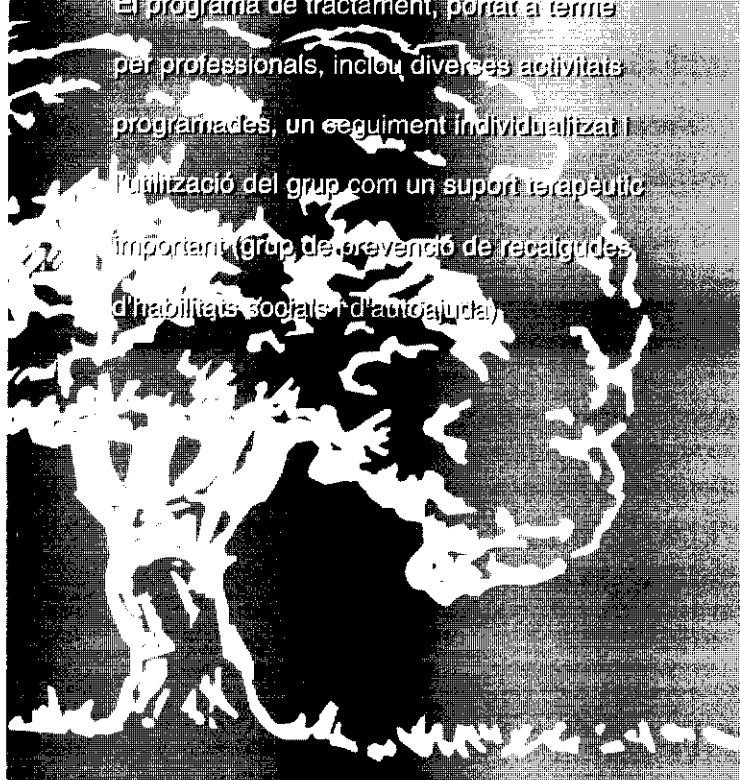
Es disposa també dels serveis de voluntaris i d'objectors de consciència formats en l'àrea del treball de les drogodependències.

Els Pisos de Reinserció

Aquests recursos, ubicats a Girona, tenen com a finalitat principal l'adaptació al context urbà i la promoció d'una vinculació activa del drogodependent amb la seva realitat social.

El programa de tractament, portat a terme per professionals, inclou diverses activitats programades, un seguiment individualitzat i l'utilització del grup com un suport terapèutic important (grup de prevenció de recaïgues, d'habilitats socials i d'autoajuda).

TRAMUNTANA

Baldri Reixach, 50
17003 - Girona
Tel. 972 20 55 05 - Fax 972 21 49 66

Amb el suport de

**Fundació
Roviralta**

Generalitat
de Catalunya

Diputació
de Girona

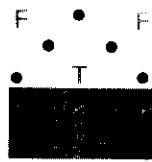

i la col.laboració de

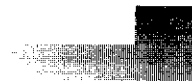
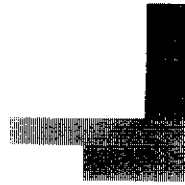
Creu Roja

INCAVOL
Institut Català
del Voluntariat

Oficina per a la
Prestació Social
dels Objectors
de Consciència

**CENTRE
TERAPÈUTIC**

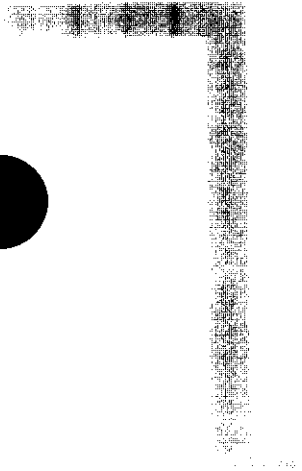

**Centre d'Atenció i Seguiment (CAS) de la Xarxa
d'Atenció a les Drogodependències de la
Generalitat de Catalunya
per les comarques del
GIRONÈS, L'ALT EMPORDÀ, BAIX EMPORDÀ,
LA SELVA i EL PLA DE L'ESTANY**

QUÈ ÉS LA XAD?

La Xarxa d'Atenció a les Drogo-dependències de la Generalitat de Catalunya està integrada per múltiples Centres (CAS) arreu de les comarques catalanes, dedicats exclusivament a l'atenció i el seguiment de problemes generats per l'abús o la dependència de l'alcohol i d'altres drogues.

DOCÈNCIA Col.laboració activa amb diverses entitats professionals i acadèmiques en l'àmbit de les drogodependències.

RECERCA Elaboració d'estudis epidemiològics anuals, estudis de seguiment longitudinal de malalts...

ALTRES ACTIVITATS Suport tècnic a associacions d'alcohòlics rehabilitats (ADARS i CANIGÓ), d'ajut al toxicòman (ATARTS) i d'altres.

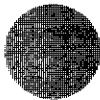
SERVEIS QUE OFEREIX

ASSISTÈNCIA Atén totes aquelles persones amb problemes derivats de l'abús o dependència a l'alcohol, al tabac i a qualsevol tipus de droga. Atén també l'addicció al joc (ludopatia).

PREVENCIÓ Elaboració d'estudis de població i programes d'actuació preventiva. Elaboració de programacions de cursos especialitzats per a diferents col·lectius i institucions.

ORIENTACIÓ Assessora i informa professionals, escoles, associacions de pares i d'altres entitats sensibilitzades.

FORMACIÓ Capacita professionals de diferents camps mitjançant programes de formació i períodes de pràctiques.

QUÈ ÉS EL CENTRE TERAPÈUTIC DE LA FUNDACIÓ TERESA FERRER?

És un CAS (Centre d'Atenció i Seguiment) de la xarxa d'atenció a les Drogodependències, integrat per professionals especialitzats (metges, psicòlegs, diplomats en treball social i diplomats en infermeria), ubicat a Girona i punt de referència dels centres de tractament situats a les comarques de l'Alt Empordà, el Baix Empordà, la Selva i el Pla de l'Estany

ENIS POTS TROBAR?

GIRONES

Av. de Catalunya
Baixada de Sant Llorenç
C/ de Empordà
Av. de Catalunya, 1000. Tel. 972.22.11.11

BAIX EMPORDÀ

C/ de l'Av. de l'Est
C/ de l'Av. de l'Est
C/ de l'Av. de l'Est
C/ de l'Av. de l'Est

ALT EMPORDÀ

Av. de l'Av. de l'Est
C/ de l'Av. de l'Est
C/ de l'Av. de l'Est
C/ de l'Av. de l'Est

LA SELVA

C/ de l'Av. de l'Est
Av. de l'Av. de l'Est
C/ de l'Av. de l'Est
C/ de l'Av. de l'Est

Av. de l'Av. de l'Est
C/ de l'Av. de l'Est
C/ de l'Av. de l'Est
C/ de l'Av. de l'Est

GENERALITAT DE CATALUNYA

Diputació
de Girona

Ajuntament
de Girona

Ajuntament
de Girona

MEMÒRIA DE L'ANY

L'Associació Promotora de la Fundació Futur és una associació de caràcter social, sense ànim de lucre, constituïda el 30 de desembre de 1996 i inscrita al Registre d'Associacions de la Generalitat de Catalunya amb el número 19153 de la secció de Barcelona.

Ha estat promoguda per persones de diferents àmbits, amb experiència en els camps social i empresarial.

En l'actualitat, la junta directiva la formen les persones següents:

Anna Gudiol Corominas, *presidenta*

M. Helena Carné Masllorens, *vicepresidenta*

Jordi Roca Roca, *secretari*

Esteban Moleres Muruzábal, *tresorer*

Luis García Ramos, *vocal*

Montserrat Puig Rovira, *vocal*

Àlex Masllorens Escubós, *vocal*

La direcció de l'entitat és a càrrec de Manuel Almirall Vall.

El 31 de desembre de 1999, l'Associació comptava amb 38 socis.

Objectius

L'Associació Promotora de la Fundació Futur promou i gestiona activitats ocupacionals encaminades a aconseguir la reinserció personal, social, econòmica i laboral de persones que pateixen algun tipus d'exclusió, de marginació o de discriminació per qualsevol raó, amb especial èmfasi en el col·lectiu de persones preses i expreses.

Per aquesta raó, creem directament llocs de treball per facilitar la reinserció d'aquestes persones en la societat, en les condicions tant iguals com es pugui a les de la resta de la població.

En una primera etapa, es tracta de facilitar un lloc de treball en els propis tallers de **Futur**, per a un període que oscil·la normalment entre els dotze i els vint-i-quatre mesos, amb la intenció d'ajudar a adquirir o a recuperar els hàbits de treball i la capacitat de trobar feina en altres empreses.

El pas pels nostres tallers, a més de servir com a suport econòmic i moral, s'aprofita també per adquirir una formació laboral i humana complementària, alhora que per a moltes persones és l'única manera d'aconseguir una cotització continuada i estable a la Seguretat Social i un currículum laboral per al futur.

Activitats

En aquests moments, comptem amb dos tallers, situats en dos locals que ens han cedit les Germanes Hospitalàries de la Santa Creu al carrer Elisa, 22, al barri de Sant Gervasi, i les Filles de Sant Josep, al carrer Hèrcules, 3, a Ciutat Vella.

El taller de confecció

La primera activitat laboral la vam centrar en un taller de confecció, que va obrir les portes el 15 de març de 1997. Aquesta activitat es va iniciar amb quatre persones que havien participat en cursos de confecció en centres penitenciaris de Catalunya.

Al començament, el taller només treballava per a altres empreses que ens passaven materials ja tallats (necessers, bosses promocionals de plàstic, petites motxilles, etc.) i el valor afegit era realment molt poc, ja que els preus del sector són molt baixos. A poc a poc, hem anat augmentant el nombre d'empreses per a les quals treballem (actualment set), la qual cosa permet d'anar

triant en certa mesura els encàrrecs que poden interessar més.

A mitjan 1998, s'inicia la producció d'un catàleg propi de productes, que dissenyem nosaltres mateixos i que venem directament. Amb això hem aconseguit una millor rendibilitat i, sobretot, una major implicació dels usuaris en la marxa de l'associació.

Actualment tenim un mostrari que inclou: necessers, bosses per a pintures, motxilles, clauers, portallibretes, portadocuments, bosses de la compra, davantals, bates de feina, pitets, coixins, samarretes... i així fins a 40 articles diferents. I hi estampem en transfer els nostres propis dissenys decoratius.

Els nostres productes són a la venda a tres centres d'El Corte Inglés de Madrid, a les botigues d'Intermón i a les de la Cooperativa Abacus, entre d'altres.

El taller de manualitats

El segon taller amb què comptem és el que anomenem de manualitats. Vam començar treballant per a altres empreses fent manipulats de material elèctric. Ara, aquest

Hi ha lloc per a tothom

Associació Promotora de la **FUNDACIÓ FUTUR**

més èxit han estat els jocs de taula.

Al marge d'encàrrecs com «Café Justo» (joc sobre comerç just per a Intermón) o «Chocolatl Ek-Chuah» (joc sobre el cacau per al Museu de la Xocolata), al llarg de 1999 hem dissenyat i produït, de forma artesanal i sense plàstics, els «Jocs Reunits Ètnics» (traduïts al castellà, català, anglès, tagalo, àrab i suhahili), el «Pizza-Joc», el «Fes-te un rellotge», el «Patol» i el «Jungla».

taller treballa sobretot amb productes d'artesanía que fem per a nosaltres mateixos i també segons un disseny propi. Tenim una gamma de més de trenta models diferents d'artesanía, entre rellotges, imans per a la nevera, nines de paper maixé... i també peces úniques obtingudes mitjançant el reciclatge de materials.

Però de tot aquest ventall de productes, aquells que han tingut

Per a l'any vinent ja estem produint els «Jocs Reunits Mil·lenaris», en col·laboració amb una altra empresa social.

Aquesta activitat està anant prou bé, perquè aconsegueix que moltes persones treguin de dintre el millor de si mateixes i descobreixin venes artístiques que desconeixien. També és un tipus de feina que és més variada que el treball de confecció i més supor-

table per a persones que no tenen uns hàbits de treball adquirits.

Furgoneta

Des del mes de juny del 98, comptem amb una furgoneta per transportar els productes que fabriquem i per oferir transports a altres associacions i empreses. Aquesta activitat, per bé que modesta, ha resultat força rendible.

Compra solidària

A principi de desembre de 1998 vam obrir una botiga en uns baixos que ens van cedir al carrer Mallorca, 467, de Barcelona.

Hi venem la nostra producció, però l'atractiu principal del projecte Compra Solidària (marca que hem registrat) és que a la botiga s'hi ofereixen productes manufacturats per moltes altres entitats sense afany de lucre que treballen amb col·lectius amb dificultats especials d'inserció en el món laboral (com ara presos i expresos, immigrants,

disminuïts psíquics, malalts mentals, persones sense sostre, joves que no han treballat mai, dones soles amb fills a càrrec...).

A la botiga també hi ha un racó de comerç just, amb productes procedents de cooperatives i grups del Tercer Món.

La botiga no ha funcionat com esperàvem, probablement a causa

de la seva ubicació. Esperem que amb el seu trasllat la tardor del 2000 al local situat al carrer Sots-tinent Navarro, 18-20, a Ciutat Vella, on compartirà espai amb un caf -bar de comerç just, tindrem una aflluència més gran de clients.

També tenim previst obrir, a la mateixa època, una botiga virtual d'economia social:

comprasolidaria.fundaciofutur.org
on a més de vendre els productes on line, s'hi trobar  tota la informació de caire comercial (productes, punts de venda) relativa a les empreses d'economia social.

I  s que no ens hem d'enganyar: el màrqueting, tot i la seva importància, sempre ha estat un dels punts més febles de les empreses sense afany de lucre.

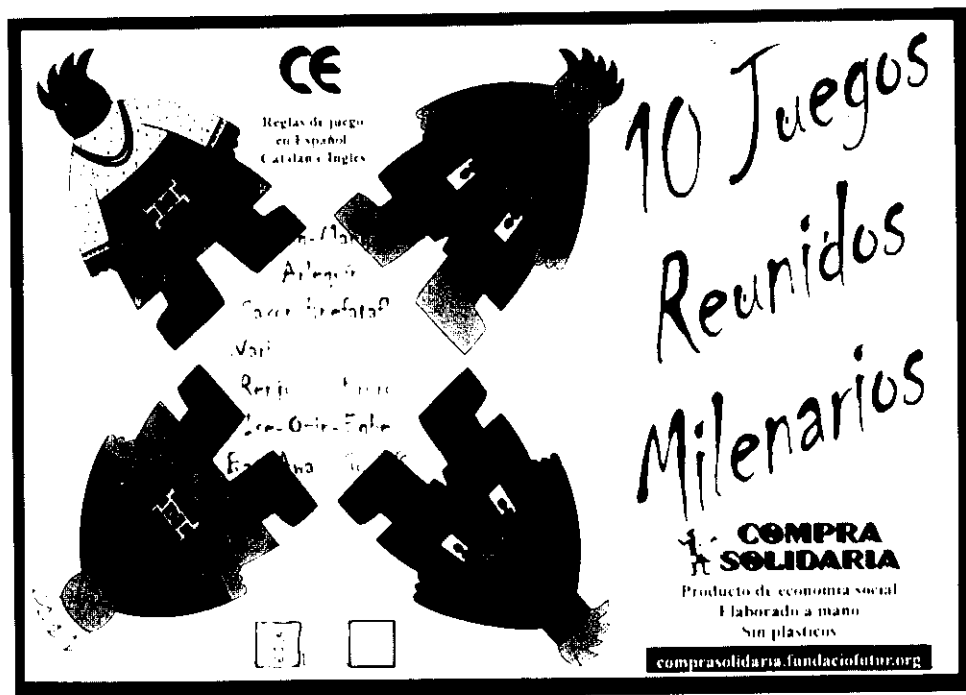

Beneficiaris

En acabar l'any 1999 hi havia 26 persones treballant a Futur. Però fins a aquesta data havien passat ja pels tallers 48 persones.

Fent honor a l'objectiu d'inserció que es proposa la nostra entitat, 15 d'aquestes persones havien marxat per treballar en unes altres

empreses, en general perquè tenien l'oportunitat de guanyar-hi més diners. Unes altres 6 persones havien marxat perquè, per raons diverses, no havien encaixat en els tallers. Només una darrera persona va tornar a tenir problemes amb la justícia.

Costos

Avui, el cost mitjà de cada lloc de treball és de 140.000 pessetes mensuals, quantitat que és lluny de ser assumible amb el rendiment de la producció. L'autofinançament no ha superat encara el 50% del total; de manera que, fins ara, malgrat que intentem funcionar en alguns aspectes ben bé com una empresa tipus, sempre hem necessitat l'ajuda externa.

Això es deu sobretot al fet que sempre tenim molts treballadors amb un rendiment molt inferior al que es podria considerar «normal», i quan aquestes persones milloren, sempre n'entra alguna altra que té també una situació complexa i que no està en condicions de produir el que caldria, en termes econòmics.

Finançament

Mantenim acords estables amb Càritas Diocesana de Barcelona, el Departament de Justícia de la Generalitat i els Serveis Socials de l'Ajuntament de Barcelona, de cara a cobrir un percentatge determinat dels costos de contractació d'algunes persones que ells mateixos seleccionen per treballar a Futur. D'aquesta manera, aconseguim una reinserció que per la via del servei assistencial sempre resultaria més complicada i costosa, i més difícil d'avaluar en termes d'eficàcia. A més, així la persona té consciència d'estar-se guanyant ella el salari. Aquest darrer any també ens hem acollit a un pla d'ocupació del Departament de Treball de la Generalitat per a 12 persones.

Durant el 1999 hem rebut suport econòmic de:

- Càritas Diocesana de Barcelona
- Fundació «la Caixa»
- Fundació Fèlix Llobet Nicolau
- Fundació Maria Francisca Roviralta
- Fundació Caixa de Catalunya
- Fundació Serveis de Cultura Popular
- Alumnes i professors de l'Escola Escorial de Vic
- Grup de Presons de Sant Andreu

- Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya
- Àrea de Serveis Socials de l'Ajuntament de Barcelona
- Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya

- Els socis
- Donants particulars
- Alguns ordres religiosos

Altres tipus de suport:

- Germanes Hospitalàries de la Santa Creu
- Ordre de les Filles de Sant Josep
- Ordre de les Germanes Carmelites Vedrunes
- Acció Solidària contra l'Atur

Reptes de Futur

2000

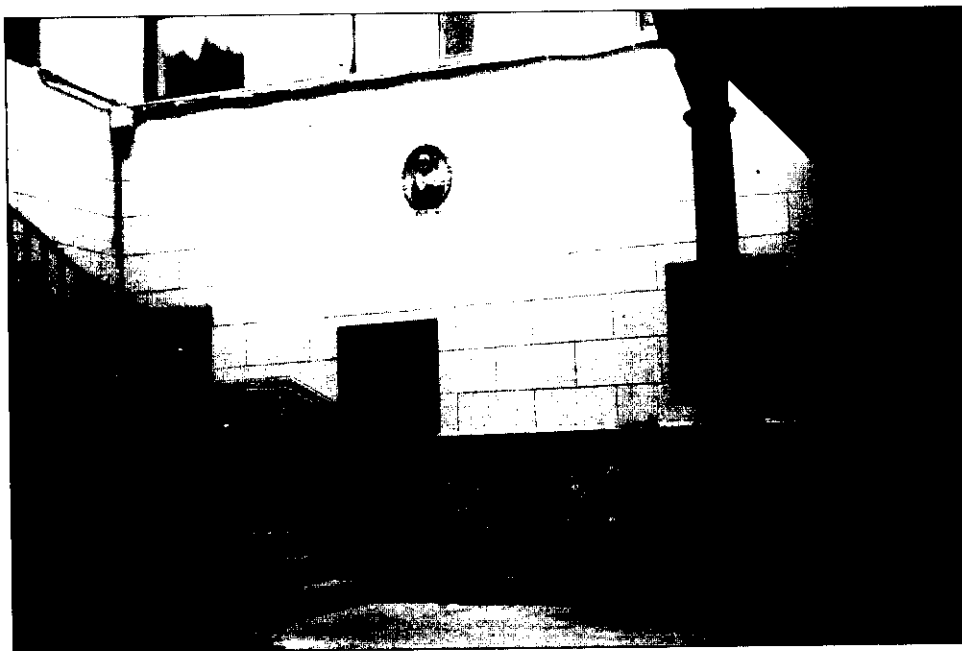
- Trasllat dels tallers i la seu social al Carrer Hèrcules, 3, de Barcelona
- Consolidació del taller de manualitats
- Obertura d'un cafè-bar de degustació de productes de comerç just, amb botiga de Compra Solidària
- Obertura d'una botiga virtual: comprasolidaria.fundaciofutur.org
- Conversió de l'associació en fundació

2001

- Inici d'un taller de cuina de formació ocupacional per a 8 usuaris

2002

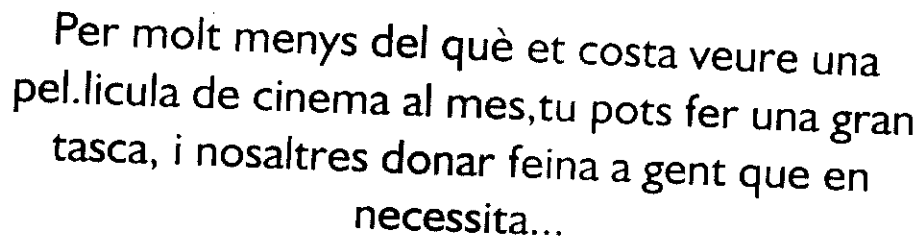
- Obertura del «Quart Espai», espai lúdic i pedagògic on les escoles de Catalunya trobaran la informació adient i el material adequat per apropar els nois i noies en edat escolar a la realitat del Quart Món.

Resultats de l'exercici 1999

Vendes	11.114.135
Donatius i subvencions a l'explotació	21.956.885
Ingressos extraordinaris	932.000
Ingressos financers	10.354
Vendes i ingressos	34.013.374 ptes.
Compres	3.322.551
Despeses de personal ordinàries	13.415.350
Despeses pla d'ocupació	12.864.498
Tributs	537.949
Treballs i subs. exteriors	2.632.696
Despeses diverses de gestió	409.293
Dotació d'amortitzacions	702.118
Despeses financeres	45.168
Total compres i despeses	33.929.623 ptes.
Resultat abans d'impostos	83.751 ptes.

-
- L'increment de despeses de personal no s'ha vist reflectit en un augment de les vendes perquè el 80% del pla d'ocupació es va dedicar a formació i a feines no relacionades directament amb la producció.
-

Per molt menys del què et costa veure una pel·lícula de cinema al mes, tu pots fer una gran tasca, i nosaltres donar feina a gent que en necessita...

[illegible]

Associació promotora de la
Fundació Futur

Hèrcules 3
08002 Barcelona
Tel. 93 302 19 27
Fax 93 302 62 09